

උභය ප්‍රාතිමෝකය

රේරුකානේ චන්ද්‍රිමල හිමි

පටුන

හැඳින්වීම

ප්‍රස්තාවනා

සංඝ උපෝසථය කිරීමේ ක්‍රමය

1. ආරාධනය කිරීමට සම්මුතිය ලබාගැනීම.
2. දේශක භික්ෂුවගේ පිළිවදන් දීම
3. දේශක භික්ෂුවගේ විනය විචාරීම

භික්ඛු පාතිමොක්ඛ පාළි

චත්තාරො පාරාජ්ඣා ධම්මා
තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා
ද්වෙ අනියතා ධම්මා
තිංස නිසග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා
ද්වෙ නවුති පාවිත්තියා ධම්මා
චත්තාරො පාටිදෙසනියා ධම්මා
පඤ්චසත්තති සෙඛියා ධම්මා
සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මා

භික්ඛුනී පාතිමොක්ඛ පාළි

අට්ඨ පාරාජ්ඣා ධම්මා
සත්තරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා
තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා
ජසට්ඨිසතා පාවිත්තියා ධම්මා
අට්ඨ පාටිදෙසනියා ධම්මා
පඤ්චසත්තති සෙඛියා ධම්මා
සත්ත අධිකරණ සමථා ධම්මා

සිංහල භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂය

නිදානොද්දේසය
සිව්පරිඡ් ඇවැත්

තෙළෙස් සඟවෙසෙස්
ද්විවිධ අනියතා'පත්ති
තිස් නිසඟි ඇවැත්

පළමුවන සිවුරු වග
දෙවැනි එළලොම් වග
තුන්වැනි පාත්‍ර වග

දෙයානුවක් පවිති ඇවැත්
පළමුවැනි මුසාවාද වග
දෙවැනි භුතගාම වග
තෙවැනි භික්ඛුනෝවාද වග
සිව්වැනි බොජුන් වග
පස්වැනි අචේලක වග
සවැනි සුරාපාන වග
සත්වැනි සප්පාණක වග
අටවැනි සහධම්මික වග
නවවැනි රත්න වග

චතුර්විධ පාට්ඨෙසනීය ආපත්ති
සේබියා සිකපද
සප්ත අධිකරණ සමථ ධර්ම

සිංහල භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය
නිදානෝද්දේසය
අට පරිඡ් ඇවැත්
සතළොස් සඟවෙසෙස් ඇවැත්
තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත්
එක්සිය හැටහයක් පවිති ඇවැත්
පාට්ඨෙසනීය ඇවැත් අට

උපග්‍රන්ථය

උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය

බුරුම සංගායනාවෙන් ශුද්ධියට පත් කළ සිංහල අනුවාද සහිත උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය

(පස්වන මුද්‍රණය)

ප්‍රස්තාවනාව: මහාචාර්ය රේරුකානේ චන්දවිමල (සාහිත්‍ය චක්‍රවර්ති, පණ්ඩිත, ප්‍රචලිත විශාරද, අමරපුර මහා මහෝපාධ්‍යාය ශාසන ශෝභන, ශ්‍රී සද්ධර්ම ශිෂ්‍යමණි) මහානායක ස්වාමිපාදයන් වහන්සේ විසිනි

සම්පාදකවරු: ගොඩගමුවේ සෝරත ස්ථවිර, පණ්ඩිත කනදුල්ලේ රතනරංසි ස්ථවිර

2550/2007

ලේකම්ගේ සටහන්....

ත්‍රිපිටකයට අයත් ධර්ම-විනය හා භික්ෂු පරපුර බුද්ධ ශාසනය යි. විරාත් කාලයක් මේවා පැවැත්වීමේදී බිහිවූ සංස්කෘතිය ද ශාසනය මැ යි.

විනය ශාසනයේ ආයුෂයි. සංස්ථාවක් වශයෙන් සඟ පරපුර එක්කර ඇත්තේ විනය ශික්ෂාපද තුළිනි. කවර ජාතික භික්ෂූන් වහන්සේ නමකගේ වුවද සාමාන්‍ය අප දකින්නේ මේ හැඳියාව නිසා ය.

සංඝ සමාජයේ වටිනාකම ද මේ ඒකඝන වීමයි. බුදුන් පිදීමටත් වඩා සාංඝික පූජාවක් උසස් යයි වදාරා ඇත්තේ ද සමාජයක් වැළඳ ගන්නා සේවයක් මගින් සත්පුරුෂ සමාජයක් ඇති කිරීමට සංඝ සමාජය ඉවහල් වන නිසා ය.

භික්ෂු සමාජයේ මේ එකමුතුව බිඳී යන්නේ නම් ඉන් මිට්‍යාදෘෂ්ටිය සමාජගත වීම ද වැළැක්විය නොහැකිය. සද්ධර්ම ප්‍රතිරූපකයන් නිසාත්, තෙරුවන, ශික්ෂාපද හා බණ-භාවනා ගැන ගරුසරු නැති

සංඝයා වහන්සේ නිසාත්, දේශපාලනය, ජ්‍යෙෂ්ඨතාව හෝ වෙනත් ගුණ විද්‍යාදිය ඇසුරු කරන භික්ෂූන් වහන්සේ නිසාත් ශාසන අන්තර්ධානය වන ආකාර බුදුන් වහන්සේ දේශනා කළ තැන් රාශියක් “සඟි බණ - සමන්තේසනා” මගින් පූජ්‍යපාද යක්කඩුවේ ප්‍රඥාපාරාම නාහිමියෝ පෙන්වා දෙති.

පූජ්‍යපාද රේරුකානේ වන්දවීමල නාහිමියෝ ද කාමච්ඡන්ද නිවරණය ගැන පැහැදිලි කිරීමේදී භික්ෂූන් වහන්සේ තමන් නොදැනම විවිධ ක්‍රියාකාරකම් ඔස්සේ සසුනට කරන හානිය දක්වා සිටිති.

ගමන් ගම සේවය කළ භික්ෂූන් වහන්සේගේ සේවය මුළුගැන්වී මාධ්‍ය ඔස්සේ ධර්ම දේශකයන් කීපදෙනෙකු ඉස්මතු වීමත්, ඒ අතර සමහරුන් බණ වැනි බණ කියන්නන් වීමත්, දුච්ඡල මානසික හේතු නිසා ධර්මය අවලංගු කරමින් භික්ෂූ වංශයේ පූර්වාරීන් විවේචනය කිරීමත්, ශ්‍රද්ධාවත් ගිහි සමාජය එකතු කළ ‘පිරිත් හුය’ එක් එක් භික්ෂුවකගේ අනන්‍යතාව බවට පත් කිරීමත් වැනි කරුණු ගැන කල්පනා කරන විට සසුන පිරිහෙන්නේ බාහිර කරුණුවලට වඩා අභ්‍යන්තර ක්‍රියාකාරකම් නිසා බව පැහැදිලි වෙයි.

ඇසුරු කරන භික්ෂූන් වහන්සේගේ හැදියාව මත ගිහියන් ශ්‍රද්ධාවත් වන අයුරු බුදුන් වහන්සේ නිතර පෙන්වා ඇති නිසා තම වගකීම අවබෝධ කරගත් භික්ෂූ පරපුරක් ඇති වන්නේ නම් අප සමාජය සකස් කරගැනීම තවමත් ප්‍රමාද නැත. මූලිකව කළ යුතු වැඩ කොටස අතපසු කර ගැටළුවලට පිළිතුරු සෙවීම පහසු නැත.

ප්‍රාතිමෝක්ෂය ඉගෙනීමෙන් හා දැරීමෙන් සංසරත්තයෙන් විය යුතු සහ කළ හැකි සේවය අවබෝධ කරගත් භික්ෂූන් වහන්සේ දැකීමට බෞද්ධයෝ වාසනාවත් වෙත්වා.

පෙර පූජ්‍ය කුකුල්පනේ සුදස්සි, මමන සුසීම හිමිපාණන් වහන්සේලා සැකසූ සෝදුපත් සටහන් මෙවර මුද්‍රණයටත් උපකාරී විය. සංශෝධිත පරිඝනක අක්ෂර ගැලපීම හොරණ රු-මායා

ගැඟික්ස්හි සාලිය ජයකොඩි මහතා අතින් ද, මුද්‍රණය සිකුරු ප්‍රකාශක ගිහාන් අනුරංග ජයවර්ධන මහතා ප්‍රමුඛ කායඝී මණ්ඩලයෙන් ද මනා ලෙස ඉටු කිරීම කෘතඥතා පූර්වකව සිහිපත් කරමි. උපකාරී වූ සැමට ශාසනාලයෙන් යුතුව පින් දෙමි.

තිසරණ සරණයි!

සී. තනිප්පුලි ආරච්චි

ගරු ලේකම්

ශ්‍රී චන්ද්‍රවිමල ධර්මපුස්තක සංරක්ෂණ මණ්ඩලය

2007 මාර්තු මස 15 වන දින, පොකුණුවිටදී ය.

හැඳින්වීම

විනය

“විනයෝ නාම සාසනස්ස ආයු” විනය නම් ශාසනයාගේ ආයුෂයයි.

මෙයින් භික්ෂූන්ගේ ශික්ෂා ගරුත්වයත්, සම්බුද්ධශාසනයේ ජීවනයත්, පිළිබඳ අවධාරණයෙන් කළ පරිච්ඡේද නියමයක් හෙළි කරයි. සම්බුද්ධ ශාසනය පන්දහසක් අවුරුදු පවත්නා පරිදි දේශනා කොට වදාළ විරස්ථායි ක්‍රියා මාර්ගය විනය නමින් හැඳින්වූවා මෙන් ම, එය අනුගමනය කිරීම, භික්ෂුවකුගේ දියුණුවට මෙන් ම ශාසනයේ පැවැත්මටත් හේතු වන බව වදාළ අවස්ථා රාශියක් විනය ග්‍රන්ථවලින් සොයා ගත හැකිය. එය කෙතරම් වැදගත් දෙයක් කොට සලකා වදාරණ ලද්දේ දැයි කියතොත් පසළොස් දිනකට වරක් ශික්ෂාවන් සිහිපත් කරගත යුතු බවත්, එසේ නො කිරීම ආපත්තියක (වරද)ට හේතුව වන බවත් වදාළහ. තමාට තමා ම වංචා සහගත නොවීමේ පදනම මත ගොඩනගන ලද භික්ෂු ජීවිතය පිළිබඳ මනා පාලනයක් විනය ශික්ෂාවන්ගෙන් සිදුකෙරේ. එහෙයින් වරදත්, ඊට සුදුසු දඬුවමත් නො සඟවා, විනය ශික්ෂාවන් ගුරුත්වය ලා සලකන භික්ෂූන් නිසා ශාසනය විරස්ථායි වීම ගැන කවර කථාද?

උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය

සියලු ම විනය ශික්ෂාවෝ පස්මහ පොතකින් පරිමිතයහ. i. පාරාජික ii. පාවිත්තිය iii. චූලවග්ග iv. මහාවග්ග v. පරිවාර වශයෙනි. එයින් පාරාජික, පාවිත්තිය යන ග්‍රන්ථ ද්වයෙහි වදාළතාක් ආඥා දේශනාවන් ඉතා සංක්ෂිප්ත කොට සකස්කළ ශික්ෂා සංග්‍රහයකි, උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය. භික්ෂූන් හා භික්ෂුණීන් පිළිබඳ ප්‍රාතිමෝක්ෂය හෙයින් මෙ නම් විය. සර්වඥ ශාසනයට ඇතුළත් ව, විසිවිය සම්පූර්ණ වීමෙන් අධිශීල සංඛ්‍යාත උපසම්පදා

ශීලය ලැබූ භික්ෂුව විසින් රැක්ක යුතු ප්‍රාතිමෝක්ෂය උද්දේසවාර පරිච්ඡේද පසකින් පරිමිත වූ අතර භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය සතරකින් යුක්තය.

භික්ෂු භික්ෂුණි ශාසනද්වය ම නිර්මලව පැවති යුගයේ උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය වැනි ශික්ෂා සංග්‍රහයකින් ලද පහසුවත් අවශ්‍යතාව හා ප්‍රයෝජනයත් පිළිබඳ යමක් සිතාගත හැක්කේ අනිත් විනය ග්‍රන්ථ අතර උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂයට හිමි වන ස්ථානය ගැන සලකා බැලීමෙනි. යාමි-ඊමි, ඉද්ධම්-හිට්ඨම්, කැමි-බිම්මි වැනි ඉතා කුඩා කරුණෙහි පටන් භික්ෂුත්වය විනාශ වී යාම දක්වා වූ ලොකු කරුණුත්, මාතෘකා සංග්‍රහයක් වශයෙන් සකස් වූ ප්‍රාතිමෝක්ෂය, විනය සාගරයට බැස ගන්නාවුන්ට විවෘත කළ තොටක් වැනිය.

අද භික්ෂුණි ශාසනයක් නැත. මතු ඇති විය හැකි ද නොවේ. එහෙයින් භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය ද තව ඉදිරියටත් ගෙන යාමෙහි අවශ්‍ය බවක් නො පෙනේ. අද පමණක් නොව අනුරාධපුර රාජධානියෙන් මෙපිට ලක්දිව භික්ෂුණි ශාසනයක් (මෙහෙණි සස්තක්) ගැන තොරතුරු අනාවරණය නොවේ. එහෙත් ඉතා මෑතක් වනතුරු ම ප්‍රාතිමෝක්ෂය පිළිබඳ ටීකා විස්තර කථාදිය සැපයූ ආචාර්යවරු භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය අමතක නො කළහ. භික්ෂුවට පමණක් සාධාරණ ශික්ෂාවන් සංග්‍රහ කොට ප්‍රාතිමෝක්ෂය පිළියෙළ කිරීම අදට මෙන් ම එදාට ද ප්‍රමාණ විය. ශික්ෂා ගෞරවය, ධර්ම ගෞරවය හා ග්‍රන්ථ ගෞරවය ගැන සැලකූ ඇදුරෝ පෙර පැවති පරිදි ම තිබෙන්නට හළමුත් වෙනසක් නො කළහ. අපිදු මෙහිදී එය අනුගමනය කෙළෙමු.

අපේ සංස්කරණය

“ශ්‍රී ලංකා ශ්වේජන් නිකායික” මහා සංඝ සභාවේ අනුමැතිය පරිදි වර්ෂයකට වරක් ප්‍රාතිමෝක්ෂය කටපාඩම් දීමේ සිරිතක් පැවැත්තේ ය. සෑම වර්ෂයක ම ජනවාරි හෝ පෙබරවාරි මාසයේ නියමිත දිනයක දී එය සිදුවිය. සිරිත් පරිදි අදත් එය සිදුකෙරේ. එහිදී ශ්වේජන් නිකායේ මහානායක මා හිමියන් ඇතුළු මධ්‍යම නවක

සෑම භික්ෂුවක් ම ප්‍රාතිමෝක්ෂය කට පාඩම් දිය යුතුය. එසේ ම සාමනේරවරු සතර බණවර පාඩම් දිය යුතුය.

ඉකුත් වර්ෂයෙහි පැවැත්වූ මේ ධර්ම පරීක්ෂණයේදී ඊට සහභාගිවනු කැමති භික්ෂුවරයකුට අප අයත් ප්‍රාතිමෝක්ෂය දීමට සිදුවිය. අපට ද පොතක් අවශ්‍ය වූයෙන් අළුත් පොතක් මිලට ගතිමු. අනුවාදය සහිත වූ ඒ පිටපත මුද්‍රණයෙන් බිහිව වැඩි කලක් ගත නොවූ බව පෙනින. එහෙත් එය පෙරලා බැලීමේදී අප තුළ ඇති වූ බලවත් සංවේගයේ ප්‍රතිඵලය වශයෙනි, මෙම අනුවාදය සහිත ප්‍රාතිමෝක්ෂය මුද්‍රණය කිරීමට අදහස් කෙළේ. එතරම් ඒ පිටපත වරදින් ගහනව පැවැත්තේය. විනය පරීක්ෂණවලදී නැතිව ම බැරි පොත් පිංවක් වශයෙනුත්, විනය ශික්ෂාවන් පිළිබඳ භික්ෂුවගේ අත්පොත වශයෙනුත්, වැදගත් වූ, ප්‍රාතිමෝක්ෂය සැලකිලිමත්ව මුද්‍රණය කළයුතුව තිබිය දී සෝදුපත් බැලීම ගැන සැලකිල්ලක් නො දක්වා ඇති බව පෙනී ගියේ ය.

වරදවා මුද්‍රණය කරවන ලද, ශික්ෂාවන් පිළිබඳ පාලි පාඨයක් කටපාඩම් කිරීමට සැලැස්වීම විනය අපරාධයකි. විනය අවිනය කිරීමකි. ප්‍රාතිමෝක්ෂය හදාරණ ශිෂ්‍යයා එහි වරද තැන් නිවරද කරගනිමින් ඉගෙනීමට තරම් හැකි වියෙක නො සිටී. මෙවැනි දූෂිතව මුද්‍රණය කළ පෙළ පොත්, විශේෂයෙන් වාචෝද්ගත කළ යුතු පොත්, මුද්‍රණ දෝෂ පවා පහ නො කොට ඔවුන් වෙ තැබීම අශාසනිකය. කරුණු මෙසේ හෙයින් හැකිතාක් දුරට වැරදිවලින් තොරව පාවිච්චියට ද පහසුවන පරිදි මෙවැනි පොතක් සකස් කිරීමේ අදහස පහළ වීමේ හේතුව යට සඳහන් කළ කාරණය බව කියනු කැමැත්තෙමු.

මේ දිනවල බුරුම රට පැවැත්වෙන ඡට්ඨ මහා සංගායනාවෙන් ශුද්ධියට පත්කළ විනය ග්‍රන්ථ මේ කටයුත්තෙහි ලා ගුරුකොට ගතිමු. කාටත් පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි පරිදි අදහස පමණක් ඇතුළත් වන සේ අනුවාදය ද සකස් කෙළෙමු. මෙහි ලා විස්තර කළ යුතු බොහෝ තැන් ඇතත් දීර්ඝ විස්තර ලියැවුණු පොතපත සුලභව ඇති හෙයින්, විශේෂ තැන් කීපයක් උපුටා උපග්‍රන්ථය

වශයෙන් පිළියෙළ කරන ලද්දේ විනය ඉගෙන ගන්නා පැවිදි ශිෂ්‍යයන්ගේ පාවිච්චියට ද ඇති පහසුව සලකා ගෙනය.

කරුණු මෙසේ හෙයින් කුඩා වුවද මේ වටිනා ග්‍රන්ථය අප අදහස් කළ පරිදි පොතක් නැතිකමේ පාඩුව පිරිමසාලීමෙහි මෙන් ම පැවිද්දන්ගේ විනය ඉගෙනීමෙහින් අල්පමාත්‍ර වූ හෝ ප්‍රයෝජනයක් වන්නේ නම් එය අපගේ උත්සාහයේ වටිනා ප්‍රතිඵලය කොට සලකමු.

උපකාරා'නුස්මාති

මේ කටයුත්තෙහි දී අපට ලැබුණු උපකාර අතර, උගත් ධර්මධරයාණ කෙනකු වශයෙන් හා ධර්මග්‍රන්ථ කර්තෘවරයාණ කෙනකු වශයෙනුත් අද ලෝකයා පිළිගත් අපගේ ගුරුදේව අතිගරු ආචාර්‍ය්‍ය රේරුකානේ චන්දවිමල මහා ස්ථවිර ස්වාමිපාදයන් වහන්සේගෙන් ලැබුණු උපදේශ හා ප්‍රස්තාවනාවක් සපයා දීමෙන් කළ මහඟු උපකාරය ද ගරුකොට සලකන අතර තෙසරණ සරණන් හා සවිමුරු බෙලෙන් නිදුකින් දිනේවා'යි ආශීංසනය කරමු.

මේ බුද්ධ ජයන්ති වර්ෂයේ කුදු මහත් කටයුතු රැසක ව්‍යාවෘතව සිටි හෙයින්, ඒ අතර ගිලනකු වශයෙන් පසුවන්නට සිදුවූ හෙයින්, මේ කටයුත්තට සහයෝගය දෙමින් අප සමග ක්‍රියාකළ දැනට හම්බන්නොට ශ්‍රී ගුණානන්ද පරිවේණාධිපති පණ්ඩිත කනදුල්ලේ රතනරංසි ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද මෙහිදී කෘතඥතා පූර්වකව සිහිපත් කරමු.

බුදුසසුන බැබළේවා !

මෙයට - ලෝවැඩ කැමති ගොඩගමුවේ සෝරත ස්ථවිර.

ශ්‍රී ලංකා ශ්වේජං නිකායික මහා සංඝ සභාවේ සමලේඛක.

ශ්‍රී බු. ව. 2499 (ක්‍රි. ව. 1956) මාර්තු 01 වන දින පොකුණුවිට ශ්‍රී විනයාලංකාරාරාමයේ දීය.

ප්‍රස්තාවනා

ආවාය්‍යී රේරුකානේ චන්දවීමල මහා ස්ථවිරයන් වහන්සේ විසිනි.

මහා කාරුණික වූ අප භාග්‍යවත් අර්භත් සමාක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ විසින් තමන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක වූ භික්ෂු භික්ෂුණීන් හට පරුපවාද විරහිත ව, ජනප්‍රසාදය ඇතිව, සුවසේ ජීවත් විය හැකි වනු පිණිස හා අපායදුඃඛයෙන් මිදිය හැකි වනු පිණිස ද, ධ්‍යානාභිඥා මාර්ගඵල සංඛ්‍යාත උත්තරීමත්‍රාස ධර්මයන් ඇති කරගත හැකි වනු සඳහා ද, පරුපවාදාදියට හේතුවන දෙයින් මුදවා භික්ෂු භික්ෂුණීන් ආරක්ෂා කරනු පිණිස පනවා වදාළ බොහෝ නීති ඇත්තේ ය. ඒවාට සසුන සිකපදයයි ද කියනු ලැබේ. බුදුන් වහන්සේ ගේ පිරිනිවීමෙන් පසු විර කාලයක් සසුන පවතින්නට සැලැස්වීමත් සිකපද පැනවීමේ එක් කරුණකි. ඇතැම් බුදුවරයෝ ශ්‍රාවකයනට සිකපද පනවති. ඇතැම් බුදුවරයෝ සිකපද නො පනවති. සිකපද නො පනවන්නා වූ බුදුවරුන් ගේ සසුන් ඒ බුදුවරයන් ගේ හා බුද්ධානුබුධ ශ්‍රාවකයන්ගේ ද පිරිනිවීමෙන් පසු නොබෝ කලකින් අතුරුදහන් වේ.

සිකපද පනවන්නා වූ බුදුවරයන් ගේ සසුන් බොහෝ කල් පවතී. ශ්‍රාවකයනට සික පද නො පැන වූ විපස්සී, සිඬී, වෙස්සභූ යන අතීත බුදුවරයන් වහන්සේලාගේ ශාසනයන් වැඩිකල් නො පැවති බවත්, ශ්‍රාවකයනට සිකපද පැන වූ කකුසඳ, කෝණාගම, කස්සප යන බුදුවරයන් වහන්සේලාගේ සසුන් ඒ නිසා බොහෝ කල් පැවති බවත් අප බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් සැරියුත් මහ තෙරුන් වහන්සේට වදාරන ලද්දේ ය.

පැවිදි කිරීම සහ උපසම්පදා කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඇත්තා වූ විනය නීති ටිකම බුදුසස්නට මහත් ආරක්ෂාවෙකි. ඒ ටික නොමැති නම් කැමති කැමති අය සිවුරු හැඳ පොරවා ගෙන භික්ෂූන් සැටියට පෙනී සිටිමින් බුදුසස්න විනාශ කරන්නාහු ය. පසුගිය කාලයේ 'තාපස භික්ෂූහු'යි කියමින් රට පුරා හැසුරුණු පිරිසට බුදුසසුනට

ඇතුළු වන්නට ඉඩ නො ලැබුණේ ද ඒ නීති රැස නිසා ම ය. ඔවුන්ට මේ බුදුසස්තට ඇතුළු වන්නට ලැබුණා නම් මහා ශාසන භානියක් වනු නො අනුමාන ය.

ලෝකයෙහි භික්ෂු පිරිස තරම් නීති ඇති නීති ගරුක තවත් පිරිසක් නැතැයි යි කිය යුතුය. භික්ෂූන් වහන්සේට විනය නීති නැත්තේ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස දෙක ගැන, ඇසිපිය හෙලීම ගැන පමණක් යි කිය යුතුය. හිඳගැනීම නිදා ගැනීම ගමන් කිරීම සිවුරු පිණිස වස්ත්‍ර සැපයීම සිවුරු කැපීම මැසීම පඬු පෙවීම හැඳීම පෙරවීම අතිරේක සිවුරු ලබා ගැනීම දීම ගැනීම පරණ සිවුරු සේදීම පාත්‍රය පිළියෙල කිරීම පාත්‍ර තබා ගැනීම පාත්‍රය පරිභෝග කිරීම පිඬුසිඟා යෑම අහර පිළිගැනීම වැළඳීම අනුන්ට දීම සෙනසුන් පිළියෙල කිරීම සෙනසුන් පරිභෝග කිරීම බෙහෙත් සැපයීම පිළිගැනීම පිළිගත් බෙහෙත් තබා ගැනීම බෙහෙත් වැළඳීම පාවහන් කුඩා භාජනාදි වස්තූන් පරිභෝග කිරීම දත් මැදීම මුවදෙවීම අත්පා සේදීම වතුර නෑම කෙල ගැසීම, මලමුත්‍ර කිරීම හිසකේ කැපීම රැවුල කැපීම කථා කිරීම ස්ත්‍රීන් ඇසුරු කිරීම දහම් දෙසීම ගමෙහි හැසිරීම රජුන් ඇසුරු කිරීම ගුරුන් ඇසුරු කිරීම ගෝලයන් තැනීම ආගන්තුකයන් කෙරෙහි පිළිපැදීම තමන් ආගන්තුකයකු වශයෙන් අන්තැනකට ගිය කල්හි හැසිරීම පැවිදිකිරීම උපසම්පදා කිරීම සඟසතු දේ පරිහරණය කිරීම යනාදි නොයෙක් කරුණු ගැන භික්ෂූන්ට සිකපද ඇත්තේය. භික්ෂු පිරිස සම්පූර්ණයෙන් ම ගිහියන්ගෙන් වෙනස් පිරිසක් වන්නේ ඒ සිකපද සමූහය නිසා ය.

බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් පනවා ඇති බොහෝ සිකපදයන් අතුරෙන් භික්ෂූන් විසින් පොහෝ දිනයන්හි මසකට දෙවරක් සීමාවකට රැස්ව පොහෝ කිරීම් වශයෙන් එක් භික්ෂුවක් විසින් සඟමැද හිඳ උදෙසීමටත් (කීමටත්) අන්‍ය භික්ෂූන් විසින් අසාගෙන සිටීමටත් නියමිත ප්‍රධාන සිකපද සමූහය “භික්ඛු පාතිමොක්ඛ” නම් වේ. භික්ෂුණීන්හට පොහෝ කිරීම් වශයෙන් භාවිතයට නියමිත ප්‍රධාන සිකපද සමූහය “භික්ඛුණී පාතිමොක්ඛ” නම් වේ.

එයින් භික්ඛු පාතිමොක්ඛය නිදානුද්දේස, පාරාජිකුද්දේස, සංඝාදිසේසුද්දේස, අනියතුද්දේස, විත්ථාරුද්දේස යන උද්දේස පසකින් හා සික පද (220) දෙසිය විස්සකින් ද යුක්තය. භික්ඛුණි පාතිමොක්ඛය අනියතුද්දේසය හැර ඉතිරි උද්දේස සතරින් යුක්තය.

පාතිමොක්ඛ නම් වූ මේ ග්‍රන්ථය සියලු ම භික්ෂූන් විසින් විනිශ්චය සහිතව ඉතා හොඳින් උගත යුත්තකි. භික්ෂූන්ට සැම කල්හි ම පාඩම් තිබිය යුත්තකි. එබැවින් බුරුමයේ බොහෝ සංඝාරාමවල වස්කාලය තුළදී වර්ෂයක් පාසා ම නවක මධ්‍යම ස්ථවිර සකල භික්ෂූන්ගෙන් ම ප්‍රාතිමෝක්ෂය පාඩම් ගනිති. දිනපතා සවස තුනුරුවන් වැඳීමෙන් පසු සැමදෙනා ම එක්ව ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙන් යම්කිසි කොටසක් සජ්ඣායනා කිරීම ද එරට බොහෝ පන්සල්වල පවත්වන චාරිත්‍රයෙකි.

විනය පිටකයට අයත් පොත් පස අතුරෙන් පාරාජිකා පාලිය පාවිත්තිය පාලිය යන පොත් දෙකෙහි ඇත්තේ ප්‍රාතිමෝක්ෂයට අයත් සිකපද වල විස්තරයකි. ඒ විස්තරයට මේ සිකපද සමූහය මාතෘකා වන බැවින් ප්‍රාතිමෝක්ෂයට මාතිකා පාලිය යයි ද කියනු ලැබේ.

පාතිමොක්ඛ යන වචනය මේ ග්‍රන්ථයට පමණක් නොව ඒ සිකපද රක්තා වූ භික්ෂුවගේ ශීලයට ද නමෙකි. පාතිමොක්ඛ යන වචනයේ තේරුම “පාතිමොක්ඛන්ති-ප අති මොක්ඛං අතිපමොක්ඛං, අතිසෙට්ඨං, අති උත්තමන්ති අත්ථො” යි කභිඛාවිතරණි අටුවාවෙහි දැක්වෙන පරිදි ඉතා උතුම් දෙය ය යනුයි. මේ ශීලය බිඳුන හොත් භික්ෂූත්වය ද නැතිවන බැවින් භික්ෂුවගේ ඉතා උතුම් දෙය ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර ශීල නම් වූ ඒ ශීලයයි. ඒ ශීලය ඉතා උතුම් වීමෙන් එයට අයත් සිකපද සමූහය වූ මේ ග්‍රන්ථය ද ඉතා උතුම් වේ. ඉතා උතුම් දෙය වූ මේ ප්‍රාතිමෝක්ෂය පොතක් වශයෙන් මුද්‍රණයට පැමිණවිය යුත්තේ ද ඉතා උතුම් ලෙසට ය.

රන් රිදී පත්වල වුවද ලියා තැබීමට සුදුසු මේ පොත ඇතමුත් විසින් බාල කඩදාසිවල අශෝභන ලෙස මුද්‍රණය කරවීමෙන් ද, හරි වැරදි බැලීම පවා සැලකිල්ලෙන් නො කොට ඉතා අපිරිසිදු ලෙස මුද්‍රණය කරවීමෙන් ද සිදුකර තිබෙන්නේ විනය ශික්ෂාකාමීන්ගේ සිත් කම්පා කරවන අපරාධයෙකි. ගොඩගමුවේ සෝරත, පණ්ඩිත කණදුල්ලේ රතනරංසි යන ස්ථවිරවරුන් විසින් බුරුම සංගායනාවෙන් ශුද්ධියට පැමිණ වූ පොත් අනුව සංශෝධනය කොට සුගම අනුවාදයකින් ද යුක්ත කොට ශෝභන ලෙස මේ උතුම් පොතට නිසි ගෞරවය දී මුද්‍රණයට පැමිණවීමෙන් කර තිබෙන්නේ බුදුසස්නට ඉමහත් සේවයකි. මෙය විනයගරුකයන්ගේ ප්‍රීතියට ද හේතු වනු ඇත.

මීට, ශාසනස්ථිතිකාමී, ථේරුකානේ චන්දවිමල ස්ථවිර.

සංඝ උපෝසථය කිරීමේ ක්‍රමය

සංඝ උපෝසථය ගැන දකුණු කරුණු

“න භික්ඛවෙ සංඝමජ්ඣෙ අනජ්ඣට්ඨයෙන පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතඛං, යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපත්ති දුක්ඛට්ඨස්ස” යි වදාරා ඇති බැවින් සීමාවට සංඝයා රැස් වූ පසු පාමොක් උදෙසීම සඳහා සම්මුතිය ලත් භික්ෂුවක් විසින් සංඝස්ථවිරයන් වහන්සේට හෝ අන්‍ය විනයධර තෙරනමකට හෝ ආරාධනය කළ යුතු ය. ආරාධනය ලැබූ තෙරුන් වහන්සේ විසින් පාමොක් උදෙසීමට කලින්, ආරාධනය කළ භික්ෂුවගෙන් විනය විවාළ යුතුය. එසේ කළ යුත්තේ ද සම්මුතිය ලබා ගෙන ය. ආරාධනා කළ භික්ෂුන් වහන්සේ විසින් විනය ප්‍රශ්න විසඳිය යුත්තේ ද සම්මුතිය ලබා ගෙන ය. විනය ප්‍රච්ඡේද සම්මුතිය හා විසඳ්‍ය සම්මුතිය තම තමා විසින් ම ද කර ගත හැකිය. තමන් විසින් ම කර ගැනීම දැනට පවත්නා වාරිත්‍රය ය. ආරාධනාදිය කරන සැටි මතු දක්වනු ලැබේ. එහි දී තිස්ස, දත්ත යන නම් යොදා වාක්‍ය දක්වනු ලැබේ. පෝය කිරීමේ දී ඒ තැන් වලට ඒ ඒ අයගේ නම් යොදා ගත යුතු ය.

1. ආරාධනය කිරීමට සම්මුතිය ලබාගැනීම.

සුඤ්ඤානු මෙ භන්තෙ! සංඝො, යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, අහං ආයස්මන්තං (තිස්සං) පාතිමොක්ඛුද්දෙසං අජ්ඣෙද්ධෙය්‍යං. (මෙසේ සම්මුතිය ලබාගෙන, මතු දැක්වෙන වාක්‍යය තුන් වරක් කියා ආරාධනය කළ යුතු)

ආරාධනා කිරීම.

සංඝො භන්තෙ! ආයස්මන්තං (තිස්සං) පාතිමොක්ඛුද්දෙසං අජ්ඣෙද්ධෙය්‍යං, උද්දිසතු භන්තෙ! ආයස්මා (තිස්සො) පාතිමොක්ඛං. (තුන්වරක්)

2. දේශක භික්ෂුවගේ පිළිවදන් දීම

ආම උද්දිසිස්සාමහං ආවුසො. (මෙසේ කියා ඇරයුම පිළිගෙන මතු එන වාක්‍යය කියා විනය ප්‍රවිෂ්ක සම්මුතිය ලබා ගත යුතුය.)

විනය ප්‍රවිෂ්ක සම්මුතිය.

සුඤ්ඤානු මෙ භන්තෙ! සංඝො යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, අහං ආයස්මන්තං (දත්තං) විනයං පුච්ඡෙය්‍යං.

ආරාධනය කළ භික්ෂුව මතු එන වාක්‍යය කියා විස්සජ්ජක සම්මුතිය ලබාගත යුතුය.

විස්සජ්ජක සම්මුතිය.

සුඤ්ඤානු මෙ භන්තෙ! සංඝො, යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, අහං ආයස්මනා (නිස්සෙන) විනයං පුට්ඨො විස්සජ්ජෙය්‍යං.

3. දේශක භික්ෂුවගේ විනය විචාරීම

“සම්මජ්ජනී පදිපො ච
උදකං ආසනෙන ච
උපොසථස්ස එතානි
පුබ්බකරණන්ති වුච්චති”

යනුවෙන් දැක්වෙන උපෝසථාගාරයට සංඝයා රැස්වීමට කලින් කළයුතු වන උපෝසථාගාරය හැමදීම ය, පහන් දැල්වීම ය, පැන් තැබීම ය, අසුන් පැනවීම ය යන සතර කිස කොට නිමවී ද?

ආරාධනය කළ භික්ෂුවගේ පිළිතුර:- දැනට සුයඝ්ඛාලෝකය ඇති බැවින් පහන් දැල්වීමෙන් ප්‍රයෝජන නැත. සෙසු වත් තුන කොට නිමවී ය.

ප්‍රශ්නය:-

“ඡන්දපාරිසුද්ධි උතුක්ඛානං
 භික්ඛුගණනාව ඔවාදො
 උපොසථස්ස එතානි
 පුබ්බකිච්චන්ති වුච්චති”

යනුවෙන් දැක්වෙන පූර්වකෘත්‍යයන් සම්පූර්ණ වනු පිණිස ගෙනෙන ලද ඡන්දපාරිසුද්ධීන් සංඝයා හට ආරෝචනය කොට තිබේ ද?

පිළිතුර :- ශීමස්ථක සියලු භික්ෂූන් වහන්සේ ම මෙහි රැස්වී ඇති බැවින් ගෙනෙන ලද ඡන්දපාරිසුද්ධියක් නැත්තේය.

ප්‍රශ්නය :- සෘතුව වනාහි භේමන්තය, ගිම්භානය, වස්සාන ය යි තුන් වැදෑරුම් වේ. එයින් දැනට පැමිණ ඇති සෘතුව කවරේ ද? (පිළිතුරු දෙනු.)

ප්‍රශ්නය :- එක් එක් සෘතුවක පක්ෂ අට බැගින් ඇත්තේ ය. පැමිණ ඇත්තා වූ මේ සෘතුවෙහි ඉක්ම ගිය පක්ෂ කෙතෙක් ද? ඉදිරියට ඇති පක්ෂ කෙතෙක් ද? මේ පැමිණ තිබෙන පක්ෂය කී වෙනි පක්ෂය ද? (පිළිතුරු දෙනු.)

ප්‍රශ්නය :- දැනට මේ සීමාවෙහි රැස්ව ඉන්නා භික්ෂූන් වහන්සේලා කොතෙක් වන්නාහු ද? (ගණන කියනු.)

ප්‍රශ්නය :- අවවාද ලබා ගැනීම සඳහා භික්ෂුණින් විසින් කර ඇති ආයාචනය සංඝයා හට සැලකොට තිබේ ද?

පිළිතුර :- මෙකල භික්ෂුණින් නැති බැවින් එ බඳු ආයාචනයක් නැත්තේ ය.

ප්‍රශ්නය :- මේ සතර, සංඝයා සීමාවට රැස්වූ පසු පාමොක් උදෙසීමට පළමුවෙන් කළ යුතු බැවින් පූර්ව කෘත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

“උපෝසථො යාවතිකා ච භික්ඛු
කම්මජ්ජත්තා සභාගාපත්තියො ච
න විජ්ජන්ති වජ්ජනියා ච පුග්ගලා
තස්මිං න භොන්ති පත්තකල්ලන්ති වුවචති” යි.

අර්ථකථාවාය්‍යයන් වහන්සේලා විසින් ප්‍රකාශිත පරිදි, උපෝසථකර්මයට සුදුසු කාලය චතුරංගයකින් යුක්ත විය යුතුය. උපෝසථය සාමාන්‍ය ලක්ෂණයෙන් එකක් වුවද වාතුද්දසී-පණ්ණරසී-සාමග්ගීය’යි දින වශයෙන් තුනක් ද, සංඝ-ගණ-පුග්ගලය’යි කාරක පුද්ගලයන් ගේ වශයෙන් තුනක් ද, සුත්තුද්දේස - පාරිසුද්ධි - අධිට්ඨානය’යි කර්තව්‍යාකාර වශයෙන් තුනක් ද වේ. එයින් මේ කරනු ලබන උපෝසථය-දින වශයෙන් කිනම් උපෝසථයක් ද? (පිළිතුරු දෙනු.)

ප්‍රශ්නය :- කාරක පුද්ගලයන්ගේ වශයෙන් කිනම් උපෝසථයක් ද?

පිළිතුර :- කාරක පුද්ගලයන්ගේ වශයෙන් සංඝ උපෝසථය යි.

ප්‍රශ්නය :- කර්තව්‍යාකාර වශයෙන් කිනම් උපෝසථයක් ද?

පිළිතුර :- කර්තව්‍යාකාර වශයෙන් සුත්තුද්දේස උපෝසථය යි.

සුත්තුද්දේස උපෝසථය යි කියෙහි. එයට සතර නමකට නො අඩු භික්ෂු පිරිසක් එක් සීමාවෙක්හි අත්පස නො පිරිහෙලා වැඩසිටිය යුතු ය. එපමණ භික්ෂූහු මෙහි වැඩසිටින්නාහු ද?

පිළිතුර :- එසේ ය, වැඩ සිටින්නාහුය.

ප්‍රශ්නය :- පැමිණ සිටින භික්ෂූහු වස්තුසභාගාපත්ති වලින් මිදුණාහු ද?

පිළිතුර :- එසේය, ඇවැත්දෙසීමෙන් පිරිසිදු වූවාහුය.

ප්‍රශ්නය :- ගෘහස්ථාදී එක්විසි වර්ජනය පුද්ගලයන් සංඝයාගේ අත්පසින් බැහැර කොට නිමවී ද?

පිළිතුර :- එසේය, නිමවිය.

ඉක්බිති පාමොක් උදෙසන ස්ථවිරයන් විසින් මෙසේ කිය යුතු ය.

මේ චතුරංගයෙන් යුක්ත කර්මයට ‘පත්තකල්ලය’ යි කියනු ලැබේ. පුබ්බකරණ පුබ්බකිච්චානි සමාපෙත්වා දෙසිතාපත්තිකස්ස සමග්ගස්ස භික්ඛු සංඝස්ස අනුමතියා පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතුං ආරාධනං කරොම.

මෙය කී කල්හි සංඝයා විසින් සාධුකාර දිය යුතු ය. ඉක්බිති “ඤාත්තිය” කියා පාමොක් උදෙසිය යුතු ය.

පාමොක් උදෙසීමේ දී සතර පාරාජිකාව පමණක් උදෙසා නිම කරන හොත් “උද්ධිට්ඨං බො ආයස්මන්තො නිදානං, උද්දිට්ඨා චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා, සුතා බො පනායස්මන්තෙහි තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා” යනාදි පාඨයෙන් අවසන් කර එම පාඨය අවසානයේ දී “පාරාජිකුද්දෙසො දුතියො” කියා අවසන් කළ යුතුය.

සංඝාදිසෙසුද්දෙසය දක්වා දෙසු කල “උද්ධිට්ඨං බො ආයස්මන්තො නිදානං, උද්දිට්ඨා චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා, සුතා බො පනායස්මන්තෙහි ද්වෙ අනියතාධම්මා” යනාදි පාඨයෙන් අවසන් කර එම පාඨය අවසානයේදී “සංඝාදිසෙසුද්දෙසො තතියො” කියා නිම කළ යුතුය.

අනියතුද්දෙසය දක්වා උදෙසුව හොත් “උද්දිට්ඨං බො ආයස්මන්තො නිදානං, උද්දිට්ඨා චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා, උද්දිට්ඨා ද්වෙ අනියතා ධම්මා, සුතා බො පනායස්මන්තෙහි තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා” යනාදි පාඨයෙන් අවසන් කර එම පාඨය අවසානයේදී “අනියතුද්දෙසො චතුත්ථො” කියා අවසන් කළ යුතුය.

අනියතුද්දේසය ඉක්මවා දේශනා කරතහොත් සම්පූර්ණ ප්‍රාතිමෝක්ෂය ම උදෙසිය යුතුය. එසේ උදෙසු කළ ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි එන පරිදිම අවසාන කොට “විත්ථාරුද්දෙසො පඤ්චමො” කියා නිම කළ යුතුය.

හික්බූ පාතිමොක්ඛ පාළි

තමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස.

සුඤ්ඤානං මෙ භන්තෙ සංඝො, අජ්ජපොසථො පණ්ණරසො. යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, සංඝො උපොසථං කරෙය්‍ය, පාතිමොක්ඛං උද්දිසෙය්‍ය.

කිං සංඝස්ස පුබ්බකිච්චං? පාරිසුද්ධිං ආයස්මන්තො ආරොචෙථ. පාතිමොක්ඛං උද්දිසිස්සාමි. තං සබ්බේව සන්තා සාධුකං සුඤ්ඤාම, මනසිකරොම, යස්ස සියා ආපත්ති සො ආවිකරෙය්‍ය. අසන්තියා ආපත්තියා තුණ්හි භවිතබ්බං. තුණ්හි භාවෙන ඛො පනායස්මන්තෙ පරිසුද්ධාති වෙදිස්සාමි.

යථා ඛො පන පච්චෙකපුට්ඨස්ස වෙය්‍යාකරණං හොති.

එවමෙවං එවරූපාය පරිසාය යාවතතියං අනුසාවිතං හොති. යො පන හික්බූ යාවතතියං අනුසාවියමානෙ සරමානො සන්තිං ආපත්තිං නාවිකරෙය්‍ය, සම්පජාන මුසාවාදස්ස හොති. සම්පජාන මුසාවාදො ඛො පනායස්මන්තො අන්තරායිකො ධම්මො චුත්තො භගවතා තස්මා සරමානෙන හික්බූනා ආපන්නෙන විසුද්ධාපෙක්ඛෙන සන්ති ආපත්ති ආවිකාතබ්බා, අවිකතා හිස්ස ඵාසු හොති.

උද්දිට්ඨං ඛො ආයස්මන්තො නිදානං තත්ථායස්මන්තො පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා තුණ්හි එව මෙතං ධාරායාමීති.

නිදානුද්දෙසො පඨමො

චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා

තත්‍රිමෙ චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යො පන භික්ඛු භික්ඛුනං සික්ඛා සාජ්ච සමාපන්නො සික්ඛං අපච්චික්ඛාය දුබ්බලයං අනාවිකත්වා මෙට්ඨනං ධම්මං පතිසෙවෙය්‍ය, අන්තමසො තිරච්ඡානගතායපි. පාරාජිකො හොති, අසංවාසො.
2. යො පන භික්ඛු ගාමා වා අරඤ්ඤා වා අදින්නං ථෙය්‍ය සංඛාතං ආදියෙය්‍ය, යථාරූපෙ අදින්නාදානෙ රාජානො චොරං ගහෙත්වා හනෙය්‍යුං වා ඛන්ධෙය්‍යුං වා පබ්බාපෙය්‍යුං වා චොරොසි බාලොසි මුළ්භොසි ථෙන්නොසි ති, තථාරූපං භික්ඛු අදින්නං ආදියමානො, අයම්පි පාරාජිකො හොති, අසංවාසො.
3. යො පන භික්ඛු සඤ්චිච්ච මනුස්ස විග්ගහං ජීවිතා චොරොපෙය්‍ය, සත්ථහාරකං වාස්ස පරියෙසෙය්‍ය, මරණචණ්ණං වා සංචණ්ණෙය්‍ය, මරණාය වා සමාදාපෙය්‍ය, “අම්හො පුරිස කිං තුය්හිමිනා පාපකෙන දුජ්ජිවිතෙන මතත්තෙ ජීවිතා සෙය්‍යො”ති. ඉති චිත්තමනො චිත්ත සංකප්පො අනෙකපරියායෙන මරණ චණ්ණං වා සංචණ්ණෙය්‍ය මරණාය වා සමාදාපෙය්‍ය, අයම්පි පාරාජිකො හොති, අසංවාසො.
4. යො පන භික්ඛු අනභිජානං උත්තරි මනුස්ස ධම්මං අත්තුපනායිකං අලමරියඤ්ඤාණ දස්සනං සමුදාවරෙය්‍ය, ඉති ජානාමි ඉති පස්සාමි’ති. තතො අපරෙන සමයෙන සමනුග්ගාහියමානො වා අසමනුග්ගාහියමානො වා ආපන්නො විසුද්ධාපෙක්ඛො එවං වදෙය්‍ය ‘අජානමෙවං ආවුසො අවචං ජානාමි අපස්සං පස්සාමි තුච්ඡං මුසාවිලපි’න්ති, අඤ්ඤාත්‍ර අධිමානා, අයම්පි පාරාජිකො හොති, අසංවාසො.

උද්දිටියා බො ආයස්මත්තො චත්තාරො පාරාජිකාධම්මා, යෙසං භික්ඛු අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජිත්වා න ලභති භික්ඛුහි සද්ධිං සංවාසං යථාපුරෙ තථාපච්ඡා, පාරාජිකො භොති, අසංවාසො.

තත්ථා'යස්මත්තෙ පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මත්තො, තස්මා තුණ්හි එවමෙතං ධාරයාමි'ති.

(උද්දිටියා බො ආයස්මත්තො නිදානං. උද්දිටියා චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා, සුතා බො පනායස්මත්තෙහි තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා, ද්වෙ අනියතා ධම්මා, තිංස නිසග්ගියා පාචිත්තියා ධම්මා, ද්වෙ නවුති පාචිත්තියා ධම්මා, චත්තාරො පාටිදෙසනියා ධම්මා, පඤ්චසත්තති සෙබියා ධම්මා, සත්ත අධිකරණ සමථා ධම්මා, එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්නං අන්වද්ධ මාසං උද්දෙසං ආගච්ඡති. තත්ථ සබ්බෙහෙව සමග්ගෙහි සම්මොදමානෙහි අවිච්ඡාදමානෙහි සික්ඛිතබ්බන්ති.)

පාරාජිකුද්දෙසො දුතියො

තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා

ඉමෙ බො පනායස්මත්තො තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. සඤ්චෙතනිකා සුක්කච්ඡිපට්ඨි අඤ්ඤත්ත සුපින්නතා සංඝාදිසෙසො.^[1]

2. යො පන භික්ඛු ඔතිණ්ණො විපරිණතෙන විත්තෙන මාතුගාමෙන සද්ධිං කායසංසග්ගං සමාපජ්ජෙය්‍ය හත්ථගාහං වා චෙණ්ගාහං වා අඤ්ඤතරස්ස වා අඤ්ඤතරසස් වා අංගස්ස පරාමසනං, සංඝාදිසෙසො.

3. යො පන භික්ඛු ඔතිණ්ණො විපරිණතෙන චිත්තෙන මාතුගාමං දුට්ඨල්ලාහි වාචාහි ඔභාසෙය්‍ය යථා තං යුචා යුචතිං මෙටුනුපසංභිතාහි, සංඝාදිසෙසො.

4. යො පන භික්ඛු ඔතිණ්ණො විපරිණතෙන චිත්තෙන මාතුගාමස්ස සන්තිකෙ අත්තකාම පාරිවරියාය වණ්ණං භාසෙය්‍ය 'එතදග්ගං භගිනි පාරිවරියානං යා මාදිසං සීලවන්තං කල්‍යාණධම්මං බ්‍රහ්මචාරිං එතෙන ධම්මෙන පරිවරෙය්‍යා'ති මෙටුනුපසංභිතෙන, සංඝාදිසෙසො.

5. යො පන භික්ඛු සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජෙය්‍ය ඉත්ථියා වා පුරිසමතිං පුරිසස්ස වා ඉත්ථිමතිං ජායත්තෙන වා ජාරත්තෙන වා, අන්තමසො තංඛණිකාය පි, සංඝාදිසෙසො.

6. සඤ්ඤාවිකාය පන භික්ඛුනා කුටිං කාරයමානෙන අස්සාමිකං අත්තුද්දෙසං පමාණිකා කාරෙතඛ්ඛා, තත්‍රිදං පමාණං:- දීඝසො ද්වාදස විදන්ථියො සුගත විදන්ථියා, තිරියං සත්තන්තරා. භික්ඛු අභිනෙතඛ්ඛා වත්ථුදෙසනාය, තෙහි භික්ඛුහි වත්ථුං දෙසෙතඛ්ඛං අනාරම්භං^[2] සපරික්කමනං. සාරම්භෙ^[3]වෙ භික්ඛු වත්ථුස්මිං අපරික්කමනෙ සඤ්ඤාවිකාය කුටිං කාරෙය්‍ය, භික්ඛු වා අනභිනෙය්‍ය වත්ථුදෙසනාය, පමාණං වා අතික්කාමෙය්‍ය, සංඝාදිසෙසො.

7. මහල්ලකං පන භික්ඛුනා විහාරං කාරයමානෙන සස්සාමිකං අත්තුද්දෙසං, භික්ඛු අභිනෙතඛ්ඛා වත්ථුදෙසනාය. තෙහි භික්ඛුහි වත්ථු^[4] දෙසෙතඛ්ඛං අනාරම්භං සපරික්කමනං. සාරම්භෙ වෙ භික්ඛු වත්ථුස්මිං අපරික්කමනෙ මහල්ලකං විහාරං කාරෙය්‍ය, භික්ඛු වා අනභිනෙය්‍ය වත්ථු දෙසනාය, සංඝාදිසෙසො.

8. යො පන භික්ඛු භික්ඛුං දුට්ඨො දොසො අප්පතීතො අමුලකෙන පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුද්ධංසෙය්‍ය 'අප්පෙව නාම නං ඉම්මිහා බ්‍රහ්මචරියා වාවෙය්‍ය'න්ති. තතො අපරෙන සමයෙන

සමනුග්ගාභියමානො වා අසමනුග්ගාභියමානො වා අමුලකඤ්චෙව තං අධිකරණං හොති, භික්ඛු ච දොසං පතිට්ඨාති සංඝාදිසෙසො.

9. යො පන භික්ඛු භික්ඛුං දුට්ඨො දොසො අප්පතීතො අඤ්ඤාභාගියස්ස අධිකරණස්ස කිඤ්චිදෙසං ලෙසමත්තං උපාදාය පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුද්ධංසෙය්‍ය ‘අප්පෙව නාම නං ඉමම්භා බ්‍රහ්මචරියා වාචෙය්‍ය’න්ති. තතො අපරෙන සමයෙන සමනුග්ගාභියමානො වා අසමනුග්ගාභියමානො වා අඤ්ඤාභාගියඤ්චෙව තං අධිකරණං හොති, කොච්චෙදෙසො ලෙසමත්තො උපාදින්නො, භික්ඛු ච දොසං පතිට්ඨාති, සංඝාදිසෙසො.

10. යො පන භික්ඛු සමග්ගස්ස සංඝස්ස හෙදාය පරක්කමෙය්‍ය, හෙදන සංවත්තනිකං වා අධිකරණං සමාදාය පග්ගස්භ තිට්ඨෙය්‍ය, සො භික්ඛු භික්ඛුහි එවමස්ස වචනියො ‘මායස්මා සමග්ගස්ස සංඝස්ස හෙදාය පරක්කම්, හෙදන සංවත්තනිකං වා අධිකරණං සමාදාය පග්ගස්භ අට්ඨාසි, සමෙතායස්මා සංඝෙන, සමග්ගො හි සංඝො සම්මොදමානො අවිච්ඡිදමානො එකුද්දෙසො එාසු විහරති’ති. එවඤ්ච සො භික්ඛු භික්ඛුහි වුච්චමානො තථෙව පග්ගණ්හෙය්‍ය, සො භික්ඛු භික්ඛුහි යාවතතිතං සමනුභාසිතබ්බො තස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානො තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, සංඝාදිසෙසො.

11. තස්සෙව ඛො පන භික්ඛුස්ස භික්ඛු හොන්ති අනුවත්තකා වග්ගවාදකා එකො වා ද්වෙ වා තයො වා, තෙ එවං වදෙය්‍යුං ‘මායස්මත්තො එතං භික්ඛුං කිඤ්චි අවචුත්ථ, ධම්මවාදී චෙසො භික්ඛු, විනයවාදී චෙසො භික්ඛු, අම්භාකඤ්චෙසො භික්ඛු ඡන්දඤ්ච රුචිඤ්ච ආදාය වොහරති, ජානාති නො භාසති, අම්භාකංජේතං ඛමති’ති. තෙ භික්ඛු භික්ඛුහි එවමස්ස වචනියා ‘මායස්මත්තො එවං අවචුත්ථ, න චෙසො භික්ඛු ධම්මවාදී, න චෙසො භික්ඛු විනයවාදී, මායස්මත්තානං පි සංඝභොදො රුචිචිත්ථ, සමෙතායස්මත්තානං සංඝෙන, සම්මග්ගො හි සංඝො සම්මොදමානො අවිච්ඡිදමානො එකුද්දෙසො එාසු විහරති’ති.

එවැනිව තෙ භික්ඛු භික්ඛුහි වුවුවමානා තථෙව පග්ගණ්ඨෙය්‍යං,
තෙ භික්ඛු භික්ඛුහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බො තස්ස
පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං
පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යං, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ
පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යං, සංඝාදිසෙසො.

12. භික්ඛු පනෙව දුබ්බචජාතිකො හොති උද්දෙසපරියාපන්තෙසු
සික්ඛාපදෙසු භික්ඛුහි සහ ධම්මිකං වුවුවමානො අත්තානං
අවචතියං කරොති 'මා මං ආයස්මන්තො කිඤ්චි අවචුත්ථ
කල්‍යාණං වා පාපකං වා, අහංආයස්මන්තෙ න කිඤ්චි චක්ඛාමි
කල්‍යාණං වා පාපකං වා, විරමථායස්මන්තො මම චචතියා'ති.
සො භික්ඛු භික්ඛුහි එවමස්ස චචතියො 'මායස්මා අත්තානං
අවචතියං අකාසි, චචතියමෙවායස්මා අත්තානං කරොතු,
ආයස්මාපි භික්ඛු චදෙතු සහධම්මෙන, භික්ඛුපි ආයස්මන්තං
චක්ඛන්ති සහධම්මෙන, එවං සංවද්ධා හි තස්ස භගවතො පරිසා
යදිදං අඤ්ඤමඤ්ඤ චචනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤ වුට්ඨාපනෙනා'ති.

එවැනිව සො භික්ඛු භික්ඛුහි වුවුවමානො තථෙව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය,
සො භික්ඛු භික්ඛුහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බො, තස්ස
පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානො තං
පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යං, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යං,
සංඝාදිසෙසො.

13. භික්ඛු පනෙව අඤ්ඤතරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය
විහරති කුලදුසකො පාපසමාවාරො. තස්ස ඛො පාපකා සමාවාරා
දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලාති ච තෙන දුට්ඨාති දිස්සන්ති
චෙව සුය්‍යන්ති ච, සො භික්ඛු භික්ඛුහි එවමස්ස චචතියො
'ආයස්මා ඛො කුලදුසකො පාපසමාවාරො, ආයස්මතො ඛො
පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලාති වායස්මතා
දුට්ඨාති දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, පක්කාමතායස්මා ඉමම්භා
ආවාසා, අලං තෙ ඉධ වාසෙනා'ති.

එවං ච සො භික්ඛු භික්ඛුහි වුච්චමානො තෙ භික්ඛු එවං චදෙය්‍ය, ඡන්දගාමීනො ච භික්ඛු දොසගාමීනො ච භික්ඛු මොහගාමීනො ච භික්ඛු භයගාමීනො ච භික්ඛු, තාදිසිකාය ආපත්තියා එකච්චං පබ්බාපේන්ති එකච්චං න පබ්බාපේන්ති'ති.

සො භික්ඛු භික්ඛුහි එවමස්ස වචනියො 'මායස්මා එවං අවච, න ච භික්ඛු ඡන්දගාමීනො න ච භික්ඛු දොසගාමීනො න ච භික්ඛු මොහගාමීනො න ච භික්ඛු භයගාමීනො, ආයස්මා බො කුලදුසකො පාපසමාවාරො, ආයස්මතො බො පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලානි වායස්මතා දුට්ඨානි දිස්සන්ති චෙව සුය්‍යන්ති ච, පක්කාමතායස්මා ඉමමිහා ආවාසා අලං තෙ ඉධ වාසෙතා'ති.

එවං ච සො භික්ඛු භික්ඛුහි වුච්චමානො තථෙව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සො භික්ඛු භික්ඛුහි යාව තතියං සමනුභාසිතබ්බො තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතියං චෙ සමනුභාසියමානො තං පටිනිස්සජ්ජේය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජේය්‍ය, සංඝාදිසෙසො.

උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො තෙරං සංඝාදිසෙසා ධම්මා නව පට්ඨාපත්තියා චත්තාරො යාවතතියකා. යෙසං භික්ඛු අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජත්වා යාවතීහං ජානං පටිච්ඡාදෙති, තාවතීහං තෙන භික්ඛුනා අකාමා පරිවත්ථබ්බං. පරිවුත්ථ පරිවාසෙන භික්ඛුනා උත්තරිං ඡාරත්තං භික්ඛුමානත්තාය පටිපජ්ජත්තබ්බං. විණ්ණමානත්තො භික්ඛු යත්ථ සියා විසතිගණො භික්ඛුසංඝො, තත්ථ සො භික්ඛු අබ්භෙතබ්බො. එකෙනපි චෙ උභාතො විසතිගණො භික්ඛු සංඝො තං භික්ඛුං අබ්භෙය්‍ය, සො ච භික්ඛු අනබ්භිතො. තෙ ච භික්ඛු ගාරය්හා. අයං තත්ථ සාමීවි.

තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියමිහි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියමිහි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා, පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමිති.

සංඝාදිසෙසුද්දෙසො තතියො

ද්වෙ අනියතා ධම්මා

ඉමෙ බො පනායස්මන්තො ද්වෙ අනියතා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යො පන භික්ඛු මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො පටිච්ඡන්තෙ ආසනෙ අලං කම්මනියෙ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, තමෙනං සද්ධෙය්‍යවචසා උපාසිකා දිස්වා තිණ්ණං ධම්මානං අඤ්ඤතරෙන වදෙය්‍ය පාරාජිකෙන වා සංඝාදිසෙසෙන වා පාවිත්තියෙන වා. නිසජ්ජං භික්ඛු පටිජානමානො තිණ්ණං ධම්මානං අඤ්ඤතරෙන කාරෙතඛ්ඛො, පාරාජිකෙන වා සංඝාදිසෙසෙන වා පාවිත්තියෙන වා. යෙන වා සා සද්ධෙය්‍යවචසා උපාසිකා වදෙය්‍ය, තෙන සො භික්ඛු කාරෙතඛ්ඛො. අයං ධම්මො අනියතො.

2. නහෙව බො පන පටිච්ඡන්තං ආසනං හොති නාලං කම්මනියං අලඤ්ච බො හොති මාතුගාමං දුට්ඨුල්ලාහි වාචාහි ඔභාසිතුං, යො පන භික්ඛු තථාරූපෙ ආසනෙ මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය. තමෙනං සද්ධෙය්‍යවචසා උපාසිකා දිස්වා ද්වින්තං ධම්මානං අඤ්ඤතරෙන වදෙය්‍ය, සංඝාදිසෙසෙන වා පාවිත්තියෙන වා. නිසජ්ජං භික්ඛු පටිජානමානො ද්වින්තං ධම්මානං අඤ්ඤතරෙන කාරෙතඛ්ඛො, සංඝාදිසෙසෙන වා පාවිත්තියෙන වා, යෙන වා සා සද්ධෙය්‍යවචසා උපාසිකා වදෙය්‍ය. තෙන සො භික්ඛු කාරෙතඛ්ඛො. අයම්පි ධම්මො අනියතො.

උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො ද්වෙ අනියතා ධම්මා, තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ, පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමීති.

අනියතුද්දෙසො චතුත්ථො

තිංස නිසග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා

ඉමෙ ඛො පනායස්මන්තො තිංස නිසග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. නිට්ඨිතච්චරස්මිං^[5] භික්ඛුනා උබ්භතස්මිං කඨිනෙ දසාහ පරමං අතිරෙක චීවරං ධාරෙතඛිබ්බං, තං අතික්කාමයතො නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

2. නිට්ඨිතච්චරස්මිං භික්ඛුනා උබ්භතස්මිං කඨිනෙ එකරත්තම්පි වෙ භික්ඛු තිච්චරෙන විජ්ජවසෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර භික්ඛු සම්මුතියා නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

3. නිට්ඨිතච්චරස්මිං භික්ඛුනා උබ්භතස්මිං කඨිනෙ භික්ඛුනො පනෙව අකාලච්චරං උජ්ජජ්ජෙය්‍ය, ආකංඛමානෙන භික්ඛුනා පටිග්ගහෙතඛිබ්බං. පටිග්ගහෙත්වා ඛිජ්ජමෙව කාරෙතඛිබ්බං, නො චස්ස පාරිපුරි, මාසපරමං තෙන භික්ඛුනා තං චීවරං නික්ඛිපිතඛිබ්බං උභනස්ස පාරිපුරියා සතියා පච්චාසාය, තතො වෙ උත්තරි^[6] නික්ඛිපෙය්‍ය සතියාපි පච්චාසාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

4. යො පන භික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනියා පුරාණ චීවරං ධොවාපෙය්‍ය වා රජාපෙය්‍ය වා ආකොටාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

5. යො පන භික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනියා හත්ථතො චීවරං පටිග්ගණ්හෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර පාරිවට්ටකා^[7], නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

6. යො පන භික්ඛු අඤ්ඤාතකං ගහපතිං වා ගහපතානිං වා චීවරං විඤ්ඤාපෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර සමයා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො; අච්ඡින්න චීවරො වා හොති භික්ඛු නට්ඨ චීවරො වා, අයං තත්ථ සමයො.

7. තඤ්ඤාභූතකො ගහපති වා ගහපතානි වා බහුභි විවරෙහි අභිභවිට්ඨං පචාරෙය්‍ය, සන්තරුත්තරපරමං තෙන භික්ඛුනා තතො විවරං සාදිතබ්බං. තතො චෙ උත්තරී සාදියෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

8. භික්ඛුං පනෙව උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතිස්ස වා ගහපතානියා වා විවරචෙතාපන්නං^[8] උපක්ඛටං හොති ‘ඉමිනා විවරචෙතාපන්නෙන විවරං චෙතාපෙත්වා ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං විවරෙන අවිඡාදෙස්සාමී’ති. තත්‍ර චෙ සො භික්ඛු පුබ්බෙ අප්පචාරිතො උපසංකමිත්වා විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය, ‘සාධු වත මං ආයස්මා ඉමිනා විවරචෙතාපන්නෙන එවරුපං වා එවරුපං වා විවරං චෙතාපෙත්වා අවිඡාදෙහී ති කල්‍යාණකම්‍යතං උපාදාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

9. භික්ඛුං පනෙව උද්දිස්ස උභින්නං අඤ්ඤාතකානං ගහපතීනං වා ගහපතානීනං වා පච්චෙක විවර චෙතාපන්නානි උපක්ඛටානි හොන්ති, ‘ඉමෙහි මයං පච්චෙක විවරචෙතාපන්නෙහි පච්චෙකවිවරානි චෙතාපෙත්වා ඉත්ථන්නාමං භික්ඛුං විවරෙහි අවිඡාදෙස්සාමා’ති. තත්‍ර චෙ සො භික්ඛු පුබ්බෙ අප්පචාරිතො උපසංකමිත්වා විවරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය, ‘සාධු වත මං ආයස්මන්තො ඉමෙහි පච්චෙක විවරචෙතාපන්නෙහි එවරුපං වා එවරුපං වා විවරං චෙතාපෙත්වා අවිඡාදෙට්ඨ උභොව සන්තා ඵකෙනා’ති කල්‍යාණකම්‍යතං උපාදාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

10. භික්ඛුං පනෙව උද්දිස්ස රාජා වා රාජභොග්ගො වා බ්‍රාහ්මණො වා ගහපතිකො වා දූතෙන විවරචෙතාපන්නං පභිණෙය්‍ය, ‘ඉමිනා විවරචෙතාපන්නෙන විවරං චෙතාපෙත්වා ඉත්ථං නාමං භික්ඛුං විවරෙන අවිචාදෙහී’ති.

සො චෙ දූතො තං භික්ඛුං උපසංකමිත්වා එවං වදෙය්‍ය ‘ඉදං ඛො භන්තෙ ආයස්මන්තං උද්දිස්ස විවරචෙතාපන්නං ආභතං, පතිගණ්හාතු ආයස්මා විවරචෙතාපන්න’න්ති.

තෙන හික්බුනා සො දුතො එවමස්ස වචනියො ‘න ඛො මයං ආවුසො වීවරවෙතාපන්නං පතිගණ්හාම,^[9] වීවරඤ්ච ඛො මයං පතිගණ්හාම කාලෙන කප්පියං’ති. සො චෙ දුතො තං හික්බුං එවං වදෙය්‍ය, ‘අත්ථී පනායස්මතො කොචී වෙය්‍යාවච්චකරො’ති. වීවරත්ථීකෙන හික්බවෙ හික්බුනා වෙය්‍යාවච්චකරො නිද්දිසිතබ්බො ආරාමිකො වා උපාසකො වා ‘එසො ඛො ආවුසො හික්බුනං වෙය්‍යාවච්චකරො’ති.

සො චෙ දුතො තං වෙය්‍යාවච්චකරං සඤ්ඤාපෙත්වා තං හික්බුං උපසංකමිත්වා එවං වදෙය්‍ය. “යං ඛො භන්තෙ ආයස්මා වෙය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසි සඤ්ඤත්තො සො මයා. උපසංකමතු ආයස්මා කාලෙන වීවරෙන තං අච්ඡාදෙස්සති’ති. වීවරත්ථීකෙන හික්බවෙන හික්බුනා වෙය්‍යාවච්චකරො උපසංකමිත්වා ද්වත්තික්ඛත්තං වොදෙතබ්බො සාරෙතබ්බො ‘අත්ථො මෙ ආවුසො වීවරෙනා’ති. ද්වත්තික්ඛත්තුං වොදයමානො සාරයමානො තං වීවරං අභිනිප්පාදෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ අභිනිප්පාදෙය්‍ය චතුක්ඛත්තුං පඤ්චක්ඛත්තුං ඡක්ඛත්තුපරමං තුණ්හිභුතෙන උද්දිස්ස යාතබ්බං. චතුක්ඛත්තුං පඤ්චක්ඛත්තුං ඡක්ඛත්තුපරමං තුණ්හිභුතො උද්දිස්ස තිට්ඨමානො තං වීවරං අභිනිප්පාදෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. තතො චෙ උත්තරිං වායමමානො තං වීවරං අභිනිප්පාදෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

නො චෙ අභිනිප්පාදෙය්‍ය, යතස්ස වීවරවෙතාපන්නං ආභතං තත්ථ සාමං වා ගන්තබ්බං දුතො වා පාහෙතබ්බොයං ඛො තුමිහෙ ආයස්මන්තො හික්බුං උද්දිස්ස වීවරවෙතාපන්නං පතිණ්ත්ථ, න තං තස්ස හික්බුනො කිඤ්චි අත්ථං අනුභොති. යුඤ්ජන්තායස්මන්තො සකං, මා වො සකං විනස්සා’ති. අයං තත්ථ සාමීචි.

වීවරවග්ගො පටිමො

1. යො පන හික්බු කොසියමිස්සකං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

2. යො පන හික්බු සුද්ධකාලකානං ඵලකලොමානං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

3. නවං පන හික්බුනා සන්ථතං කාරයමානෙන ද්වෙ භාගා සුද්ධකාලකානං ඵලකලොමානං ආදාතබ්බා තතියං ඔදාතානං චතුත්ථං ගොවරියානං. අනාදා වෙ හික්බු ද්වෙ භාගෙ සුද්ධකාලකානං ඵලකලොමානං තතියං ඔදාතානං චතුත්ථං ගොවරියානං නවං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

4. නවං පන හික්බුනා සන්ථතං කාරාපෙත්වා ඡබ්බස්සානි ධාරෙතබ්බං. ඔරෙන වෙ^[10] ඡන්තං වස්සානං තං සන්ථතං විස්සජ්ජෙත්වා වා අවිස්සජ්ජෙත්වා වා අඤ්ඤං නවං සන්ථතං කාරාපෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර හික්බු සම්මුතියා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

5. නිසීදනසන්ථතං පන හික්බුනා කාරයමානෙන පුරාණසන්ථතස්ස සාමන්තා සුගත විදත්ථී ආදාතබ්බා දුබ්බණ්ණකරණාය. අනාදා වෙ හික්බු පුරාණසන්ථතස්ස සාමන්තා සුගත විදත්ථී. නවං නිසීදනසන්ථතං කාරාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

6. හික්බුනො පනෙව අද්ධානමග්ගපටිපන්නස්ස ඵලකලොමානි උජ්ජජ්ජෙය්‍යුං, ආකංඛමානෙන හික්බුනා පටිග්ගහෙතබ්බානි. පටිග්ගහෙත්වා තියොජනපරමං සහත්තා හරිතබ්බානි^[11] අසන්තෙ භාරකෙ. තතො වෙ උත්තරී^[12] හරෙය්‍ය අසන්තෙපි භාරකෙ, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

7. යො පන හික්බු අඤ්ඤාතිකාය හික්බුණියා ඵලකලොමානි ධොවාපෙය්‍ය වා රජාපෙය්‍ය වා විජටාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

8. යො පන හික්බු ජාතරූපරජතං උග්ගණ්හෙය්‍ය වා උග්ගණ්හාපෙය්‍ය වා උපනික්ඛිත්තං වා සාදියෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

9. යො පන භික්ඛු නානප්පකාරකං රුපියසංචොභාරං සමාපජ්ජෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

10. යො පන භික්ඛු නානප්පකාරකං කයවික්කයං සමාපජ්ජෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

කොසියවග්ගො දුතියො ^[13]

1. දසාහපරමං අතිරෙකපත්තො ධාරෙතබ්බො. තං අතික්කාමයතො නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

2. යො පන භික්ඛු උෟතපඤ්චබන්ධනෙන පත්තෙන අඤ්ඤං නවං පත්තං චෙතාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

තෙන භික්ඛුනා සො පත්තො භික්ඛු පරිසාය නිස්සජ්ජිතබ්බො. ^[14]
 යො ච තස්සා භික්ඛුපරිසාය පත්තපරියන්තො, සො තස්ස භික්ඛුනො පදාතබ්බො ‘අයං තෙ භික්ඛු පත්තො යාව හෙදනාය ධාරෙතබ්බො’ති. අයං තත්ථ සාමීචි.

3. යාති බො පන තාති ගිලානානං භික්ඛුනං පරිසායනීයාති හෙසජ්ජාති, සෙය්‍යථිදං; සප්පි නවතීතං තෙලං මටු ඵාණිතං, තාති පටිග්ගහෙත්වා සත්තාහපරමං සන්තිධිකාරකං පරිභුඤ්ජිතබ්බාති. තං අතික්කාමයතො, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

4. මාසො සෙසො ගිම්භානන්ති භික්ඛුනා වස්සිකසාට්ඨිචරං පරියෙසිතබ්බං. අද්ධමාසො සෙසො ගිම්භානන්ති කත්වා නිවාසෙතබ්බං. ඔරෙන චෙ මාසො සෙසො ගිම්භානන්ති වස්සිකසාට්ඨිචරං පරියෙසෙය්‍ය, ඔරෙනද්ධ මාසො සෙසො ගිම්භානන්ති කත්වා නිවාසෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

5. යො පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස සාමං චීවරං දත්වා කුපිතො ^[15]
 අනත්තමනො අච්ඡන්දෙය්‍ය වා අච්ඡන්දාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

6. යො පන භික්කු සාමං සුත්වා විඤ්ඤාපෙත්වා තත්තවායෙහි වීචරං වායාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

7. භික්ඛුං පනෙව උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකො ගහපති වා ගහපතානි වා තත්තවායෙහි වීචරං වායාපෙය්‍ය, තත්‍ර චෙ සො භික්ඛු පුබ්බෙ අප්පචාරිතො තත්තවායෙ උපසංකම්ත්වා වීචරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය ‘ඉදං ඛො ආවුසො වීචරං මා උද්දිස්ස වියාති.’^[16] ආයතඤ්ඤා කරොථ විත්ථතඤ්ඤා අප්පිතඤ්ඤා සුචිතඤ්ඤා සුප්පවායිතඤ්ඤා සුචිලෙඛිතඤ්ඤා සුචිතචිජ්ජතඤ්ඤා කරොථ. අප්පෙවනාම මයම්පි ආයස්මත්තානං කිඤ්චිමත්තං අනුපදජ්ජෙය්‍යාමා’ති. එවඤ්ඤා සො භික්ඛු වත්වා කිංචිමත්තං අනුපදජ්ජෙය්‍ය අත්තමසො පිණ්ඩපාත මත්තම්පි, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

8. දසාභ්‍යානාගතං කත්තිකතෙමාසික පුණ්ණමං.^[17] භික්ඛුනො පනෙව අච්චෙකවීචරං උප්පජ්ජෙය්‍ය, අච්චෙකං මඤ්ඤමානෙන භික්ඛුනා පටිග්ගහෙතඛිබ්බං. පටිග්ගහෙත්වා යාව වීචරකාලසමයං නික්ඛිපිතඛිබ්බං. තතො චෙ උත්තරී නික්ඛිපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

9. උපවස්සං ඛො පන කත්තිකපුණ්ණමං යානි ඛො පන තානි ආරඤ්ඤකානි සෙනාසනානි සාසංකසම්මතානි සප්පට්ඨයානි, තථාරූපෙසු භික්ඛු සෙනාසනෙසු විහරන්තො ආකංඛමානො තිණ්ණං වීචරානං අඤ්ඤතරං වීචරං අන්තරසරෙ නික්ඛිපෙය්‍ය, සියා ච තස්ස භික්ඛුනො කොච්ඤෙව පච්චයො තෙන වීචරෙන විප්පවාසාය. ඡාරත්තපරමං තෙන භික්ඛුනා තෙන වීචරෙන විප්පවසිතඛිබ්බං. තතො චෙ උත්තරී විප්පවසෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර භික්ඛු සම්මුතියා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

10. යො පන භික්ඛු ජානං සංඝිකං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

පත්තවග්ගො තතියො.

උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා, තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියමපි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියමපි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙනං ධාරයාමීති.

නිස්සග්ගියො පාවිත්තියා නිට්ඨිතා

ද්වෙ නවුති පාවිත්තියා ධම්මා

ඉමෙ බො පනායස්මන්තො ද්වෙ නවුති පාවිත්තියා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. සම්පජාන මුසාවාදො පාවිත්තියං.
2. ඔමසවාදෙ පාවිත්තියං.
3. භික්ඛුපෙසුඤ්ඤෙ පාවිත්තියං.
4. යො පන භික්ඛු අනුපසම්පන්නං පදසො ධම්මං වාචෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යො පන භික්ඛු අනුපසම්පන්නෙන උත්තරී^[18] දිරත්තකිරත්තං සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යො පන භික්ඛු මාතුගාමෙන සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යො පන භික්ඛු මාතුගාමස්ස උත්තරී ඡප්පඤ්චවාචාහි ධම්මං දෙසෙය්‍ය, අඤ්ඤානු විඤ්ඤානා පුරිසවිග්ගහෙන, පාවිත්තියං.
8. යො පන භික්ඛු අනුපසම්පන්නස්ස උත්තරිමනුස්ස ධම්මං ආරොචෙය්‍ය, භුතස්මිං පාවිත්තියං.

9. යො පන හික්බු හික්බුස්ස දුටුපුල්ලං ආපත්තිං අනුපසම්පන්නස්ස ආරොචෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර හික්බුසම්මුතියා, ^[19] පාවිත්තියං.

10. යො පන හික්බු පඨවිං ^[20] ඛණ්ණෙය්‍ය වා ඛණ්ණාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

මුසාවාද වග්ගො පඨමො

1. භුතගාම පාතබ්‍යකාය ^[21] පාවිත්තියං.

2. අඤ්ඤවාදකෙ විභෙසකෙ පාවිත්තියං.

3. උජ්ඣාපනකෙ ඛිය්‍යනකෙ පාවිත්තියං.

4. යො පන හික්බු සංඝිකං මඤ්චං වා පීඨං වා හිසිං වා කොච්ඡං වා අජ්ඣෙධාකාසෙ සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා තං පක්කමන්තො නෙව උද්ධරෙය්‍ය න උද්ධරාපෙය්‍ය, අනාපුච්ඡං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. යො පන හික්බු සංඝිකෙ විහාරෙ සෙය්‍යං සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා තං පක්කමන්තො නෙව උද්ධරෙය්‍ය න උද්ධරාපෙය්‍ය, අනාපුච්ඡං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

6. යො පන හික්බු සංඝිකෙ විහාරෙ ජානං පුබ්බුපගතං හික්බුං අනුපබථ්ඡ සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය 'යස්ස සම්බාධො භවිස්සති, සො පක්කමිස්සති'ති එතදෙව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

7. යො පන හික්බු හික්බුං කුපිතො අනත්තමනො සංඝිකා විහාරා නික්කඨඨෙය්‍ය වා නික්කඨඨාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

8. යො පන හික්බු සංඝිකෙ විහාරෙ උපරි වෙහාසකුටියා ආහව්වපාදකං මඤ්චං වා පීඨං වා අභිනිසීදෙය්‍ය වා^[22] අභිනිපජ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

9. මහල්ලකං පන හික්බුනා විහාරං කාරයමානෙන යාව ද්වාරකොසා අග්ගලට්ඨපනාය ආලොක සන්ධිපරිකම්මාය ද්වත්තිවිජදනස්ස පරියායං අප්පහරිතෙ ධීතෙන අධිට්ඨාතබ්බං. තතො චෙ උත්තරි අප්පහරිතෙපි ධීතො අධිට්ඨහෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. යො පන හික්බු ජානං සප්පාණකං උදකං තිණං වා මත්තිකං වා සිඤ්චෙය්‍ය වා සිඤ්චාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

භූතගාම වග්ගො දුතියො

1. යො පන හික්බු අසම්මතො හික්බුනියො ඔවදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. සම්මතොපි චෙ හික්බු අත්ථංගතෙ සුරියෙ හික්බුනියො ඔවදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

3. යො පන හික්බු හික්බුනුපස්සයං උපසංකම්ත්වා හික්බුනියො ඔවදෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර සමයා පාවිත්තියං, තත්ථායං සමයො, ගිලානා හොති හික්බුනී අයං තත්ථ සමයො.

4. යො පන හික්බු එවං වදෙය්‍ය ‘ආමිස හෙතු ථෙරා හික්බු^[23] හික්බුනියො ඔවදන්තී’ති, පාවිත්තියං.

5. යො පන හික්බු අඤ්ඤාතිකාය හික්බුනියා විවරං දදෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර පාරිවට්ටකා, පාවිත්තියං.

6. යො පන හික්බු අඤ්ඤාතිකාය හික්බුනියා විවරං සිබ්බෙය්‍ය වා සිබ්බාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

7. යො පන හික්බු හික්බුනියා සද්ධිං සංවිධාය එකද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජෙය්‍ය අන්තමසො ගාමන්තරම්පි අඤ්ඤත්‍ර සමයා,

පාවිත්තිය. තත්ථායං සමයො, සත්ථගමනියො හොති මග්ගො සාසංක සම්මතො සප්පට්ඨයො, අයං තත්ථ සමයො.

8. යො පන භික්ඛු භික්ඛුනියා සද්ධිං සංවිධාය එකං නාවං අභිරුහෙය්‍ය උද්ධං ගාමිනිං වා අධො ගාමිනිං වා අඤ්ඤත්‍ර නිරියං කරණාය, පාවිත්තියං.

9. යො පන භික්ඛු ජානං භික්ඛුනී පරිපාවිතං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජෙය්‍ය, අඤ්ඤත්‍ර පුබ්බෙ ගිහිසමාරම්භා, පාවිත්තියං.

10. යො පන භික්ඛු භික්ඛුනියා සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසජ්ජං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

ඔවාදවග්ගො තතියො.

1. අග්ලානෙන භික්ඛුනා එකො ආවසථ පිණ්ඩො භුඤ්ජිතබ්බො, තතො වෙ උත්තරී භුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. ගණභොජනෙ අඤ්ඤත්‍ර සමයො පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො; ගිලාන සමයො වීවරදාන සමයො වීවරකාර සමයො අද්ධානගමන සමයො නාවාහිරුහන සමයො මහාසමයො සමණහත්ත සමයො, අයං තත්ථ සමයො.

3. පරම්පරභොජනෙ අඤ්ඤත්‍ර සමයො පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො, ගිලානසමයො වීවරදාන සමයො වීවරකාරසමයො, අයං තත්ථ සමයො.

4. භික්ඛුං පනෙව කුලං උපගතං පූවෙහි වා මන්ථෙහි වා අභිහට්ඨං පවාරෙය්‍ය, ආකංඛමානෙන භික්ඛුනා ද්වත්ති පත්තපුරා පටිග්ගහෙතබ්බො. තතො වෙ උත්තරී පටිග්ගහෙය්‍ය, පාවිත්තියං. ද්වත්ති පත්තපුරෙ පටිග්ගහෙත්වා තතො නිහරිත්වා භික්ඛුහි සද්ධිං සංවිහජිතබ්බං, අයං තත්ථ සාමීචි.

5. යො පන හික්බු භුක්තාවී පවාරිතො අනතිරිත්තං බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
6. යො පන හික්බු හික්බුං භුක්තාවිං පවාරිතං අනතිරිත්තෙන බාදනීයෙන වා භොජනීයෙන වා අභිභට්ඨං පවාරෙය්‍ය 'හන්ද හික්බු බාදවා භුඤ්ජවා'ති ජානං ආසාදනාපෙක්ඛො, භුක්තස්මිං පාවිත්තියං.
7. යො පන හික්බු විකාලෙ බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
8. යො පන හික්බු සන්තිධිකාරකං බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
9. යාති ඛො පන තාති පණ්ණිකභොජනාති, සෙය්‍යථීදං, සප්පි නවතීතං තෙල මධු එාණිතං මච්ඡො මංසං ධීරං දධි, යො පන හික්බු එවරුපාති පණ්ණිකභොජනාති අභිලානො අත්තනො අත්තාය විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යො පන හික්බු අදින්නං මුඛද්වාරං ආහාරං ආහරෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර උදකදන්තපොනා පාවිත්තියං.

භොජනවග්ගො චතුත්ථො

1. යො පන හික්බු අවෙලකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජකාය වා සහත්ථා බාදනීයං වා භොජනීයං වා දදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. යො පන හික්බු හික්බුං^[24] 'එහාවුසො ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පටිසිස්සාමා'ති තස්ස දාපෙත්වා වා අදාපෙත්වා වා උය්‍යොජෙය්‍ය 'ගච්ඡාවුසො, න මෙ තයා සද්ධිං කථා වා නිසජ්ජා වා එාසු හොති, එකකස්ස මේ කථා වා නිසජ්ජා වා එාසු හොති'ති එතදෙව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

3. යො පන හික්බු සභොජනෙ කුලෙ අනුපබ්ඡිත නිසඡ්ඡං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යො පන හික්බු මාතුගාමෙන සද්ධිං රහො පටිච්ඡන්තෙ ආසනෙ නිසඡ්ඡං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යො පන හික්බු මාතුගාමෙන සද්ධිං එකො එකාය රහො නිසඡ්ඡං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යො පන හික්බු නිමන්තිතො සහත්තො සමානො සන්තං හික්බුං අනාපුච්ඡා පුරෙහත්තං වා පච්ඡාහත්තං වා කුලෙසු වාරිත්තං ආපඡ්ඡෙය්‍ය අඤ්ඤානු සමයා, පාවිත්තියං, තත්ථායං සමයො, විවරදානසමයො විවරකාරසමයො, අයං තත්ථ සමයො.
7. අගිලානෙන හික්බුනා චතුමාසප්පච්චය පචාරණා සාදිතඛ්ඛා අඤ්ඤානු පුනපචාරණාය අඤ්ඤානු නිච්චපචාරණාය, තතො චෙ උත්තරි සාදියෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
8. යො පන හික්බු උය්‍යුත්තං සෙනං දස්සනාය ගච්ඡෙය්‍ය අඤ්ඤානු තථාරූපප්පච්චයා, පාවිත්තියං.
9. සියා ච තස්ස හික්බුනො කොච්ඡෙව පච්චයො සෙනං ගමනාය, දිරත්තතිරත්තං තෙන හික්බුනා සෙනාය වසිතඛ්ඛං. තතො චෙ උත්තරි වසෙය්‍ය. පාවිත්තියං.
10. දිරත්තතිරත්තං චෙ හික්බු සෙනාය වසමානො උය්‍යොධිකං වා බලග්ගං වා සෙනාඛ්‍යුහං වා අනිකදස්සනං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

අචෙලකචග්ගො පඤ්චමො

1. සුරාමේරයපානෙ පාවිත්තියං.
2. අංගුලිපතොදකෙ පාවිත්තියං.

3. උදකෙ හස්සධම්මෙ පාවිත්තියං.
4. අනාදරියෙ පාවිත්තියං.
5. යො පන භික්ඛු භික්ඛුං හිංසාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යො පන භික්ඛු අගිලානො විසිබ්බනාපෙක්ඛො^[25] ජොතිං සමාදහෙය්‍ය වා සමාදහාපෙය්‍ය වා අඤ්ඤත්‍ර තථාරූපප්පච්චයා, පාවිත්තියං.
7. යො පන භික්ඛු ඔරෙනද්ධමාසං නහායෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර සමයා, පාවිත්තියං, තත්ථායං සමයො, දියඨිඨො මාසො සෙසො ගිම්හානන්ති වස්සානස්ස පඨමො මාසො ඉච්චෙනෙ අඨ්ඨතෙය්‍ය මාසා, උණ්හසමයො පරිළාහසමයො ගිලානසමයො කම්මසමයො අද්ධානගමන සමයො වාතවුට්ඨිසමයො, අයං තත්ථ සමයො.
8. නවං පන භික්ඛුනා වීචරලාභෙන තිණ්ණං දුබ්බණ්ණකරණානං අඤ්ඤතරං දුබ්බණ්ණකරණං ආදාතබ්බං නීලං වා කද්දමං වා කාළසාමං වා, අනාදා වෙ භික්ඛු තිණ්ණං දුබ්බණ්ණකරණානං අඤ්ඤතරං දුබ්බණ්ණකරණං නවං වීචරං පරිභුඤ්ජෙය්‍ය පාවිත්තියං.
9. යො පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස වා භික්ඛුනියා වා සික්ඛමානාය වා සාමණෙරස්ස වා සාමණෙරියා වා සාමං වීචරං විකප්පෙත්වා අප්පච්චුද්ධාරණං^[26] පරිභුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යො පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස පත්තං වා වීචරං වා නිසීදනං වා සුවිසරං වා කායබන්ධනං වා අපනිධෙය්‍ය වා අපනිධාපෙය්‍ය වා අන්තමසො හසාපෙක්ඛො පි, පාවිත්තියං.

සුරාපානවග්ගො ඡට්ඨො

1. යො පන භික්ඛු සංචිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. යො පන හික්බු ජානං සප්පාණකං උදකං පරිභුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
3. යො පන හික්බු ජානං යථාධම්මං නිහතාධිකරණං පුනකම්මාය උක්කොටෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යො පන හික්බු හික්බුස්ස ජානං දුට්ඨල්ලං ආපත්තිං පටිච්ඡාදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යො පන හික්බු ජානං උභනවීසතිවස්සං පුග්ගලං උපසම්පාදෙය්‍ය, සො ච පුග්ගලො අනුපසම්පන්නො, තෙ ච හික්බු ගාරය්හා, ඉදං තස්මිං පාවිත්තියං.
6. යො පන හික්බු ජානං ථෙය්‍යසත්ථෙන සද්ධිං සංවිධාය එකද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජෙය්‍ය අන්තමසො ගාමන්තරම්පි, පාවිත්තියං.
7. යො පන හික්බු මාකුගාමෙන සද්ධිං සංවිධාය එකද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජෙය්‍ය අන්තමසො ගාමන්තරම්පි, පාවිත්තියං.
8. යො පන හික්බු එවං වදෙය්‍ය, 'තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි. යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා චුත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායාය'ති. සො හික්බු හික්බුහි එවමස්ස වචනියො 'මායස්මා එවං අවච, මා භගවන්තං අබ්භාවික්ඛි, න හි සාධු භගවතො අබ්භක්ඛානං, න හි භගවා එවං වදෙය්‍ය, අනෙකපරියායෙනාවුසො අන්තරායිකො ධම්මා අන්තරායිකා චුත්තා භගවතා, අලඤ්ච පන තෙ පටිසෙවතො අන්තරායා ය'ති. එවඤ්ච පන සො හික්බු හික්බුහි චුච්චමානො තථෙව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සො හික්බු හික්බුහි යාව තතියං සමනුභාසිතබ්බො, තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානො තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

9. යො පන හික්බු ජානං තථාචාදිනා හික්බුනා

අකතානුධම්මෙන^[27] තං දිට්ඨිං අප්පට්ඨිස්සට්ඨෙත සද්ධිං සම්භුඤ්ජෙය්‍ය වා සංවසෙය්‍ය වා සහවා සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. සමනුද්දෙසො පි චෙ එවං වදෙය්‍ය ‘තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා, තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායා’යාති. සො සමනුද්දෙසො හික්බුහි එවමස්ස වචනියො මාචුසො සමනුද්දෙස එවං අවච, මා භගවන්තං අබ්භාචික්ඛි, න හි සාධු භගවතො අබ්භක්ඛානං, න හි භගවා එවං වදෙය්‍ය, අනෙකපරියායෙන ආචුසො සමනුද්දෙස අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා චූත්තා භගවතා, අලඤ්ච පන තෙ පටිසෙවතො අන්තරායායා’ති. එවඤ්ච පන සො සමනුද්දෙසො හික්බුහි චූච්චමානො තථෙව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සො සමනුද්දෙසො හික්බුහි එවමස්ස වචනියො ‘අජ්ජතග්ගෙ තෙ ආචුසො සමනුද්දෙස න චෙව සො භගවා සත්ථා අපදිසිතබ්බො. යමපි චඤ්ඤෙ සමනුද්දෙසා ලහන්ති හික්බුහි සද්ධිං දිරත්ත තිරත්තං සහසෙය්‍යං, සාපි තෙ නත්ථී, වරපිරො^[28] විනස්සා’ති. යො පන හික්බු ජානං තථා නාසිකං සමනුද්දෙසං උපලාපෙය්‍ය වා උපට්ඨාපෙය්‍ය වා සම්භුඤ්ජෙය්‍ය වා සහ වා සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

සප්පාණකවග්ගො සත්තමො

1. යො පන හික්බු හික්බුහි සහධම්මිකං චූච්චමානො එවං වදෙය්‍ය ‘න තාචාහං ආචුසො එතස්මිං සික්ඛාපදෙ සික්ඛිස්සාමි, යාව න අඤ්ඤං හික්බුං ව්‍යත්තං විනයධරං පරිපුච්ඡාමි’ති, පාවිත්තියං. සික්ඛමානෙන හික්ඛවෙ හික්බුනා අඤ්ඤාතබ්බං පරිපුච්ඡිතබ්බං පරිපඤ්ඡිතබ්බං, අයං තත්ථ සාමීචි.

2. යො පන හික්බු පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ එවං වදෙය්‍ය ‘කිං පනිමෙහි බුද්දානුබුද්දකෙහි සික්ඛාපදෙහි උද්දිට්ඨෙහි, යාවදෙව

කුක්කුච්චාය විභෙසාය විලෙඛාය සංවත්තන්ති'ති සික්ඛාපද විවණ්ණකෙ,^[29] පාවිත්තියං.

3. යො පන භික්ඛු අන්වද්ධමාසං පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ එවං වදෙය්‍ය 'ඉදා නෙව ඛො^[30] අහං ජානාමි^[31] අයම්පි කිර ධම්මො සුත්තාගතො සුත්තපරියාපන්නො අන්වද්ධ මාසං උද්දෙසං ආගච්ඡති'ති. තඤ්ඤෙ භික්ඛුං අඤ්ඤෙ භික්ඛු ජානෙය්‍යුං නිසින්නපුබ්බං ඉමිනා භික්ඛුනා ද්වත්තික්ඛත්තුං පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ, කො පන වාදො භීයෙය්‍යා.^[32] න ච තස්ස භික්ඛුනො අඤ්ඤාණකෙන මුත්ති අත්ථී. යඤ්ච තත්ථ ආපත්තිං ආපන්නො, තඤ්ච යථාධම්මො කාරෙතබ්බො. උත්තරි චස්ස මොහො ආරොපෙතබ්බො, 'තස්ස තෙ ආවුසො අලාභා, තස්ස තෙ දුල්ලද්ධං, යං ත්වං පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ න සාධුකං අට්ඨී.^[33] කත්වා මනසිකරොසී'ති. ඉදං තස්මිං මොහනකෙ පාවිත්තියං.

4. යො පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස කුපිතො අනත්තමනො පහාරං දදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. යො පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස කුපිතො අනත්තමනො තලසත්තිකං උග්ගිරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

6. යො පන භික්ඛු භික්ඛුං අමුලකෙන සංසාදිසෙසෙන අනුද්ධංසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

7. යො පන භික්ඛු භික්ඛුස්ස සංචිච කුක්කුච්චං උපදහෙය්‍ය^[34] 'ඉතිස්ස මුහුත්තම්පි අචාසු භවිස්සති'ති එතදේව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

8. යො පන භික්ඛු භික්ඛුනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං උපස්සුති.^[35] තිට්ඨෙය්‍යං 'යං ඉමෙ භණ්ඩස්සන්ති තං සොස්සාමී'ති එතදේව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

9. යො පන හික්බු ධම්මිකානං කම්මානං ඡන්දං දත්වා පච්ඡා ඛියනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යො පන හික්බු සංඝෙ විනිච්ඡය කථාය චත්තමානාය ඡන්දං අදත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
11. යො පන හික්බු සමග්ගෙන සංඝෙන චීවරං දත්වා පච්ඡා ඛියනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය යථා සන්ථුතං හික්බු සංඝිකං ලාභං පරිණාමෙන්නීංති, පාවිත්තියං.
12. යො පන හික්බු ජානං සංඝිකං ලාභං පරිණතං පුග්ගලස්ස පරිණාමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

සහධම්මිකවග්ගො අට්ඨමො

1. යො පන හික්බු රඤ්ඤො ඛත්තියස්ස මුද්ධාවසිත්තස්ස^[36] අනික්ඛන්තරාජකෙ අනිග්ගතරතනකෙ^[37] පුබ්බෙ අප්පට්ඨංවිදිතො ඉන්දබ්බං අනික්කාමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. යො පන හික්බු රතනං වා රතන සම්මතං වා අඤ්ඤත්‍ර අජ්ඣාරාමා වා අජ්ඣාවසථා වා උග්ගණ්ඨෙය්‍ය වා උග්ගණ්ඨාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං, රතනං වා පන හික්බුතා රතනසම්මතං වා අජ්ඣාරාමෙ වා අජ්ඣාවසථෙ වා උග්ගහෙත්වා වා උග්ගණ්ඨාපෙත්වා වා නික්ඛිපිතබ්බං, 'යස්ස භවිස්සති, සො භරිස්සති'ති, අයං තත්ථ සාමිච්ඡි.
3. යො පන හික්බු සන්තං හික්බුං අනාපුච්ඡා විකාලෙ ගාමං පට්ඨෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර තථාරූපා අච්චායිකා කරණියා, පාවිත්තියං.
4. යො පන හික්බු අට්ඨිමයං වා දන්තමයං වා විසාණමයං වා සුවිසරං කාරාපෙය්‍ය, භෙදනකං පාවිත්තියං.

5. නවං පන භික්ඛුනා මඤ්චං වා පීඨං වා කාරයමානෙන අට්ඨංගුල පාදකං කාරෙතඛ්ඛං සුගතංගුලෙන අඤ්ඤත්‍ර හෙට්ඨිමාය අට්ඨායා. තං අතික්කාමයතො, ඡෙදනකං පාවිත්තියං.

6. යො පන භික්ඛු මඤ්චං වා පීඨං වා තුලොනද්ධං කාරාපෙය්‍ය, උද්දාලනකං පාවිත්තියං.

7. නිසීදනං පන භික්ඛුනා කාරයමානෙන පමාණිකං කාරෙතඛ්ඛං. තත්‍රිදං පමාණං, දීඝසො ද්වෙ විදන්ථියො සුගතවිදන්ථියා, තිරියං දියඞ්ඨං දසා විදන්ථී. තං අතික්කාමයතො, ඡෙදනකං පාවිත්තියං.

8. කණ්ඩුපට්ඨිජාදිං පන භික්ඛුනා කාරයමානෙන පමාණිකා කාරෙතඛ්ඛා. තත්‍රිදං පමාණං, දීඝසො චතස්සො විදන්ථියො සුගතවිදන්ථියා, තිරියං ද්වෙ විදන්ථියො, තං අතික්කාමයතො, ඡෙදනකං පාවිත්තියං.

9. වස්සිකසාට්ඨිකං පන භික්ඛුනා කාරයමානෙන පමාණිකා කාරෙතඛ්ඛා. තත්‍රිදං පමාණං, දීඝසො ඡ විදන්ථියො සුගතවිදන්ථියා, තිරියං අඞ්ඨතෙය්‍යා. තං අතික්කාමයතො, ඡෙදනකං පාවිත්තියං.

10. යො පන භික්ඛු සුගතච්චරප්පමාණං ච්චරං කාරාපෙය්‍ය අතිරෙකං වා, ඡෙදනකං පාවිත්තියං. තත්‍රිදං සුගතස්ස සුගතච්චරප්පමාණං, දීඝසො නව විදන්ථියො සුගතවිදන්ථියා, තිරියං ඡ විදන්ථියො. ඉදං සුගතස්ස සුගතච්චරප්පමාණං.

රතනවග්ගො නවමො.

උද්දිට්ඨා ඛො ආයස්මන්තො ද්වෙනවුති පාවිත්තියා ධම්මා, තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියමිපි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියමිපි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමිති.

පාවිත්තියා නිරිඨිතා

චත්තාරො පාරිදෙසනියා ධම්මා

ඉමෙ ඛො පනායස්මන්තො චත්තාරො පාරිදෙසනියා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යො පන භික්ඛු අඤ්ඤාතිකාය භික්ඛුනියා අන්තර්ඝරං පට්ටියාය හත්ථතො ඛාදනියං වා භොජනියං වා සහත්ථා පටිග්ගහෙත්වා ඛාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පටිදෙසෙතඛිබං තෙන භික්ඛුනා ගාරය්හං ආවුසො ධම්මං ආපජ්ජං අසප්පායං පාරිදෙසනියං, තං පටිදෙසෙමිති.

2. භික්ඛු පනෙව කුලෙසු නිමන්තිතා භුඤ්ජන්ති, තත්‍ර වෙ සා භික්ඛුනී වොසාසමාන රූපා ධීතා හොති, 'ඉධ සුපං දෙථ, ඉධ ඔදනං දෙථා'ති. තෙහි භික්ඛුහි සා භික්ඛුනී අපසාදෙතඛිබා 'අපසක්ක තාව හගිනි යාව භික්ඛු භුඤ්ජන්ති'ති. එකස්ස වෙපි භික්ඛුනො න පටිභාසෙය්‍ය තං භික්ඛුනිං අපසාදෙතං 'අපසක්කතාව හගිනි යාව භික්ඛු භුඤ්ජන්ති' ති, පටිදෙසෙතඛිබං තෙහි භික්ඛුහි ගාරය්හං ආවුසො ධම්මං ආපජ්ජමිහා අසප්පායං පාරිදෙසනියං, තං පටිදෙසෙමාති.

3. යානි ඛො පන තානි සෙබ්බමිමතානි කුලානි යො පන භික්ඛු තථාරූපෙසු සෙබ්බමිමතෙසු කුලෙසු පුබ්බෙ අනිමන්තිතො අගිලානො ඛාදනියං වා භොජනියං වා සහත්ථා පටිග්ගහෙත්වා ඛාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පටිදෙසෙතඛිබං තෙන භික්ඛුනා ගාරය්හං ආවුසො ධම්මං ආපජ්ජං අසප්පායං පාරිදෙසනියං, තං පටිදෙසෙමිති.

4. යානි ඛො පන තානි ආරඤ්ඤකානි සෙනාසනානි සාසංකසම්මතානි සප්පට්ඨයානි, යො පන භික්ඛු තථාරූපෙසු සෙනාසනෙසු^[38] පුබ්බෙ අප්පට්ඨසංවිදිතං ඛාදනියං වා භොජනියං වා අජ්ඣාරාමෙ සහත්ථා පටිග්ගහෙත්වා අගිලානො ඛාදෙය්‍ය වා

භුඤ්ජේය්‍ය වා, පටිදෙසෙනබ්බං තෙන භික්ඛුනා ගාරය්හං ආවුසො ධම්මං ආපජ්ජ අසප්පායං පාටිදෙසනීයං, තං පටිදෙසෙමිති.

උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො චත්තාරො පාටිදෙසනීයා ධම්මා, තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරායාමිති.

පාටිදෙසනීයා නිට්ඨිකා

පඤ්චසත්තති සෙබ්බා ධම්මා

ඉමෙ බො පනායස්මන්තො සෙබ්බා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. පරිමණ්ඩලං නිවාසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.
2. පරිමණ්ඩලං පාරුපිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.
3. සුපට්ච්ඡන්තො අන්තර්ගතෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.
4. සුපට්ච්ඡන්තො අන්තර්ගතෙ නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.
5. සුසංවුතො අන්තර්ගතෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.
6. සුසංවුතො අන්තර්ගතෙ නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.
7. ඔක්ඛිත්තචක්ඛු අන්තර්ගතෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.
8. ඔක්ඛිත්තචක්ඛු අන්තර්ගතෙ නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.
9. න උක්ඛිත්තකාය අන්තර්ගතෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.
10. න උක්ඛිත්තකාය අන්තර්ගතෙ නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණීයා.

පරිමණ්ඩලවග්ගො පඨමො

1. න උජ්ජග්ගිකාය අන්තර්ගතෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
2. න උජ්ජග්ගිකාය අන්තර්ගතෙ නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
3. අප්පසද්දො අන්තර්ගතෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
4. අප්පසද්දො අන්තර්ගතෙ නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
5. න කායප්පවාලකං අන්තර්ගතෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
6. න කායප්පවාලකං අන්තර්ගතෙ නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
7. න බාහුප්පවාලකං අන්තර්ගතෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
8. න බාහුප්පවාලකං අන්තර්ගතෙ නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
9. න සීසප්පවාලකං අන්තර්ගතෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
10. න සීසප්පවාලකං අන්තර්ගතෙ නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

උජ්ජග්ගිකවග්ගො දුතියො

1. න ඛම්භකතො අන්තර්ගතෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
2. න ඛම්භකතො අන්තර්ගතෙ නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
3. න ඔගුණ්ඨිකො අන්තර්ගතෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
4. න ඔගුණ්ඨිකො අන්තර්ගතෙ නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
5. න උක්කුට්ඨිකාය අන්තර්ගතෙ ගමිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
6. න පල්ලන්ථිකාය අන්තර්ගතෙ නිසිදිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

7. සක්කවචං පිණ්ඩපාතං පටිග්ගහෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
8. පත්තසඤ්ඤී පිණ්ඩපාතං පටිග්ගහෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
9. සමසුපකං පිණ්ඩපාතං පටිග්ගහෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
10. සමතිත්තිකං පිණ්ඩපාතං පටිග්ගහෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

බම්බකතවග්ගො තතියො

1. සක්කවචං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
2. පත්තසඤ්ඤී පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
3. සපදානං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
4. සමසුපකං පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
5. න ථූපකතො^[39] ඔද්දිත්වා පිණ්ඩපාතං භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
6. න සුපං වා බ්බඤ්ජනං වා ඔදනෙන පටිච්ඡාදෙස්සාමි භියොසාකමාසනං උපාදායාති සික්ඛා කරණියා.
7. න සුපං වා ඔදනං වා අගිලානො අත්තනො අත්ථාය විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ජස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
8. න උජ්ඣානසඤ්ඤී පරෙසං පත්තං ඔලොකෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
9. නාතිමහන්තං කබලං කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
10. පරිමණ්ඩලං ආලොපං කරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

සක්කව්වග්ගො චතුත්ථො

1. න අනාහටෙ කබලෙ මුඛද්වාරං විවරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
2. න භුඤ්ජමානො සබ්බං හත්ථං මුඛෙ පක්ඛිපිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
3. න සකබලෙන මුඛෙන ඛ්‍යාහරිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
4. න පිණ්ඩුක්ඛෙපකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
5. න කබ්‍රාවච්ඡෙදකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
6. න අවගණ්ඩකාරකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
7. න හත්ථනිද්ධුනකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
8. න සිත්ථාවකාරකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
9. න ජිව්හානිච්ඡාරකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
10. න චපුචපුකාරකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

කබ්‍රවග්ගො පඤ්චමො

1. න සුරුසුරුකාරකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
2. න හත්ථනිල්ලෙහකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
3. න පත්තනිල්ලෙහකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
4. න ඔට්ඨනිල්ලෙහකං භුඤ්ජිස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
5. න සාමිසෙන හත්ථෙන පානියථාලකං පටිග්ගහෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

6. න සසිත්ථකං පත්තධොවනං අන්තරසරෙ ඡඩ්ඛෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
7. න ඡත්තපාණිස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
8. න දණ්ඩපාණිස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
9. න සත්ථපාණිස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
10. න ආවුධපාණිස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

සුරු සුරු වග්ගගො ඡට්ඨො

1. න පාදුකාරුල්හස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
2. න උපාහනාරුල්හස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
3. න යානගතස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
4. න සයනගතස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
5. න පල්ලත්ථිකාය නිසින්තස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
6. න වෙධිතසීසස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

7. න ඔගුණ්ඩිතසීසස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
8. න ඡමායං නිසීදිත්වා ආසනෙ නිසින්නස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
9. න නිවෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා උච්චේආසනෙ නිසින්නස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
10. න ධීතො නිසින්නස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
11. න පච්ඡතො ගච්ඡන්තො පුරතො ගච්ඡන්නස්ස අගිලානො ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
12. න උප්පථෙන ගච්ඡන්තො පථෙන ගච්ඡන්නස්ස අගිලානස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
13. න ධීතො අගිලානො උච්චාරං වා පස්සාවං වා කරස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
14. න හරිතෙ අගිලානො උච්චාරං වා පස්සාවං වා බෙලං වා කරස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.
15. න උදකෙ අගිලානො උච්චාරං වා පස්සාවං වා බෙලං වා කරස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

පාදුකවග්ගො සත්තමො

උද්දිට්ඨා බො ආයස්මන්තො සෙබ්බා ධම්මා, තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරායාමිති.

පඤ්චසත්තති සෙබියා නිව්ඨිතා

සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මා

ඉමෙ ඛො පනායස්මන්තො සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

උප්පන්නුප්පන්නානං අධිකරණානං සමථාය වූපසමාය සම්මුඛාවිනයො දාතබ්බො, සතිවිනයො දාතබ්බො, අමුල්භවිනයො දාතබ්බො, පටිඤ්ඤාය කාරෙතබ්බං, යෙභුය්‍යසිකා, තස්සපාපිය්‍යසිකා, තිණුවත්ථාරකොති.

උද්දිට්ඨා ඛො ආයස්මන්තො සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මා, තත්ථායස්මන්තෙ පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථායස්මන්තො, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරායාමීති.

අධිකරණසමථා නිව්ඨිතා

උද්දිට්ඨං ඛො ආයස්මන්තො නිදානං, උද්දිට්ඨා චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තෙරස සංඝාදිසේසා ධම්මා, උද්දිට්ඨා ද්වෙ අනියතා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තිංස නිස්සග්ගියා පාචිත්තියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා ද්වෙනවුති පාචිත්තියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා චත්තාරො පාටිදෙසනියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා පඤ්චසත්තති සෙබියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සත්ත අධිකරණසමථා ධම්මා, එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්නං අන්වද්ධමාසං උද්දෙසං ආගච්ඡති. තත්ථ සබ්බෙහෙව සමග්ගෙහි සම්මොදමානෙහි අවිවදමානෙහි සික්ඛිතබ්බන්ති.

විත්තාරුද්දෙසො පඤ්චමො.

භික්ඛූපාතිමොක්ඛං නිව්ඨිතං

හික්බුති පාතිමොක්ඛ පාළි

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මා සම්බුද්ධස්ස

සම්මජ්ජනී පදීපො ච
උදකං ආසනෙන ච
උපොසථස්ස එතානි
පුබ්බකරණන්ති වුවචති.

•
ඡන්ද පාරිසුද්ධි උතුක්ඛානං
හික්බුති ගණනා ච ඔවාදො
උපොසථස්ස එතානි
පුබ්බකිච්චන්ති වුවචති.

•
උපොසථො යාවතිකා ච හික්බුතියො
කම්මජ්ජන්තා සභාගාපත්තියො ච
න විජ්ජන්ති වජ්ජනියා ච පුග්ගලා
තස්මිං න භොන්ති පත්තකල්ලන්ති වුවචති.

පුබ්බකරණ පුබ්බකිච්චානි සමාපෙත්වා දෙසිතාපත්තිකස්ස
සමග්ගස්ස හික්බුති සංඝස්ස අනුමතියා පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතුං
ආරාධනං කරොම.

සුඤ්ඤාන මෙ අයො සංඝො, අජීජුපොසථො පණ්ණරසො. යදි
සංඝස්ස පත්තකල්ලං, සංඝො උපොසථං කරෙය්, පාතිමොක්ඛං
උද්දිසෙය්.

කිං සංඝස්ස පුබ්බකිච්චං? පාරිසුද්ධං අය්‍යායො ආරොචෙථ.
පාතිමොක්ඛං උද්දිසිස්සාමි. තං සබ්බාව සන්තා සාධුකං සුඤ්ඤාම
මනසිකරොම. යස්සා සියා ආපත්ති සා ආවිකරෙය්. අසන්තියා
ආපත්තියා තුණ්හි භවිතබ්බං, තුණ්හිභාවෙන බො පනාය්‍යායො

පරිසුද්ධානි වෙදිස්සාමි. යථා බො පන පච්චෙකපුට්ඨාය වෙය්‍යාකරණං හොති.

එවමෙවං එවරුපාය පරිසාය යාවතතියං අනුසාවිතං හොති. යා පන භික්ඛුනී යාවතතියං අනුසාවියමානෙ සරමානා සන්තිං ආපත්තිං නාවිකරෙය්‍ය, සම්පජාන මුසාවාදස්සා හොති, සම්පජාන මුසාවාදො බො පනාය්‍යායො අන්තරායිකො ධම්මො චුත්තො භගවතා. තස්මා සරමානාය භික්ඛුනියා ආපත්තාය විසුද්ධාපෙක්ඛාය සන්ති ආපත්ති ආවිකාතබ්බා. අවිකතාභිස්සා එසු හොති.

උද්දිට්ඨං බො අය්‍යායො නිදානං. තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථාය්‍යායො, තස්මා තුණ්හි. එවමෙතං ධාරායාමීති.

නිදානුද්දෙසො පඨමො

අට්ඨ පාරාජිකා ධම්මා

තත්‍රිමෙ අට්ඨ පාරාජිකා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති

1. යා පන භික්ඛුනී ඡන්දෙසො මෙටුනං ධම්මං පතිසෙවෙය්‍ය, අන්තමෙසො තිරච්ඡානගතෙන පි, පාරාජිකා හොති අසංවාසා.
2. යා පන භික්ඛුනී ගාමා වා අරඤ්ඤා වා අදින්නං ථෙය්‍යසංඛාතං ආදියෙය්‍ය, යථාරූපෙ අදින්නාදානෙ රාජානො චොරිං ගහෙත්වා භනෙය්‍යුං වා බන්ධෙය්‍යුං වා පබ්බාපෙය්‍යුං වා චොරාසි බාලාසි මුල්ලාසි ථෙනාසිති, තථාරූපං භික්ඛුනී අදින්නං ආදියමානා, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා.
3. යා පන භික්ඛුනී සඤ්චිච්ච මනුස්ස විග්ගහං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, සත්ථභාරකං වාස්ස පරියෙසෙය්‍ය, මරණවණ්ණං වා සංවණ්ණෙය්‍ය, මරණාය වා සමාදපෙය්‍ය 'අමිහො පුරිස කිං තුය්හිමිනා පාපකෙන දුජ්ජිවිතෙන මතත්තෙ ජීවිතා සෙය්‍යා'ති,

ඉති විත්තමනා විත්තසංකප්පා අනෙකපරියායෙන මරණවණ්ණං වා සංවණ්ණෙය්‍ය, මරණාය වා සමාදායෙය්‍ය, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා.

4. යා පන භික්ඛුනී අනභිජානං උත්තරිමනුස්ස ධම්මං අත්තුපනායිකං අලමරියඤ්ඤාණදස්සනං සමුදාවරෙය්‍ය 'ඉති ජානාමි ඉති පස්සාමි'ති. තතො අපරෙන සමයෙන සමනුග්ගාහියමානා වා අසමනුග්ගාහියමානා වා, ආපන්නා විසුද්ධාපෙක්ඛා එවං වදෙය්‍ය 'අජානමෙවං අයො අවචං ජානාමි අපස්සං පස්සාමි තුව්ඡං මුසා විලපි'න්ති, අඤ්ඤානු අධිමානා, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා.

5. යා පන භික්ඛුනී අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස අධක්ඛං උබ්භජාණුමණ්ඩලං ආමසනං වා පරාමසනං වා ගහණං වා ඡුපනං වා පටිපිළනං වා සාදියෙය්‍ය, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා උබ්භජාණුමණ්ඩලිකා.

6. යා පන භික්ඛුනී ජානං පාරාජිකං ධම්මං අජ්ඣාපන්නං භික්ඛුනිං නෙවත්තනා පටිචොදෙය්‍ය න ගණස්ස ආරොචෙය්‍ය. යදා ච සා ධීතා වා අස්ස චුතා වා නාසිතා වා අවස්සටා වා, සා පච්ඡා එවං වදෙය්‍ය 'පුබ්බෙවාහං අයො අඤ්ඤාසිං එතං භික්ඛුනිං එවරුපාව එවරුපාව සා භගිනී ති. නො ච බො අත්තනා පටිචොදෙස්සං. න ගණස්ස ආරොචෙස්ස'න්ති, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා වජ්ජපට්ඨිජාදිකා.

7. යා පන භික්ඛුනී සමග්ගෙන සංඝෙන උක්ඛිත්තං භික්ඛුං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනාදරං අප්පතිකාරං අකතසහායං තමනුවත්තෙය්‍ය, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනියා 'එසො බො අයො භික්ඛු සමග්ගෙන සංඝෙන උක්ඛිත්තො ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනාදරො අප්පතිකාරො අකත සහායො, මායො එතං භික්ඛුං අනුවත්ති'ති. එවඤ්ච සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි වුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛිබ්බා තස්ස පටිතිස්සග්ගාය, යාවතතියං චෙ සමනුභාසියමානා තං

පටිනිස්සජ්ජේය්‍යා, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ පටිනිස්සජ්ජේය්‍යා, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා උක්ඛිත්තානුවත්තිකා.

8. යා පන භික්ඛුනී අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස හත්ථග්ගහණං වා සාදියෙය්‍යා, සංඝාටිකණ්ණග්ගහණං වා සාදියෙය්‍යා, සන්තිට්ඨෙය්‍යා වා සල්ලපෙය්‍යා වා සංකේතං වා ගච්ඡෙය්‍යා, පුරිසස්ස වා අබ්භාගමනං සාදියෙය්‍යා, ඡන්තං වා අනුපට්ඨෙය්‍යා, කායං වා තදත්ථාය උපසංභරෙය්‍යා එතස්ස අසද්ධම්මස්ස පටිසෙවනත්ථාය, අයම්පි පාරාජිකා හොති අසංවාසා අට්ඨවත්ථුකා.

උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො අට්ඨ පාරාජිකා ධම්මා, යෙසං භික්ඛුනී අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජත්වා න ලහති භික්ඛුනීහි සද්ධිං සංවාසං යථා පුරෙ තථා පච්ඡා පාරාජිකා හොති අසංවාසා. තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථාය්‍යායො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරයාමීති.

පාරිජිකුද්දෙසො දුතියො

සත්තරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා

ඉමෙ ඛො පනාය්‍යායො සත්තරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යා පන භික්ඛුනී උස්සයවාදිකා විහරෙය්‍යා ගහපතිනා වා ගහපති පුත්තෙන වා දාසෙන වා කම්මකාරෙන^[40] වා අන්තමසො සමණ පරිබ්බාජකෙනාපි, අයං භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

2. යා පන භික්ඛුනී ජානං චොරිං වජ්ඣං විදිතං අනපලොකේත්වා රාජානං වා සංඝං වා ගණං වා පූගං වා සෙණිං වා අඤ්ඤතු

කප්පා වූට්ඨාපෙය්‍ය, අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

2. යා පන භික්ඛුනී එකා වා ගාමන්තරං ගච්ඡෙය්‍ය, එකා වා නදී පාරං ගච්ඡෙය්‍ය, එකා වා රත්තිං විජ්ජවසෙය්‍ය, එකා වා ගණම්භා ඔභියෙය්‍ය, අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

4. යා පන භික්ඛුනී සමග්ගෙන සංඝෙන උක්ඛිත්තං භික්ඛුනිං ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙන අනපලොකෙත්වා කාරකසංඝං අනඤ්ඤාය ගණස්ස ඡන්දං ඔසාරෙය්‍ය, අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

5. යා පන භික්ඛුනී අවස්සුතා අවස්සුතස්ස පුරිසපුග්ගලස්ස භත්ථතො බාදනියං වා භොජනියං වා සභත්ථා පටිග්ගහෙත්වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

6. යා පන භික්ඛුනී එවං වදෙය්‍ය ‘කිං තෙ අයෙ ඵසො පුරිසපුග්ගලො කර්ස්සති අවස්සුතො වා අනවස්සුතො වා. යතො ත්වං අනවස්සුතා, ඉංඝ අයෙ යං තෙ ඵසො පුරිසපුග්ගො දෙති බාදනියං වා භොජනියං වා, තං ත්වං සභත්ථා පටිග්ගහෙත්වා බාද වා භුඤ්ජ වා’ති. අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

7. යා පන භික්ඛුනී සඤ්චරිත්තං සමාපජ්ජෙය්‍ය ඉත්ථියා වා පුරිසමතිං පුරිසස්ස වා ඉත්ථිමතිං ජායත්තනෙ වා ජාරත්තනෙ වා අන්තමසො තංඛණිකායපි, අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

8. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනිං දුට්ඨා දොසා අප්පතීතා අමූලකෙන පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුද්ධංසෙය්‍ය “අප්පෙවනාම නං ඉමම්භා බ්‍රහ්මවරියා වාවෙය්‍ය”න්ති. තතො අපරෙත සමයෙන සමනුග්ගාහියමානා වා අසමනුග්ගාහියමානා වා අමූලකඤ්චෙ ව

තං අධිකරණං හොති, භික්ඛුනී ච දොසං පතිට්ඨාති, අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

9. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනිං දුට්ඨා දොසා අප්පතීනා අඤ්ඤාභාගියස්ස අධිකරණස්ස කිඤ්චිදෙසං ලෙසමත්තං උපාදාය පාරාජිකෙන ධම්මෙන අනුද්ධංසෙය්‍ය, 'අප්පෙවනාම නං ඉමම්භා බ්‍රහ්මචරියා වාචෙය්‍ය'න්ති. තතො අපරෙන සමයෙන සමනුග්ගාහියමානා වා අසමනුග්ගාහියමානා වා අඤ්ඤාභාගියඤ්චෙ ච තං අධිකරණං හොති. කොචිදෙසො ලෙසමත්තො උපාදින්නො, භික්ඛුනී ච දොසං පතිට්ඨාති, අයම්පි භික්ඛුනී පට්ඨාපත්තිකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

10. යා පන භික්ඛුනී කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙය්‍ය 'බුද්ධං පච්චාවික්ඛාමි^[41], ධම්මං පච්චාවික්ඛාමි, සංඝං පච්චාවික්ඛාමි, සික්ඛං පච්චාවික්ඛාමි, කින්නුමාව සමණියො යා සමණියො සත්‍යධීතරො, සන්තඤ්ඤාපි සමණියො ලජ්ජනියො කුක්කුච්චිකා සික්ඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමි'ති. සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනියා 'මායො කුපිතා අනත්තමනා එවං අවච, බුද්ධං පච්චාවික්ඛාමි, ධම්මං පච්චාවික්ඛාමි, සංඝං පච්චාවික්ඛාමි, සික්ඛං පච්චාවික්ඛාමි, කින්නුමාව සමණියො යා සමණියො සත්‍යධීතරො, සන්තඤ්ඤාපි සමණියො ලජ්ජනියො කුක්කුච්චිකා සික්ඛාකාමා, තාසාහං සන්තිකෙ බ්‍රහ්මචරියං චරිස්සාමිති. අභිරමායෙය්‍ය, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, චර බ්‍රහ්මචරියං සම්මා දුක්ඛස්ස අන්තකිරියාය'ති. එවඤ්ච සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි වුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, අයම්පි භික්ඛුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

11. යා පන භික්ඛුනී කිස්මිඤ්චිදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා අනත්තමනා එවං වදෙය්‍ය 'ඡන්දගාමිනියො ච භික්ඛුනියො

දොසගාමිනියෝ ච භික්ඛුනියෝ මොහගාමිනියෝ ච භික්ඛුනියෝ
 භයගාමිනියෝ ච භික්ඛුනියෝ'ති. සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස
 වචනියා 'මායො කිස්මිඤ්චිදෙව අධිකරණෙ පච්චාකතා කුපිතා
 අනත්තමනා එවං. අවච, ඡන්ද ගාමිනියෝ ච භික්ඛුනියෝ
 දොසගාමිනියෝ ච භික්ඛුනියෝ මොහගාමිනියෝ ච භික්ඛුනියෝ
 භයගාමිනියෝ ච භික්ඛුනියෝති, අය්‍යා බො ඡන්දාපි ගච්ඡෙය්‍ය,
 දොසාපි ගච්ඡෙය්‍ය, මොහාපි ගච්ඡෙය්‍ය, භයාපි ගච්ඡෙය්‍යා'ති.
 එවඤ්ච සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි වුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්හෙය්‍ය,
 සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස
 පටිනිස්සග්ගාය. යාව තතියඤ්චෙව සමනුභාසියමානා තං
 පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය,
 අයමපි භික්ඛුනී යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං
 සංඝාදිසෙසං.

12. භික්ඛුනියෝ පනෙව සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා
 පාපසිලොකා භික්ඛුනීසංඝස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා වජ්ජ
 පටිච්ඡාදිකා. තා භික්ඛුනියෝ භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනියා
 'හගිනියෝ බො සංසට්ඨා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා
 පාපසිලොකා භික්ඛුනී සංඝස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා වජ්ජ
 පටිච්ඡාදිකා, විච්ච්චායො, විචෙකඤ්ඤෙ ච හගිනීනං සංඝො
 වණ්ණෙති'ති. එවඤ්ච තා භික්ඛුනියෝ භික්ඛුනීහි වුච්චමානා
 තථෙව පග්ගණ්හෙය්‍යුං, තා භික්ඛුනියෝ භික්ඛුනීහි යාවතතියං
 සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය, යාවතතියඤ්චෙව
 සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යුං. ඉච්චෙතං කුසලං. නො
 චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යුං, ඉමාපි භික්ඛුනියෝ යාවතතියකං ධම්මං
 ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

13. යා පන භික්ඛුනී එවං වදෙය්‍ය 'සංසට්ඨාව අයො තුම්හෙ
 විහරථ, මා තුම්හෙ නා නා විහරිත්ථ, සන්ති සංඝෙ අඤ්ඤාපි
 භික්ඛුනියෝ එවාචාරා එවංසද්දා එවං සිලොකා භික්ඛුනීසංඝස්ස
 විහෙසිකා අඤ්ඤමඤ්ඤිස්සා වජ්ජපටිච්ඡාදිකා, තා සංඝො න
 කිඤ්චි ආහ, තුම්හඤ්ඤෙ ච සංඝො උඤ්ඤාය පරිභවෙන
 අක්කන්තියා වෙහස්සියා දුබ්බලායා එවමාහ 'හගිනියෝ බො

සංසර්වා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා පාපසිලොකා
 හික්ඛුනිසංඝස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤිස්සා චජ්ජපට්ඨිජාදිකා,
 විච්චිවථායො, විවෙකඤ්ඤෙ ච හගිනිනං සංඝො චණ්ණෙති'ති.
 සා හික්ඛුනි හික්ඛුනිහි එවමස්ස වචනියා 'මා අයො ඵලං අවච,
 සංසර්වාච අයො තුම්හෙ විහරං, මා තුම්හෙ නා නා විහරිතං,
 සන්ති සංඝෙ අඤ්ඤාපි හික්ඛුනියො ඵචාචාරා ඵලංසද්දා
 ඵලංසිලොකා හික්ඛුනිසංඝස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤිස්සා
 චජ්ජපට්ඨිජාදිකා, තා සංඝො න කිඤ්චි ආහ. තුම්හඤ්ඤෙ ච
 සංඝො උඤ්ඤාය පරිභවෙන අක්ඛන්තියා වෙහස්සියා දුබ්බො
 ඵවමාහ, හගිනියො ඛො සංසර්වා විහරන්ති පාපාචාරා පාපසද්දා,
 පාපසිලොකා හික්ඛුනි සංඝස්ස විහෙසිකා අඤ්ඤාමඤ්ඤිස්සා
 චජ්ජපට්ඨිජාදිකා, විච්චිවථායො, විවෙකඤ්ඤෙ ච හගිනිනං සංඝො
 චණ්ණෙති'ති. ඵඤ්ච සා හික්ඛුනි හික්ඛුනිහි වුච්චමානා තථෙව
 පග්ගණ්හෙයා, සා හික්ඛුනි හික්ඛුනිහි යාවතතියා සමනුභාසිතබ්බා
 තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං
 පටිනිස්සජ්ජෙයා, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙයා,
 අයම්පි හික්ඛුනි යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං
 සංඝාදිසෙසං.

14. යා පන හික්ඛුනි සමග්ගස්ස සංඝස්ස හෙදාය පරක්කමෙයා,
 හෙදනසංවත්තනිකං වා අධිකරණං සමාදාය පග්ගස්ස තිට්ඨෙයා.
 සා හික්ඛුනි හික්ඛුනිහි එවමස්ස වචනියා 'මායො සමග්ගස්ස
 සංඝස්ස හෙදාය පරක්කම්, හෙදන සංවත්තනිකං වා අධිකරණං
 සමාදාය පග්ගස්ස අට්ඨාසි, සමෙතායා සංඝෙන, සමග්ගොහි
 සංඝො සම්මොදමානො අවිච්ඡෙදමානො ඵකුද්දෙසො ඵාසුචිහරති'ති.
 ඵඤ්ච සා හික්ඛුනි හික්ඛුනිහි වුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්හෙයා,
 සා හික්ඛුනි හික්ඛුනිහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස
 පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං
 පටිනිස්සජ්ජෙයා, ඉච්චෙනං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙයා,
 අයම්පි හික්ඛුනි යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං
 සංඝාදිසෙසං.

15. තස්සා යෙව බො පන භික්ඛුනියා භික්ඛුනියො හොන්ති අනුවත්තිකා වග්ගවාදිකා එකා වා ද්වෙ වා තිස්සො වා, තා එවං වදෙය්‍යං ‘මායායො එතං භික්ඛුනිං කිඤ්චි අවචුත්ථං, ධම්මවාදිනී වෙසා භික්ඛුනී, විනයවාදිනී වෙසා භික්ඛුනී අම්භාකං වෙසා භික්ඛුනී ඡන්දං ච රුචිංච ආදාය වොහරති, ඡානාති නො භාසති අම්භාකං පෙතං ඛමති’ති. තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීහි එවමස්සු වචනියා ‘මායායො එවං අවචුත්ථං, න වෙසා භික්ඛුනී ධම්මවාදිනී, න වෙසා භික්ඛුනී විනයවාදිනී, මා අය්‍යානම්පි සංඝභෙදො රුචිවිත්ථං, සමේතාය්‍යානං සංඝෙන, සමග්ගො හි සංඝො සම්මොදමානො අවිවදමානො එකුද්දෙසො ඵාසුවිහරති’ති. එවඤ්ච තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීහි වුවිචමානා තථෙව පග්ගණ්ඨෙය්‍යං, තා භික්ඛුනියො භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යං, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍යං, ඉමාපි භික්ඛුනියො යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

16. භික්ඛුනී පනෙව දුබ්බව ඡාතිකා හොති උද්දෙස පරියාපන්නෙසු සික්ඛාපදෙසු භික්ඛුනීහි සහධම්මිකං වුවිචමානා අත්තානං අවචනියං කරොති ‘මා මං අය්‍යායො කිඤ්චි අවචුත්ථං කල්‍යාණං වා පාපකං වා, අහං පාය්‍යායො න කිඤ්චි වක්ඛාමි කල්‍යාණං වා පාපකං වා, විරමථාය්‍යායො මම වචනායා’ති. සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනියා ‘මායා අත්තානං අවචනියං අකාසි, වචනියමෙව අය්‍යා අත්තානං කරොතු, අය්‍යාපි භික්ඛුනියො වදෙතු සහධම්මෙන, භික්ඛුනියො පි අය්‍යං වක්ඛන්ති සහධම්මෙන, එවං සංවද්ධාහි තස්ස භගවතො පරිසා යදිදං අඤ්ඤමඤ්ඤ වචනෙන අඤ්ඤමඤ්ඤ වුට්ඨාපනෙතා’ති.

එවඤ්ච සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි වුවිචමානා තථෙව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතඛබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය,

අයම්පි හික්බුනි යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

17. හික්බුනි පනෙව අඤ්ඤතරං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති කුලද්දසිකා පාපසමාවාරා; තස්සා ඛො පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ච. කුලානි ච තාය දුට්ඨානි දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ච, සා හික්බුනි හික්බුනිහි එවමස්ස වචනියා, 'අය්‍යා ඛො කුලද්දසිකා පාපසමාවාරා, අය්‍යාය ඛො පාප සමාවාරා දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලානිවය්‍යාය දුට්ඨානි දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ච, පක්කමතාය්‍යා ඉමමහා ආවාසා අලං තෙ ඉධ වාසෙතා'ති. එවඤ්ඤ සා හික්බුනි හික්බුනිහි වුච්චමානා තා හික්බුනියො එවං වදෙය්‍ය 'ජන්දගාමිනියො ච හික්බුනියො දොසගාමිනියො ච හික්බුනියො මොහගාමිනියො ච හික්බුනියො භයගාමිනියො ච හික්බුනියො, තාදිසිකාය ආපත්තියා එකච්චං පබ්බාඡෙත්ති එකච්චං න පබ්බාඡෙත්ති'ති. සා හික්බුනි හික්බුනිහි එවමාස්ස වචනියා 'මායො එවං අවච, න ච හික්බුනියො ජන්දගාමිනියො න ච හික්බුනියො දොසගාමිනියො න ච හික්බුනියො මොහගාමිනියො න ච හික්බුනියො භයගාමිනියො, අය්‍යා ඛො කුලද්දසිකා පාපසමාවාරා, අය්‍යාය ඛො පාපකා සමාවාරා දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ච, කුලානිවය්‍යාය දුට්ඨානි දිස්සන්ති වෙව සුය්‍යන්ති ච, පක්කමතාය්‍යා ඉමමහා ආවාසා, අලං තෙ ඉධවාසෙතා'ති. එවඤ්ඤ සා හික්බුනි හික්බුනිහි වුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සා හික්බුනි හික්බුනිහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්ඤෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය. ඉච්චෙතං කුසලං. නො වෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, අයම්පි හික්බුනි යාවතතියකං ධම්මං ආපන්නා නිස්සාරණියං සංඝාදිසෙසං.

උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො සත්තරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා නව පට්ඨාපත්තිකා අට්ඨයාවතතියකා. යෙසං හික්බුනි අඤ්ඤතරං වා අඤ්ඤතරං වා ආපජ්ජති, තාය හික්බුනියා උභතො සංඝෙ පක්ඛමානත්තං වරිතබ්බං. විණ්ණමානත්තා හික්බුනි යත්ථ සියා විසතිගණො හික්බුනිසංඝො, තත්ථ (සා හික්බුනි) අබ්භෙතබ්බා.

එකායපි වෙ උනො විසතිගණො භික්ඛුනි සංඝො තං භික්ඛුනිං අබ්භෙය්‍ය, සා ච භික්ඛුනි අනබ්භිතා, තා ච භික්ඛුනියො ගාරය්‍හා. අයං තත්ථ සාමිවි.

තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියමිපි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියමිපි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථාය්‍යායො, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරායාමිති.

සංඝාදිසෙසුද්දෙසො තතියො

තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා

ඉමෙ බො පනාය්‍යායො තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යා පන භික්ඛුනි පත්තසන්නිවයං කරෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
2. යා පන භික්ඛුනි අකාලච්චරං කාලච්චරන්ති අධිට්ඨහිත්වා භාජාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
3. යා පන භික්ඛුනි භික්ඛුනියා සද්ධිං ච්චරං පරිවත්තෙත්වා සා පච්ඡා එවං වදෙය්‍ය ‘හන්දායෙ තුය්හං ච්චරං, ආහර මෙතං ච්චරං, යං තුය්හං තුය්හමෙවෙතං, යං මය්හං මය්හමෙවෙතං, ආහර මෙතං, සකං පච්ඡාහරා’ති. අච්ඡන්දෙය්‍ය වා අච්ඡන්දාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
4. යා පන භික්ඛුනි අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙත්වා අඤ්ඤං විඤ්ඤාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
5. යා පන භික්ඛුනි අඤ්ඤං චෙතාපෙත්වා අඤ්ඤං චෙතාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

6. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදත්ථිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන සංඝිකෙන අඤ්ඤං වේතාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදත්ථිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන සංඝිකෙන සංයාවිකෙන අඤ්ඤං වේතාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
8. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදත්ථිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන අඤ්ඤං වේතාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
9. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදත්ථිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන මහාජනිකෙන සංයාවිකෙන අඤ්ඤං වේතාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤදත්ථිකෙන පරික්ඛාරෙන අඤ්ඤද්දිසිකෙන පුග්ගලිකෙන සංයාවිකෙන අඤ්ඤං වේතාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

පත්තවග්ගො පටිමො

1. ගරුපාචුරණං^[42] පන භික්ඛුනියා වේතාපෙන්නියා චතුක්කංසපරමං වේතාපෙතබ්බං. තතො වෙ උත්තරී වේතාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
2. ලහුපාචුරණං පන භික්ඛුනියා වේතාපෙන්නියා අභිභිකෙය්‍යකංසපරමං වේතාපෙතබ්බං. තතො වෙ උත්තරී වේතාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.
3. නිට්ඨිතච්චරස්මිං භික්ඛුනියා උබ්භතස්මිං කඨිනෙ දසාහපරමං අතිරෙකච්චරං ධාරෙතබ්බං. තං අතික්කාමෙන්තියා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

4. නිව්‍යවිවරස්මිං භික්ඛුනියා උබ්භතස්මිං කඨිනෙ එකරත්තම්පි වෙ භික්ඛුනී පඤ්චහි වීචරෙහි විප්පවසෙය්‍ය, අඤ්ඤානු භික්ඛුනී සම්මුතියා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

5. නිව්‍යවිවරස්මිං භික්ඛුනියා උබ්භතස්මිං කඨිනෙ භික්ඛුනියා පනෙව අකාලවීරං උප්පජ්ජෙය්‍ය, ආකංඛමානාය භික්ඛුනියා තං පටිග්ගහෙතඛිං. පටිග්ගහෙත්වා ඛිප්පමෙව කාරෙතඛිං. නොවස්ස පාරිපූරී, මාසපරමං තාය භික්ඛුනියා තං වීරං නික්ඛිපිතඛිං. උභනස්ස පාරිපූරියා සතියා පච්චාසාය. තතො වෙ උත්තරි නික්ඛිපෙය්‍ය සතියාපි පච්චාසාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

6. යා පන භික්ඛුනී අඤ්ඤාතකං ගහපතිං වා ගහපතානිං වා වීරං විඤ්ඤාපෙය්‍ය අඤ්ඤානු සමයා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො; අවිජ්ජන්තවීරා වා හොති භික්ඛුනී නට්ඨවීරා වා. අයං තත්ථ සමයො.

7. තඤ්චෙ අඤ්ඤාතකො ගහපති වා ගහපතානී වා ඛුහි වීචරෙහි අභිහට්ඨං පචාරෙය්‍ය, සන්තරුත්තරපරමං තාය භික්ඛුනියා තතො වීරං සාදිතඛිං. තතො වෙ උත්තරි සාදියෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

8. භික්ඛුනිං පනෙව උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකස්ස ගහපතිස්ස වා ගහපතානියා වා වීර වෙතාපන්නං උපක්ඛටං හොති, 'ඉමිනා වීර වෙතාපන්නෙන වීරං වෙතාපෙත්වා ඉත්ථං නාමං භික්ඛුනිං වීචරෙන අවිජ්ජෙස්සාමි'ති. තත්‍ර වෙසා භික්ඛුනී පුබ්බෙ අප්පචාරිකා උපසංකම්ත්වා වීරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය, 'සාධු වත මං ආයස්මා ඉමිනා වීරවෙතාපන්නෙන එවරුපං වා එවරුපං වා වීරං වෙතාපෙත්වා අවිජ්ජෙහි'ති කල්‍යාණකම්‍යතං උපාදාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

9. භික්ඛුනිං පනෙව උද්දිස්ස උභින්නං අඤ්ඤාතකානං ගහපතීනං වා ගහපතානීනං වා පච්චෙකවීරවෙතාපන්නානි උපක්ඛටානි හොන්ති, 'ඉමෙහි මයං පච්චෙකවීරවෙතාපන්නෙහි පච්චෙක

වීවරානි වේතාපෙත්වා ඉත්ථං නාමං භික්ඛුනිං වීවරෙහි අවිජාදෙස්සාමා'ති. තත්‍ර වෙසා භික්ඛුනී පුබ්බෙ අප්පචාරිතා උපසංකම්ත්වා වීවරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය, 'සාධු වත මං ආයස්මත්තො ඉමෙහි පච්චෙකචීවරවේතාපන්නෙහි එවරූපං වා එවරූපං වා වීවරං වේතාපෙත්වා අවිජාදෙථ උභොවසන්තා එකෙනා'ති කල්‍යාණකම්‍යතං උපාදාය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

10. භික්ඛුනිං පනෙව උද්දිස්ස රාජා වා රාජභොග්ගො වා බ්‍රාහ්මණො වා ගහපතිකො වා දූතෙන වීවරවේතාපන්නං පහිණෙය්‍ය, 'ඉමිනා වීවරවේතාපන්නෙන වීවරං වේතාපෙත්වා ඉත්ථං නාමං භික්ඛුනිං වීවරෙන අවිජාදෙහි'ති.

සො චෙ දූතො තං භික්ඛුනිං උපසංකම්ත්වා එවං වදෙය්‍ය 'ඉදං ඛො අයො අයං උද්දිස්ස වීවරවේතාපන්නං ආභතං, පටිග්ගණ්හාතු අය්‍යා වීවරවේතාපන්න'න්ති.

තාය භික්ඛුනියා සො දූතො එවමස්ස වචනියො 'න ඛො මයං ආවුසො වීවරවේතාපන්නං පතිගණ්හාම, වීවරංච ඛො මයං පතිගණ්හාම කාලෙන කප්පියං'ති. සො චෙ දූතො තං භික්ඛුනිං එවං වදෙය්‍ය, 'අත්ථී පනාය්‍යාය කාවී වෙය්‍යාවච්චකරා'ති. වීවරත්ථීකාය භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියා වෙය්‍යාවච්චකරා නිද්දිසිතඛිබ්‍බා ආරාමිකා වා උපාසිකා වා එසා ඛො ආවුසො භික්ඛුනීනං වෙය්‍යාවච්චකරා'ති.

සො චෙ දූතො තං වෙය්‍යාවච්චකරං සඤ්ඤපෙත්වා තං භික්ඛුනිං උපසංකම්ත්වා එවං වදෙය්‍ය, 'යං ඛො අයො, අය්‍යා වෙය්‍යාවච්චකරං නිද්දිසි, සඤ්ඤත්තා සා මයා, උපසංකමතය්‍යා කාලෙන, වීවරෙන තං අවිජාදෙස්සති'ති. වීවරත්ථීකාය භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියා වෙය්‍යාවච්චකරා උපසංකම්ත්වා ද්වත්තික්ඛත්තුං වොදෙතඛිබ්‍බා සාරෙතඛිබ්‍බා 'අත්ථො මෙ ආවුසො වීවරෙනා'ති. ද්වත්තික්ඛත්තුං වොදියමානා සාරයමානා තං වීවරං අභිනිප්ථාදෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. නො ච අභිනිප්ථාදෙය්‍ය, චතුක්ඛත්තුං පඤ්චක්ඛත්තුං ඡක්ඛත්තුපරමං තුණ්හිභුතා උද්දිස්ස

තිට්ඨමානා තං චීවරං අභිනිප්පාදෙය්‍ය, ඉච්චෙනං කුසලං. තතො චෙ උත්තරි වායමමානා තං චීවරං අභිනිප්පාදෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

නො චෙ අභිනිප්පාදෙය්‍ය, යතස්සා චීවරචෙතාපන්නං ආහතං තත්ථ සාමං වා ගන්තබ්බං, දුතො වා පාහෙතබ්බො 'යං බො තුම්භෙ ආයස්මන්තො භික්ඛුනිං උද්දිස්ස චීවරචෙතාපන්නං පභිණ්ණත්ථ, න තං තස්සා භික්ඛුනියා කිඤ්චි අත්ථං අනුභොති. යුඤ්ජන්තායස්මන්තො සකං මා වො සකං, විනස්සා'ති. අයං තත්ථ සාමීචි.

චීවරවග්ගො දුතියො

1. යා පන භික්ඛුනී ජාතරූපරජතං උග්ගණ්ඨෙය්‍ය වා උග්ගණ්ඨාපෙය්‍ය වා උපනික්ඛිත්තං වා සාදිසෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

2. යා පන භික්ඛුනී නානප්පකාරකං රූපිය සංවොහාරං සමාපජ්ජෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

3. යා පන භික්ඛුනී නානප්පකාරකං කයවික්කයං සමාපජ්ජෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

4. යා පන භික්ඛුනී උග්ග පඤ්චකඛන්ධනෙන පත්තෙන අඤ්ඤං නවං පත්තං චෙතාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං. තාය භික්ඛුනියා සො පත්තො භික්ඛුනී පරිසාය නිස්සජ්ජිතබ්බො. යො ච තස්සා භික්ඛුනී පරිසාය පත්ත පරියන්තො, සා තස්සා භික්ඛුනියා පත්තො පදාතබ්බො 'යං තෙ භික්ඛුනී පත්තො යාව හෙදනාය ධාරෙතබ්බො'ති. අයං තත්ථ සාමීචි.

5. යානි බො පන තානි ගිලානානං භික්ඛුනීනං පරිසායනියානි හෙසජ්ජානි සෙය්‍යථිදං, සප්පි නවනීතං තෙලං මධු එාණිතං, තානි පටිග්ගහෙත්වා සත්තාහපරමං සන්තිධිකාරකං පරිභුඤ්ජිතබ්බානි. තං අතික්කාමෙන්තියා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

6. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සාමං චීවරං දත්වා කුපිතා අනත්තමනා අච්ඡන්දෙය්‍ය වා අච්ඡන්දාපෙය්‍ය වා, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

7. යා පන භික්ඛුනී සාමං සුත්තං විඤ්ඤාපෙත්වා තත්තවායෙහි චීවරං වායාපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

8. භික්ඛුනිං පනෙව උද්දිස්ස අඤ්ඤාතකො ගහපති වා ගහපතානී වා තත්තවායෙහි චීවරං වායාපෙය්‍ය, තත්‍ර චෙ සා භික්ඛුනී පුබ්බෙ අප්පචාරිතා තත්තවායෙ උපසංකම්ත්වා චීවරෙ විකප්පං ආපජ්ජෙය්‍ය 'ඉදං බො ආවුසො චීවරං මං උද්දිස්ස විය්‍යති. ආයතඤ්ච කරොථ විත්ථතඤ්ච අප්පිතඤ්ච සුවිතඤ්ච සුප්පවායිතඤ්ච සුවිලෙඛිතඤ්ච සුවිතච්ඡිතඤ්ච කරොථ, අප්පෙවනාම මයම්පි ආයස්මන්තානං කිඤ්චිමත්තං අනුපදජ්ජෙය්‍යාමා'ති. එවඤ්ච සා භික්ඛුනී වත්වා කිඤ්චිමත්තං අනුපදජ්ජෙය්‍ය අන්තමසො පිණ්ඩපාතමත්තම්පි, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

9. දසාභානාගතං කත්තිකතෙමාසිකපුණ්ණමං භික්ඛුනියා පනෙව අච්චෙකචීවරං උප්පජ්ජෙය්‍ය, අච්චෙකං මඤ්ඤමානාය භික්ඛුනියා පටිග්ගහෙතඛ්ඛං, පටිග්ගහෙත්වා යාව චීවරකාලසමයං නික්ඛිපිතඛ්ඛං. තතො චෙ උත්තරී නික්ඛිපෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

10. යා පන භික්ඛුනී ජානං සංඝිකං ලාභං පරිණතං අත්තනො පරිණාමෙය්‍ය, නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං.

ජාතරූපවග්ගො තතියො

උද්දිට්ඨා බො අය්‍යායො තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා. තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථාය්‍යායො, තස්මා තුණ්හී, එවමෙතං ධාරායාමීති.

නිස්සංගීය පාවිත්තිය නිවැරදිකා

ජසට්ඨිසතා පාවිත්තියා ධම්මා

ඉමෙ ඛො පනායායො ජසට්ඨිසතා පාවිත්තියා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යා පන භික්ඛුනී ලසුණං ඛාදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. යා පන භික්ඛුනී සම්බාධෙ ලොමං සංහරාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
3. තලසාතකෙ පාවිත්තියං.
4. ජතුමට්ඨකෙ^[43] පාවිත්තියං.
5. උදකසුද්ධිකං පන භික්ඛුනියා ආදියමානාය ද්වංගුලපඛ්ඛපරමං ආදාතඛ්ඛං. තං අතික්කාමෙන්තියා, පාවිත්තියං.
6. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුස්ස භුඤ්ජන්තස්ස පානියෙන වා විට්ඨපනෙන වා උපතිට්ඨෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනී ආමකදඤ්ඤං විඤ්ඤත්වා වා විඤ්ඤාපෙත්වා වා හජ්ජත්වා වා හජ්ජාපෙත්වා වා කොට්ටෙන්වා වා කොට්ටාපෙත්වා වා පචිත්වා වා පවාපෙත්වා වා භුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
8. යා පන භික්ඛුනී උච්චාරං වා පස්සාවං වා සංකාරං වා විභාසං වා තිරොකුඬ්ඨෙ වා තිරොපාකාරෙ වා ඡඩ්ඨෙය්‍ය වා ඡඩ්ඨාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
9. යා පන භික්ඛුනී උච්චාරං වා පස්සාවං වා සංකාරං වා විභාසං වා හරිතෙ ඡඩ්ඨෙය්‍ය වා ඡඩ්ඨාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

10. යා පන හික්බුනි නච්චං වා ගීතං වා වාදිතං වා දස්සනාය ගච්ඡෙය්‍ය පාවිත්තියං.

ලසුණුවග්ගො පටමො

1. යා පන හික්බුනි රත්තන්ධකාරෙ අප්පදීපෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සන්තිට්ඨෙය්‍ය වා සල්ලපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

2. යා පන හික්බුනි පට්ච්ඡන්තෙ ඔකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සන්තිට්ඨෙය්‍ය වා සල්ලපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

3. යා පන හික්බුනි අප්ඤ්ඤාකාසෙ පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සන්තිට්ඨෙය්‍ය වා සල්ලපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

4. යා පන හික්බුනි රථිකාය වා බ්‍යුහෙ වා සිංඝාටකෙ වා පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා සන්තිට්ඨෙය්‍ය වා සල්ලපෙය්‍ය වා නිකණ්ණිකං වා ජප්පෙය්‍ය, දුතියිකං වා හික්බුනිං උය්‍යාචෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. යා පන හික්බුනි පුරෙහත්තං කුලානි උපසංකමිත්වා ආසනෙ නිසීදිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා පක්කමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

6. යා පන හික්බුනි පච්ඡාහත්තං කුලානි උපසංකමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා ආසනෙ අභිනිසීදෙය්‍ය වා අභිනිපජ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

7. යා පන හික්බුනි විකාලෙ කුලානි උපසංකමිත්වා සාමිකෙ අනාපුච්ඡා සෙය්‍යං සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා අභිනිසීදෙය්‍ය වා අභිනිපජ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

8. යා පන හික්බුනි දුග්ගහිතෙන දූපධාරිතෙන පරං අප්ඤ්ඤාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

9. යා පන හික්බුනි අත්තානං වා පරං වා නිරයෙන වා බ්‍රහ්මවරියෙන වා අභිසපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. යා පන භික්ඛුනී අත්තානං වධිත්වා වධිත්වා රොදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

අන්ධකාරවග්ගො දුතියො

1. යා පන භික්ඛුනී නග්ගා නහායෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. උදකසාටිකං පන භික්ඛුනියා කාරයමානාය පමාණිකා කාරෙතබ්බා, තත්ත්වං පමාණං: දීඝසො චතස්සො විදත්ථියො සුගතවිදත්ථියා, තිරියං ද්වෙ විදත්ථියො. තං අතික්කාමෙන්නියා, හෙදනකං පාවිත්තියං.

3. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා චීවරං විසිබ්බෙත්වා වා විසිබ්බාපෙත්වා වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව සිබ්බෙය්‍ය, න සිබ්බාපනාය උස්සුක්කං කරෙය්‍ය අඤ්ඤානු චතුපඤ්චාහා, පාවිත්තියං.

4. යා පන භික්ඛුනී පඤ්චාහිකං සංඝාටිචාරං^[44] අතික්කාමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. යා පන භික්ඛුනී චීවරසංකමනියං ධාරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

6. යා පන භික්ඛුනී ගණස්ස චීවරලාභං අන්තරායං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

7. යා පන භික්ඛුනී ධම්මිකං චීවරචිහංගං පට්ඨාහෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

8. යා පන භික්ඛුනී අගාරිකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජකාය වා සමණචීවරං දදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

9. යා පන භික්ඛුනී දුබ්බලචීවරං පච්චාසාය චීවරකාලසමයං අතික්කාමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. යා පන භික්ඛුනී ධම්මිකං කඨිනුද්ධාරං පටිබාහෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

නග්ගවග්ගො තතියො

1. යා පන භික්ඛුනියො ද්වෙ එකමඤ්ඤෙ තුවට්ටෙය්‍යුං, පාවිත්තියං.
2. යා පන භික්ඛුනියො ද්වෙ එකත්ථරණපාවුරණා තුවට්ටෙය්‍යුං, පාවිත්තියං.
3. යා පන භික්ඛුනී සඤ්චිච්ච අඵාසුං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යා පන භික්ඛුනී දුක්ඛිතං සහජ්චිතිං නෙව උපට්ඨෙය්‍ය න උපට්ඨාපනාය උස්සුක්කං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා උපස්සයං දත්වා කුපිතා අනත්තමනා නික්කඨිඨෙය්‍ය වා නික්කඨිඨාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.
6. යා පන භික්ඛුනී සංසට්ඨා විහරෙය්‍ය ගහපතිනා වා ගහපතිපුත්තෙන වා. සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනියා 'මායො සංසට්ඨා විහරි ගහපතිනා පි ගහපතිපුත්තෙන පි, විච්චිවායො විචෙකඤ්ඤෙව භගිනියා සංඝො වණ්ණෙති'ති. එවං ච පන සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්හෙය්‍ය, සා භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි යාවතතියං සමනුභාසිතබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියඤ්ඤෙව සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනී අන්තොරට්ඨෙ සාසංක සම්මතෙ සප්පට්ඨෙය්‍ය අසත්ථිකා වාරිකං චරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
8. යා පන භික්ඛුනී තිරොරට්ඨෙ සාසංක සම්මතෙ සප්පට්ඨෙය්‍ය අසත්ථිකා වාරිකං චරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

9. යා පන භික්ඛුනී අන්තොවස්සං වාරිකං වරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී වස්සං චුත්ථා^[45] වාරිකං න පක්කමෙය්‍ය අන්තමසො ඡප්පඤ්චයොජනානිපි, පාවිත්තියං.

තුවට්ටවග්ගො චතුත්ථො

1. යා පන භික්ඛුනී රාජාගාරං වා විත්තාගාරං වා ආරාමං වා උය්‍යානං වා පොක්ඛරණං වා දස්සනාය ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. යා පන භික්ඛුනී ආසන්දිං වා පල්ලංකං වා පරිභුඤ්ඤෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
3. යා පන භික්ඛුනී සුත්තං කන්තෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යා පන භික්ඛුනී ගිහිවෙය්‍යාවච්චං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා 'එහායො ඉමං අධිකරණං වූපසමෙහි'ති චුච්චමානා 'සාධු' ති පටිස්සුණත්වා සා පච්ඡා අනන්තරායිකිනී නෙව වූපසමෙය්‍ය න වූපසමාය උස්සුක්කං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යා පන භික්ඛුනී අගාරිකස්ස වා පරිබ්බාජකස්ස වා පරිබ්බාජකාය වා සහත්ථා බාදනියං වා භොජනියං වා දදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනී ආවසථවිවරං අනිස්සජ්ජත්වා පරිභුඤ්ඤෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
8. යා පන භික්ඛුනී ආවසථං අනිස්සජ්ජත්වා වාරිකං පක්කමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
9. යා පන භික්ඛුනී තිරච්ඡානවිජ්ජං පරියාපුණෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. යා පන භික්ඛුනී තිරච්ඡානවිජ්ජං වාචෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

විත්තාගාරවග්ගො පඤ්චමො

1. යා පන භික්ඛුනී ජානං සභික්ඛුකං ආරාමං අනාපුච්ඡා පවිසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුං අක්කොසෙය්‍ය වා පරිභාසෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

3. යා පන භික්ඛුනී චණ්ඩිකතා ගණං පරිභාසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

4. යා පන භික්ඛුනී නිමන්තිතා වා පචාරිතා වා බාදනීයං වා භොජනීයං වා බාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

5. යා පන භික්ඛුනී කුලමච්ඡරීති අස්ස, පාවිත්තියං.

6. යා පන භික්ඛුනී අභික්ඛුකො ආවාසෙ වස්සං වසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

7. යා පන භික්ඛුනී වස්සං චුත්ථා උභතො සංඝෙ තිහි යානෙහි න පචාරෙය්‍ය දිට්ඨෙත වා සුතෙන වා පරිසංකාය වා, පාවිත්තියං.

8. යා පන භික්ඛුනී ඔවාදාය වා සංවාසාය වා න ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

9. අන්වද්ධමාසං පන භික්ඛුනියා භික්ඛු සංඝතො ද්වෙ ධම්මා පච්චාසීසිතඛ්ඛා උපොසථපුච්ඡකඤ්ච ඔවාදුපසංකමනඤ්ච. තං අතික්කාමෙන්නියා, පාවිත්තියං.

10. යා පන භික්ඛුනී පසාබො ජාතං ගණ්ඩං වා රුචිතං වා අනපලොකෙත්වා සංඝං වා ගණං වා පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා භෙදාපෙය්‍ය වා ඵාලාපෙය්‍ය වා ධොවාපෙය්‍ය වා ආලිම්පාපෙය්‍ය වා බන්ධාපෙය්‍ය වා මොවාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

ආරාමවග්ගො ඡට්ඨො

1. යා පන භික්ඛුනී ගඛිහිතිං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. යා පන භික්ඛුනී පායන්තිං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. යා පන භික්ඛුනී පායන්තිං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
3. යා පන භික්ඛුනී ද්වෙ වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු අසික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යා පන භික්ඛුනී ද්වෙ වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සික්ඛමානං සංඝෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන භික්ඛුනී ඌනද්වාදස වස්සං ගිහිගතං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යා පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සං ගිහිගතං ද්වෙ වස්සානි ඡසු ධම්මෙසු අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සං ගිහිගතං ද්වෙවස්සානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඝෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
8. යා පන භික්ඛුනී සහජීවිතිං වුට්ඨාපෙත්වා ද්වෙවස්සානි නෙව අනුග්ගණ්ඨෙය්‍ය න අනුග්ගණ්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
9. යා පන භික්ඛුනී වුට්ඨාපිතං පවත්තිතිං ද්වෙවස්සානි නානුබන්ධෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී සහජීවිතිං වුට්ඨාපෙත්වා නෙව වූපකාසෙය්‍ය න වූපකාසාපෙය්‍ය අන්තමසො ඡප්පඤ්ච යොජනානිපි, පාවිත්තියං.

ගබ්හිනීවග්ගො සත්තමො

1. යො පන භික්ඛුනී උගනවීසති වස්සං කුමාරිභූතං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. යො පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණවීසතිවස්සං කුමාරිභූතං ද්වෙවස්සානි ඡසු ධම්මෙසු අසික්ඛිතසික්ඛං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
3. යො පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණවීසති වස්සං කුමාරිභූතං ද්වෙවස්සානි ඡසු ධම්මෙසු සික්ඛිතසික්ඛං සංඝෙන අසම්මතං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
4. යො පන භික්ඛුනී උගනද්වාදසවස්සා වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යො පන භික්ඛුනී පරිපුණ්ණද්වාදසවස්සා සංඝෙන අසම්මතා වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. යො පන භික්ඛුනී 'අලං තාව තෙ අය්‍යෙ වුට්ඨාපිතෙනා'ති වුච්චමානා 'සාධු'ති පටිස්සුණිත්වා පච්ඡා ඛියානධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
7. යො පන භික්ඛුනී සික්ඛමානං 'සචෙ මෙ ත්වං අය්‍යෙ චීවරං දස්සසි, එවාහං තං වුට්ඨාපෙස්සාමි'ති වත්වා සා පච්ඡා අන්තරායිකිනී නෙව වුට්ඨාපෙය්‍ය න වුට්ඨාපනාය උස්සුක්කං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
8. යො පන භික්ඛුනී සික්ඛමානං 'සචෙ මං ත්වං අය්‍යෙ ද්වෙවස්සානි අනුබන්ධිස්සසි, එවාහං තං වුට්ඨාපෙස්සාමි'ති වත්වා සා පච්ඡා අන්තරායිකිනී නෙව වුට්ඨාපෙය්‍ය, න වුට්ඨාපනාය උස්සුක්කං කරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
9. යො පන භික්ඛුනී පුරිසසංසට්ඨං කුමාරකසංසට්ඨං චණ්ඩිං සොකාචාසං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. යා පන හික්බුනි මාතෘපිතුහි වා සාමකෙන වා අනනුඤ්ඤාතං සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

11. යා පන හික්බුනි පාරිවාසික ඡන්ද ආනෙන සික්ඛමානං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

12. යා පන හික්බුනි අනුචස්සං වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

13. යා පන හික්බුනි එකං චස්සං ද්වෙ වුට්ඨාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

කුමාරිභූතවග්ගො අට්ඨමො

1. යා පන හික්බුනි අගිලානා ඡත්තුපාහනං ධාරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. යා පන හික්බුනි අගිලානා යානෙන යායෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

3. යා පන හික්බුනි සංඝාණං ධාරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

4. යා පන හික්බුනි ඉත්ථාලංකාරං ධාරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. යා පන හික්බුනි ගන්ධවණ්ණකෙන නභායෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

6. යා පන හික්බුනි වාසිතකෙන පිඤ්ඤාකෙන නභායෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

7. යා පන හික්බුනි හික්බුනියා උම්මද්දාපෙය්‍ය වා පරිමද්දාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

8. යා පන හික්බුනි සික්ඛමානාය උම්මද්දාපෙය්‍ය වා පරිමද්දාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

9. යා පන හික්බුනි සාමණෙරියා උම්මද්දාපෙය්‍ය වා පරිමද්දාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

10. යා පන භික්ඛුනී ගිහිනියා උම්මද්දාපෙය්‍ය වා පරිමද්දාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

11. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුස්ස පුරතො අනාපුච්ඡා ආසනෙ නිසීදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

12. යා පන භික්ඛුනී අනෝකාසකතං භික්ඛුං පඤ්භං පුච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

13. යා පන භික්ඛුනී අසංකච්චිකා ගාමං පච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

ජත්තුපාහනවග්ගො නවමො.

1. සම්පජාන මුසාවාදෙ පාවිත්තියං.

2. ඔමසවාදෙ පාවිත්තියං.

3. භික්ඛුනී පෙසුඤ්ඤෙ පාවිත්තියං.

4. යා පන භික්ඛුනී අනුපසම්පන්නං පදසො ධම්මං වාචෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. යා පන භික්ඛුනී අනුපසම්පන්නාය උත්තරි දිරත්ත තිරත්තං සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

6. යා පන භික්ඛුනී පුරිසෙන සහසෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

7. යා පන භික්ඛුනී පුරිසස්ස උත්තරි ඡප්පඤ්ච වාචාහි ධම්මං දෙසෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර විඤ්ඤානා ඉත්ථිවිග්ගහෙන, පාවිත්තියං.

8. යා පන භික්ඛුනී අනුපසම්පන්නාය උත්තරිමනුස්සධම්මං ආරොචෙය්‍ය භුතස්මිං, පාවිත්තියං.

9. යා පන හික්බුනි හික්බුනියා දුටුල්ලං ආපත්තිං අනුපසම්පන්නාය ආරොචෙය්‍ය අඤ්ඤානු හික්බුනි සම්මුතියා, පාවිත්තියං.

10. යා පන හික්බුනි පඨවිං ඛණෙය්‍ය වා ඛණාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

මුසාවාදවග්ගො දසමො.

1. භූතගාමපාතබ්‍යතාය පාවිත්තියං.

2. අඤ්ඤවාදකෙ විභෙසකෙ පාවිත්තියං.

3. උප්ප්ඛාපනකෙ ඛිය්‍යනකෙ පාවිත්තියං.

4. යා පන හික්බුනි සංඝිකං මඤ්චං වා පීඨං වා හිසිං වා කොච්ඡං වා අප්ප්ඛෙධාකාසෙ සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා තං පක්කමන්තී නෙව උද්ධරෙය්‍ය න උද්ධරාපෙය්‍ය, අනාපුච්ඡං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. යා පන හික්බුනි සංඝිකෙ විහාරෙ සෙය්‍යං සන්ථරිත්වා වා සන්ථරාපෙත්වා වා තං පක්කමන්තී නෙව උද්ධරෙය්‍ය න උද්ධරාපෙය්‍ය, අනාපුච්ඡං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

6. යා පන හික්බුනි සංඝිකෙ විහාරෙ ජානං පුබ්බුපගතං හික්බුනිං අනුපබ්ඡ්ඡ සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය 'යස්සා සම්බාධො භවිස්සති, සා පක්කමිස්සති'ති. එතදෙව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

7. යා පන හික්බුනි හික්බුනිං කුපිතා අනත්තමනා සංඝිකා විහාරා නික්කඨථෙය්‍ය වා නික්කඨථාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

8. යා පන හික්බුනි සංඝිකෙ විහාරෙ උපරිවෙහාසකුටියා ආභවිවපාදකං මඤ්චං වා පීඨං වා අභිනිසීදෙය්‍ය වා, අභිනිප්පජ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

9. මහල්ලකං පන භික්ඛුනියා විහාරං කාරයමානාය යාවද්වාරකොසා අග්ගලට්ඨපනාය ආලොකසන්ධිපරිකම්මාය ද්වත්තිච්ඡදනස්ස පරියායං අප්පහරිතෙ ධීනාය අධිට්ඨාතබ්බං. තතො වෙ උත්තරි අප්පහරිතෙපි ධීනා අධිට්ඨහෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

10. යා පන භික්ඛුනී ජානං සප්පාණකං උදකං තිණං වා මත්තිකං වා සිඤ්ඤෙය්‍ය වා සිඤ්ඤාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

භුතගාමවග්ගො එකදසමො.

1. අගිලානාය භික්ඛුනියා එකො ආවසථ පිණ්ඩො භුඤ්ජ්තබ්බො, තතො වෙ උත්තරි භුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. ගණභොජනෙ අඤ්ඤු සමයා පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො, ගිලාන සමයො වීවරදාන සමයො වීවරකාර සමයො අද්ධානගමන සමයො නාවාහිරුහන සමයො මහා සමයො සමණහත්ත සමයො. අයං තත්ථ සමයො.

3. භික්ඛුනිං පනෙව කුලං උපගතං පූවෙහි වා මන්ථෙහි වා අභිහට්ඨං පවාරෙය්‍ය, ආකංඛමානාය භික්ඛුනියා ද්වත්තිපත්තපූරා පටිග්ගහෙතබ්බා. තතො වෙ උත්තරි පටිග්ගණ්හෙය්‍ය, පාවිත්තියං. ද්වත්තිපත්තපූරෙ පටිග්ගහෙත්වා තතො නිහරිත්වා භික්ඛුනීහි සද්ධිං සංවිහජ්තබ්බං, අයං තත්ථ සාමීචි.

4. යා පන භික්ඛුනී විකාලෙ ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා ඛාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

5. යා පන භික්ඛුනී සන්තිධිකාරකං ඛාදනීයං වා භොජනීයං වා ඛාදෙය්‍ය වා භුඤ්ජෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං.

6. යා පන භික්ඛුනී අදින්නං මුඛද්වාරං ආහාරං ආහරෙය්‍ය අඤ්ඤු උදකදන්තපොනා, පාවිත්තියං.

7. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනි.^[46] 'එහායො ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පටිසිස්සාමා'ති, තස්සා දාපෙත්වා වා අදාපෙත්වා වා උයොෂෙය්‍යා 'ගච්ඡෙය්‍යා, න මෙ තයා සද්ධිං කථා වා නිසජ්ජා වා එාසු භොති, එකකාය මෙ කථා වා නිසජ්ජා වා පාසුභොති'ති එතදෙව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

8. යා පන භික්ඛුනී සභොජනෙකුලෙ අනුපබ්ජිත නිසජ්ජං කප්පෙය්‍යා, පාවිත්තියං.

9. යා පන භික්ඛුනී පුරිසෙන සද්ධිං රහො පටිච්ඡන්තෙ ආසනෙ නිසජ්ජං කප්පෙය්‍යා, පාවිත්තියං.

10. යා පන භික්ඛුනී පුරිසෙන සද්ධිං එකෙනෙකා රහො නිසජ්ජං කප්පෙය්‍යා, පාවිත්තියං.

භොජනවග්ගො ද්වාදසමො.

1. යා පන භික්ඛුනි නිමන්තිතා සහත්තා සමානා සන්තිං භික්ඛුනිං අනාපුච්ඡා පුරෙහත්තං වා පච්ඡාහත්තං වා කුලෙසු වාරිත්තං ආපජ්ජෙය්‍යා අඤ්ඤත්‍ර සමයා පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො; චීවරදානසමයො චීවරකාරසමයො. අයං තත්ථ සමයො.

2. අගිලානාය භික්ඛුනියා චතුමාසප්පච්චය පචාරණා සාදිතඛ්ඛා අඤ්ඤත්‍ර පුනපචාරණාය අඤ්ඤත්‍ර නිච්චපචාරණාය. තතො චෙ උත්තරි සාදියෙය්‍යා, පාවිත්තියං.

3. යා පන භික්ඛුනී උය්‍යුත්තං සෙනං දස්සනාය ගච්ඡෙය්‍යා අඤ්ඤත්‍ර තථාරූපප්පච්චයා, පාවිත්තියං.

4. සියා ච තස්සා භික්ඛුනියා කොච්ඡෙව පච්චයො සෙනං ගමනාය, දිරත්ත තිරත්තං තාය භික්ඛුනියා සෙනාය වසිතඛ්ඛං. තතො චෙ උත්තරි වසෙය්‍යා, පාවිත්තියං.

5. දිරත්ත තිරත්තං වෙ භික්ඛුනී සෙනාය වසමානා උයොධිකං වා බලග්ගං වා සෙනාබ්බුහං වා අනීකදස්සනං වා ගච්ඡෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
6. සුරාමෙරය පානෙ පාවිත්තියං.
7. අංගුලිපකොදකෙ පාවිත්තියං.
8. උදකෙ හස්සධම්මෙ පාවිත්තියං.
9. අනාදරියෙ පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනිං හිංසාපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

වාරිත්තවග්ගො තෙරසමො.

1. යා පන භික්ඛුනී අගිලානා විසිබ්බනාපෙක්ඛා ජොතිං සමාදහෙය්‍ය වා සමාදහාපෙය්‍ය වා අඤ්ඤත්‍ර තථාරූපප්පච්චයා, පාවිත්තියං.
2. යා පන 'භික්ඛුනී ඔරෙනද්ධමාසං නහායෙය්‍ය අඤ්ඤත්‍ර සමයා, පාවිත්තියං. තත්ථායං සමයො, දියඨිඨො මාසො සෙසො ගිම්හානන්ති වස්සානස්ස පට්ඨමො මාසො ඉච්චෙනෙ අඨ්ඨතෙය්‍යමාසා, උණ්හසමයො පරිළාහසමයො ගිලානසමයො කම්මසමයො අද්ධාන ගමනසමයො වාතවුට්ඨිසමයො. අයං තත්ථ සමයො.
3. නවං පන භික්ඛුනියා විවරලාභාය තිණ්ණං දුබ්බණ්ණකරණානං අඤ්ඤතරං දුබ්බණ්ණකරණං ආදාතබ්බං නීලං වා කද්දමං වා කාළසාමං වා. අනාදා වෙ භික්ඛුනී තිණ්ණං දුබ්බණ්ණකරණානං අඤ්ඤතරං දුබ්බණ්ණකරණං නවං විවරං පරිභුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

4. යා පන හික්බුනි හික්බුස්ස වා හික්බුනියා වා සික්ඛමානාය වා සාමණෙරස්ස වා සාමණෙරියා වා සාමං වීවරං විකප්පෙත්වා අප්පච්චුද්ධාරණං පරිභුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

5. යා පන හික්බුනි හික්බුනියා පත්තං වා වීවරං වා නිසීදනං වා සුවිසරං වා කාය ඛන්ධනං වා අපතිධෙය්‍ය වා අපතිධාපෙය්‍ය වා අන්තමසො හසාපෙක්ඛො පි, පාවිත්තියං.

6. යා පන හික්බුනි සංවිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

7. යා පන හික්බුනි ජානං සප්පාණකං උදකං පරිභුඤ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

8. යා පන හික්බුනි ජානං යථා ධම්මං නිහතාධිකරණං පුනකම්මාය උක්කොටෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

9. යා පන හික්බුනි ජානං ථෙය්‍යසත්ථෙත සද්ධිං සංවිධාය එකද්ධානමග්ගං පටිපජ්ජෙය්‍ය අන්තමසො ගාමන්තරම්පි, පාවිත්තියං.

10. යා පන හික්බුනි එවං වදෙය්‍ය, 'තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා චූත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා'ති. සා හික්බුනි හික්බුනිහි එවමස්ස වචනියා 'මායෙය එවං අවච, මා භගවත්තං අඛිභාවික්ඛි, න හි සාධු භගවතො අඛිභක්ඛානං, නහි භගවා එවං වදෙය්‍ය, අනෙකපරියායෙන අයෙය අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා චූත්තා භගවතා, අලංච පන තෙ පටිසෙවතො අන්තරායායා'ති. එවං ච පන සා හික්බුනි හික්බුනිහි චූච්චමානා තථෙව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සා හික්බුනි හික්බුනිහි යාව තතියං සමනුභාසිතඛිබ්බා තස්ස පටිනිස්සග්ගාය. යාවතතියං චෙ සමනුභාසියමානා තං පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, ඉච්චෙතං කුසලං. නො චෙ පටිනිස්සජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

ජොතිවග්ගො චතුද්දසමො

1. යා පන භික්ඛුනී ජානං තථාචාදිනියා භික්ඛුනියා අකතානු ධම්මාය තං දිට්ඨිං අප්පටිනිස්සට්ඨාය සද්ධිං සම්භුඤ්ජෙය්‍ය වා සංවසෙය්‍ය වා සහ වා සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
2. සමණුද්දෙසා පි චෙ එවං වදෙය්‍ය, ‘තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි යථා යෙ මෙ අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා චුත්තා භගවතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අන්තරායායා’ති. සා සමණුද්දෙසා භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනියා, ‘මායො සමණුද්දෙසෙ එවං අවච, මා භගවන්තං අබ්භාවික්ඛි, න හි සාධු භගවතො අබ්භක්ඛානං, නහි භගවා එවං වදෙය්‍ය, අනෙක පරියායෙන අයො සමණුද්දෙසෙ අන්තරායිකා ධම්මා අන්තරායිකා චුත්තා භගවතා, අලං ච පන තෙ පටිසෙවතො අන්තරායායා’ති. එවං ච සා සමණුද්දෙසා භික්ඛුනීහි චුච්චමානා තථෙව පග්ගණ්ඨෙය්‍ය, සා සමණුද්දෙසා භික්ඛුනීහි එවමස්ස වචනියා ‘අප්පතග්ගෙ තෙ අයො සමණුද්දෙසෙ නචෙව සො භගවා සත්ථා අපදිසිතබ්බො, යං පි චඤ්ඤා සමණුද්දෙසා ලහන්ති භික්ඛුනීහි සද්ධිං දිරත්ත තිරත්තං සහසෙය්‍යා, සා පි තෙ නත්ථී, චර පිරෙ විනස්සා’ති. යා පන භික්ඛුනී ජානං තථා නාසිතං සමණුද්දෙසං උපලාපෙය්‍ය වා උපට්ඨාපෙය්‍ය වා සම්භුඤ්ජෙය්‍ය වා සහ වා සෙය්‍යං කප්පෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
3. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනීහි සහධම්මිකං චුච්චමානා එවං වදෙය්‍ය ‘න තාචාහං අයො එතස්මිං සික්ඛාපදෙ සික්ඛිස්සාමි, යාව න අඤ්ඤං භික්ඛුනිං ව්‍යත්තං විනයධරං පරිපුච්ඡාමි’ති, පාවිත්තියං. සික්ඛමානාය භික්ඛුවෙ භික්ඛුනියා අඤ්ඤාතබ්බං පරිපුච්ඡිතබ්බං පරිපඤ්ඡිතබ්බං. අයං තත්ථ සාමීචි.
4. යා පන භික්ඛුනී පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ එවං වදෙය්‍ය ‘කිං පනිමෙහි බුද්ධානුබුද්ධකෙහි සික්ඛාපදෙහි උද්දිට්ඨෙහි, යාවදෙව කුක්කුච්චාය විහෙසාය විලෙඛාය සංවත්තන්ති’ති සික්ඛාපද විවණ්ණකෙ, පාවිත්තියං.

5. යා පන භික්ඛුනී අන්වද්ධමාසං පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ එවං වදෙය්‍ය ‘ඉදානෙව ඛො අහං ජානාමි අයම්පි කීර ධම්මො සුත්තාගතො සුත්තපරියාපන්නො අන්වද්ධමාසං උද්දෙසං ආගච්ඡති’ති. තඤ්ඤෙ භික්ඛුනිං අඤ්ඤා භික්ඛුනියො ජානෙය්‍යුං නිසින්නපුබ්බං ඉමාය භික්ඛුනියා ද්වත්තික්ඛත්තුං පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ, කො පන වාදො භීයො, න ච තස්සා භික්ඛුනියා අඤ්ඤාණකෙන මුත්ති අත්ථී. යඤ්ච තත්ථ ආපත්තිං ආපන්නා, තඤ්ච යථාධම්මො කාරෙතබ්බො. උත්තරී චස්සා මොහො ආරොපෙතබ්බො. ‘තස්සා තෙ අයො අලාභා තස්සා තෙ දුල්ලද්ධං, යං ත්වං පාතිමොක්ඛෙ උද්දිස්සමානෙ න සාධුකං අට්ඨීං කත්වා මනසිකරොසී’ති. ඉදං තස්මිං මොහනකො, පාවිත්තියං.

6. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා කුපිතා අනත්තමනා පහාරං දදෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

7. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා කුපිතා අනත්තමනා තලසත්තිකං උග්ගිරෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

8. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනිං අමූලකෙන සංඝාදිසෙසෙන අනුද්ධංසෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

9. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනියා සඤ්චිච්ච කුක්කුච්චං උපදහෙය්‍ය ‘ඉතිස්සාමුහුත්තම්පි අථාසු භවිස්සති’ති එතදෙව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

10. යා පන භික්ඛුනී භික්ඛුනීනං භණ්ඩනජාතානං කලහජාතානං විවාදාපන්නානං උපස්සුතිං තිට්ඨෙය්‍ය ‘යං ඉමා භණ්ඩස්සන්ති තං සොස්සාමි’ති එතදෙව පච්චයං කරිත්වා අනඤ්ඤං, පාවිත්තියං.

දිට්ඨිවග්ගො පණ්ණරසමො

1. යා පන භික්ඛුනී ධම්මිකානං කම්මානං ඡන්දං දත්වා පච්ඡා ඛීයනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය, පාවිත්තියං.

2. යා පන භික්ඛුනී සංඝෙ විනිවිජය කථාය වත්තමානාය ඡන්දං අදත්වා උට්ඨායාසනා පක්කමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
3. යා පන භික්ඛුනී සමග්ගෙන සංඝෙන වීවරං දත්වා පච්ඡා ඛියනධම්මං ආපජ්ජෙය්‍ය, යථාසන්ථුතං භික්ඛුනියො සංඝිකං ලාභං පරිණාමෙන්ති ති, පාවිත්තියං.
4. යා පන භික්ඛුනී ජානං සංඝිකං ලාභං පරිණතං පුග්ගලස්ස පරිණාමෙය්‍ය, පාවිත්තියං.
5. යා පන භික්ඛුනී රතනං වා රතනසම්මතං වා අඤ්ඤත්‍ර අජ්ඣාරාමා වා අජ්ඣාරාමසථා වා උග්ගණ්ඨෙය්‍ය වා උග්ගණ්ඨාපෙය්‍ය වා, පාවිත්තියං. රතනං වා පන භික්ඛුනියා රතනසම්මතං වා අජ්ඣාරාමෙ වා අජ්ඣාරාමසථෙ වා උග්ගහෙත්වා වා උග්ගහාපෙත්වා වා නික්ඛිපිතබ්බං, 'යස්ස භවිස්සති සො භරිස්සති'ති. අයං තත්ථ සාමීචි.
6. යා පන භික්ඛුනී අට්ඨිමයං වා දන්තමයං වා විසාණමයං වා සුවිසරං කාරාපෙය්‍ය, ඡෙදනකං පාවිත්තියං.
7. යා පන භික්ඛුනියා මඤ්චං වා පීඨං වා කාරයමානාය අට්ඨංගුල පාදකං කාරෙතබ්බං සුගතංගුලෙන අඤ්ඤත්‍ර හෙට්ඨිමාය අට්ඨියා. තං අතික්කාමෙන්තියා, ඡෙදනකං පාවිත්තියං.
8. යා පන භික්ඛුනී මඤ්චං වා පීඨං වා තුලොනද්ධං කාරාපෙය්‍ය, උද්දාලනකං පාවිත්තියං.
9. කණ්ඩුපට්ඨිඡාදිං පන භික්ඛුනියා කාරයමානාය පමාණිකා කාරෙතබ්බා. තත්‍රිදං පමාණං: දීඝසො චතස්සො විදත්ථියො සුගතවිදත්ථියා, තිරියං ද්වෙ විදත්ථියො, තං අතික්කාමෙන්තියා ඡෙදනකං පාවිත්තියං.
10. යා පන භික්ඛුනී සුගතවීවරප්පමාණං වීවරං කාරාපෙය්‍ය අතිරෙකං වා ඡෙදනකං පාවිත්තියං. තත්‍රිදං සුගතස්ස

සුගතවීචරප්පමාණං: දීඝසො නව විදත්ථියො සුගත විදත්ථියා, තිරියං ඡ විදත්ථියො. ඉදං සුගතස්ස සුගතවීචරප්පමාණං.

ධම්මිකචග්ගො සොළසමො.

උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො ඡසට්ඨිසතා පාවිත්තියා ධම්මා, තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථාය්‍යායො, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරායාමිති.

ඡසට්ඨිසතා පාවිත්තියා නිට්ඨිතා.

අට්ඨ පාටිදෙසනියා ධම්මා

ඉමෙ ඛො පනාය්‍යායො අට්ඨ පාටිදෙසනියා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. යා පන භික්ඛුනි අගිලානා සප්පිං විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ජෙය්‍ය, පටිදෙසෙතඛ්ඛං තාය භික්ඛුනියා ගාරය්‍හං අය්‍ය ධම්මං ආපජ්ජං අසප්පායං පාටිදෙසනියං තං පටිදෙසෙමි ති.

2. යා පන භික්ඛුනි අගිලානා තෙලං-පෙ-මධුං-පෙ-- පානිතං -පෙ-මච්ඡං -පෙ- මංසං -පෙ- ඛීරං - පෙ- දධිං විඤ්ඤාපෙත්වා භුඤ්ජෙය්‍ය, පටිදෙසෙතඛ්ඛං තාය භික්ඛුනියා ගාරය්‍හං අය්‍ය ධම්මං ආපජ්ජං අසප්පාය පාටිදෙසනියං තං පටිදෙසෙමිති.

උද්දිට්ඨා ඛො අය්‍යායො අට්ඨ පාටිදෙසනියා ධම්මා, තත්ථාය්‍යායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙත්ථාය්‍යායො, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරායාමිති.

අර්ථ පාරිදේශනීය නිර්වචනා.

පඤ්චසත්තති සෙබියා ධම්මා

ඉමෙ ඛො පනායායො සෙබියා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

1. පරිමණ්ඩලං නිවාසෙස්සාමිති සික්ඛාකරණියා -පෙ-

75. න උදකෙ අගිලානා උච්චාරං වා පස්සාවං වා බෙළං වා කර්ස්සාමිති සික්ඛා කරණියා.

පාදුකචග්ගො සත්තමො.

උද්දිට්ඨා ඛො අයායො සෙබියා ධම්මා, තත්ථායායො පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙන්ථායායො, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරායාමිති,

පඤ්චසත්තති සෙබියා නිර්වචනා.

සත්ත අධිකරණ සමථා ධම්මා

ඉමෙ ඛො පනායායො සත්ත අධිකරණ සමථා ධම්මා උද්දෙසං ආගච්ඡන්ති.

උප්පන්නුප්පන්නානං අධිකරණානං සමථාය වූපසමාය සම්මුඛා විනයො දාතබ්බො, සති විනයො දාතබ්බො, අමුල්භවිනයො දාතබ්බො පටිඤ්ඤාය කාරෙතබ්බං, යෙභුයාසිකා, තස්ස පාපියාසිකා තිණුවත්ථාරකො ති.

උද්දිට්ඨා ඛො අයායො සත්ත අධිකරණ සමථා ධම්මා, තත්ථායායො පුච්ඡාමි. කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? දුතියම්පි පුච්ඡාමි කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? තතියම්පි පුච්ඡාමි, කච්චිත්ථ පරිසුද්ධා? පරිසුද්ධෙන්ථායායො, තස්මා තුණ්හි, එවමෙතං ධාරායාමිති.

අධිකරණ සමථා නිව්දීතා.

උද්දිට්ඨං ඛො අය්‍යායො නිදානං, උද්දිට්ඨා අට්ඨ පාරාජිකා ධම්මා,
 උද්දිට්ඨා සත්තරස සංඝාදිසේසා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තිංස
 නිස්සග්ගියා පාචිත්තියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා ඡසට්ඨිසතා පාචිත්තියා
 ධම්මා, උද්දිට්ඨා අට්ඨ පාටිදෙසනීයා ධම්මා, උද්දිට්ඨා පඤ්ච
 සත්තති සෙඛියා ධම්මා, උද්දිට්ඨා සත්ත අධිකරණ සමථා ධම්මා,
 එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්නං
 අන්වද්ධමාසං උද්දේසං ආගච්ඡති, තත්ථ සඛ්ඛාහෙව සමග්ගාහි
 සම්මොදමානාහි අවිච්ඡමානාහි සික්ඛිතඛ්ඛන්ති.

විත්ථාරුද්දේසො

හික්ඛුතී පාතිමොක්ඛං නිව්දීතං.

සිංහල භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂය

නිදානොද්දේසය

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස

ස්වාමීනි, සංඝතෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, අද පුණ්‍රුසි පොහෝ දවසය. ^[47] ඉදින් සංඝයාගේ පොහොය කිරීමට සුදුසු කාලය පැමිණියේ නම්² සංඝතෙමේ පොහොය කරන්නේය.³ පාමොක්⁴ උදෙසාත්තේය.

සංඝයා විසින් කළ යුතු වූ පූර්වකෘත්‍යය⁵ කොට නිමවන ලදද? (එසේ නම්) ඇවැත්නි පිරිසිදුබව⁶ පළ කරවු. පාමොක් උදෙසාත්තෙමි. අප සියල්ලෝ ම එක්වන්ව සාවධානව එය අසමු. මෙනෙහි කරමු. යමෙකුට පැමිණි ආපත්තියක් ඇත්නම් එය ප්‍රකාශ කළ යුත්තේ ය. ආපත්තියක් නැති කල්හි නිශ්ශබ්ද විය යුතුය. නිශ්ශබ්ද වීමෙන් ආයුෂ්මත්හු පිරිසිදුහයි දැනගනිමි. යම් සේ ඔබ වෙන් වෙන් ව විවාළා වූ (මට) එය විසඳීමක් වන්නේ ද, එහෙයිනි.

එසේ ම මෙබඳු පිරිසක තුන් යලක් නැවත නැවත ඇසීමක් වේ. යම් භික්ෂුවක් තුන් යලක් නැවත නැවත අසනු ලබද්දීත් (තමා කෙරෙහි) ඇති ආපත්තිය සිහි කරමින් එය ප්‍රකාශ නොකරයි ද ඕනට සම්පජාන මුසාවාදය වේ. ඇවැත්නි, දැන දැන බොරුකීම වූ කලී අන්තරාය කර දෙයකැ'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කරන ලද්දේ ය. එහෙයින් පිරිසිදු බව බලාපොරොත්තු වන්නා වූ ද ආපත්ති සිහි කරන්නා වූ ද භික්ෂුව විසින් ඇති ආපත්ති ප්‍රකාශ කළයුතු වේ. එසේ ප්‍රකාශ කිරීම භික්ෂූන්ගේ ධ්‍යානාධිගමය සඳහා පහසුවන්නේ ද එහෙයිනි.

ඇවැත්නි, නිදානය දක්වන ලදී. එහි ලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේ ද? පිරිසිදු ද? දෙවැනිවර ද විචාරමි. කෙසේ ද? පිරිසිදු ද? තෙවැනි

වරද විවාරම්. කෙසේද පිරිසිදු ද? මේ නිදානයෙහි ලා ආයුෂ්මත්තු පිරිසිදු වුවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසිදු බව කොට සලකම් ද, එහෙයිනි.

පළමුවැනි නිදානොද්දේසයයි.

සිව්පරිඡ් ඇවැත්

මේ ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි සිව්පරිඡ්⁷ ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුවක් භික්ෂූන් පිළිබඳ අධිශීල ශික්ෂාවන්ට⁸ පැමිණියේ, උපසම්පදාව ප්‍රතික්ෂේප නොකොට⁹ දුර්වල බව ද නොකියා, යටත් පිරිසෙයින් තිරිසන්ගත මාගමක් සමග ද මෙවුන්දම් සෙව් නම් පරිඡ්චුයේ වෙයි. (පියවි මහණුන් සමග) සහවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.
2. යම්කිසි භික්ෂුවක් ගමින් හෝ අරණ්‍යයෙන් හෝ සොරකමට අයත් වූ නුදුන් වස්තුවක් පැහැරගනී නම්, එබඳු අත්සතු වස්තුවක් ගැනීමේදී රජවරු සොරුන් අල්වා මරන්ද, සිරකරන්ද, රටින් හෝ නෙරපා හරිත්ද, තෝ සොරෙක, බාලයෙක, මෝඩයෙක, සැඟවී සිටිය යුත්තකැ'යි නින්දා පරිභව කරන් ද, එබඳු දඬුවමකට තරම් වටිනාකම් ඇති අත් සතු දෙයක් පැහැරගන්නා වූ මහණතෙමේ පරිඡ්චුයේ වෙයි. (පියවි මහණුන් සමග) සහවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.
3. යම්කිසි භික්ෂුවක් මනුෂ්‍ය ශරීරය ජීවිතේන්ද්‍රියයෙන් තොර කරයි නම්, මරණය සඳහා ආයුධ හෝ පිළියෙළ කොට තබයි නම්, මරණයෙහි අනුසස් හෝ ප්‍රකාශකරයි නම් 'ඔබට මේ පව්ටු වූ දුක්ඛර ජීවිතයෙන් කවර වැඩක් ද? ජීවත්වීමට වඩා ඔබේ මරණය උතුම් ය'යි මරණයෙහි ලා උත්සාහගන්වයි නම්, ඒ මරණු කැමති සිත් ඇතිව, කල්පනා ඇතිව, නොයෙක් අයුරෙන් මරණයෙහි ගුණවණන්නා වූ ද මරණය පිණිස උත්සාහ ගන්වන්නා වූ ද මහණ තෙමේ පරිඡ්චුයේ වෙයි. (පියවි මහණුන් සමග) සහවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.

4. යම්කිසි භික්ෂුවක් සිය සතන්හි නූපන්නා වූ ආයථී මාර්ගඥාන දර්ශනය ඇති කරන සුළු උත්තරී මනුෂ්‍යධර්මය¹⁰ තමා කෙරෙහි ඇතැයි ද එය මේ කාරණයෙන් දනිමි. මේ කාරණයෙන් දකිමි'යි ද ප්‍රකාශ කරයි. එපමණකින් ආපත්තියට පැමිණියා වූ ඒ භික්ෂුව නැවත පිරිසිදුබව කැමැතිව පසු කලෙක (අනිකකු විසින්) විචාරණ ලැබුව ද නොලැබුව ද, මම උතුරු මිනිස්දම් නොදැනම දනිමි'යි කීම් නම්, නොදැකම දකිමි'යි කීම් නම් එය නිස්සාරය, බොරු යයි කියා ද, අධිමානයෙන්¹¹ තොරව කියන්නා වූ ඒ මහණ පරිච්ඡයේ වෙයි. (පියවි මහණුන් සමග) සහවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වෙයි.

ඇවැත්නි සතරපාරාජිකා'පත්තිහු උදෙසන ලද්දාහු වෙති. යම් භික්ෂුවක් මේ පරිච්ඡ ඇවැත් අතර යම් යම් පරිච්ඡයකට පැමිණියේ ද ගිහිකල්හි මෙන් පරිච්ඡයට පැමිණීමෙන් පසුව ද පියවි භික්ෂුන් සමග සහවාසයක් නොලබයි. පරිච්ඡ වූයේ වෙයි. පැවිද්දට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.

මේ සිව්පරිච්ඡයෙහි ලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේද? පිරිසිදුද? දෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද? පිරිසුදුද? තෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේ ද? පිරිසුදුද? මේ සිව්පරිච්ඡයෙහි ලා ආයුෂ්මත්තු පිරිසුදු වූවහුය, නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද, එහෙයිනි.

(ඇවැත්නි, නිදානය උදෙසන ලදි. සිව්පරිච්ඡ ද උදෙසන ලද්දේය. ඔබ විසින් තෙළෙස් සඟවෙසෙස් අසන ලද්දේය. එසේ ම අනියත දෙකය, තිස් නිසඟිපච්චිකිය, දෙයානුවක් පච්චිකිය, පාට්දේසනීය සතරය, පන්සැත්තැවක් සේබියා ධර්මය, හා සප්ත අධිකරණ සමථ ධර්මයෝ ද අසන ලද්දාහුය. මෙතෙක් ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි ආවා වූ, එහි ඇතුළත් වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශික්ෂාපද අඩමසක් පාසා උදෙසිය යුතු බවට පැමිණේ. සමගි වූ ද, සතුටු වූ ද, විවාද නො කරන්නා වූ ද සියල්ලන් විසින් ම ඒ ශික්ෂාපදයෙහි ලා භික්ෂිය යුතුයි.)

දෙවැනි පාරාජිකා උද්දේසයයි.

තෙළෙස් සඟවෙසෙස්

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ තෙළෙස් සඟවෙසෙස්¹² උදෙසනු ලැබේ.

1. සිහිනයක් විනා දැන දැන ශුක්‍ර මෝචනයක් වේ ද (ඕහට) සඟවෙසෙස් නම් ඇවැත් වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් රාගී අදහස් ඇතිව පෙරලී ගිය සිතින් අතින් ගැනීම, කෙහෙ අල්ලා ගැනීම හා අතින් අතින් අවයවයන් පරාමර්ශනය කිරීම වශයෙන් ස්ත්‍රියක හා කයින් කය ස්පර්ශ කෙරේ ද, (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
3. යම් භික්ෂුවක් රාගී අදහස් ඇතිව පෙරලී ගිය සිතින් තරුණයකු තරුණියකට මෙමුඛ සන්නිශ්‍රිතව කරන කථාවක් මෙන් යම් ස්ත්‍රියකට ඇගේ වසමග පසමග පිළිබඳව අසභ්‍යව්‍යවහාරයෙන් කථා කරයි නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් රාගී අදහස් ඇතිව පෙරලී ගිය සිතින් නැගණියක, සිල්වත්වූ යහපත් ගතිගුණ හා බඹසර ඇත්තා වූ මා වැන්නකුට මෙමුඛ සේවනයෙන් උවටැත් කෙරේ නම් එය උපස්ථානයන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨ ය'යි ස්ත්‍රියක් හමුවෙහි තමා හා මෙවුන්දම් සෙවීමේ අනුසස් ප්‍රකාශ කරන්නේද, (ඕහට) සඟවෙසෙස් නම් ඇවැත් වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් ස්ථීර අඹුසැමි බවකින් හෝ සොර අඹුසැමි බවකින් ස්ත්‍රියකගේ කැමැත්ත පුරුෂයාට ද පුරුෂයාගේ කැමැත්ත ස්ත්‍රියවෙත ද ගෙනයයිද, යටත් පිරිසෙයින් එකෙණෙහි රමණය කරනු කැමති ස්ත්‍රී පුරුෂයන්ගේ හෝ අදහස් ඔවුනොවුන් අතර ගෙනයන්නේ නම් (ඕහට) සංඝාදිසේසා'පත්තිය වේ.
6. තමන් සඳහා වූ ද, කරවා දෙන දායකයන් නැත්තා වූ ද, (එහෙයින් ම) ඉල්ලා ගත් වෑ පොරෝ ආදිය ඇතිව කුටියක් කරවනු කැමති භික්ෂුව විසින් එය ප්‍රමාණවත් ලෙස කරවිය

යුත්තේය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් යුගත් වියනින්¹³ දොළොස් වියතකි. පළලින් (හික්ති හැර) ඇතුළත සුගත් වියනින් සත් වියතකි. කුට්ඨිම දෙසීම පිණිස හික්ෂුහු කැඳවිය යුත්තාහ. ඒ හික්ෂුන් විසින් ද උපද්‍රව රහිතව උපචාර සහිතව කුට්ඨිම දෙසිය යුත්තේ ය. යම් හික්ෂුවක් උපද්‍රව සහිතව උපචාර රහිතව ඉල්ලා ගත් වෑ, පොරෝ, ආදියෙන් කුටියක් කර වන්නේ කුට්ඨිම දෙසීම පිණිස හික්ෂුහු ද නොකැඳවන ලද්දාහු ද, එසේ ම ප්‍රමාණය ද ඉක්මවා නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් වේ.

7. තමන් සඳහා වූද, කරවාදෙන දායකයන් ඇත්තා වූද ලොකු විහාරයක් කරවනු කැමති හික්ෂුව විසින් විහාරබ්බ දෙසීම සඳහා හික්ෂුහු කැඳවිය යුත්තාහ. ඒ හික්ෂුන් විසින් ද උපද්‍රව රහිතව උපචාර සහිතව විහාර බ්බ දෙසිය යුත්තේය. යම් හික්ෂුවක් උපද්‍රව සහිතව උපචාර රහිතව ලොකු විහාරයක් කරවන්නේ නම් විහාරවස්තුව දෙසීම පිණිස හික්ෂුහු ද නොකැඳවන ලද්දාහු නම් (ඕහට) සංඝාදිසේසා 'පත්තිය වේ.
8. යම් හික්ෂුවක් කිපියේ, නොසතුටු වූයේ, අනුන් විනාශ කරන සිත් ඇත්තේ අනිත් මහණකු සස්තෙන් තෙරපා දමන්නෙමි නම් යෙහෙකැයි (සිතා) අමුලික වූ පරිඡ් ඇවතකින් චෝදනා කරයි. ඉක්බිති පසුකලෙක කිසිවකු විසින් විනිශ්චය කරනු ලැබුව ද නො ලැබුව ද, ඒ චෝදනාව හේතු රහිත වූවක් වෙයි නම්, චෝදක හික්ෂුව ම දෝෂයෙහි පිහිටා නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
9. යම් හික්ෂුවක් කිපියේ, නො සතුටු වූයේ අනුන් විනාශ කරන සිත් ඇත්තේ, අනිත් මහණකු සස්තෙන් පහකරන්නෙමි නම් යෙහෙකැයි (සිතා) තිරිසන් ආදී සතකු පිළිබඳ වූ ආපත්තියට හේතුවන කාරණයක් ආරෝපනය කොට පරිඡ් ඇවතකින් චෝදනා කරයි. ඉක්බිති පසු කලෙක කිසිවකු විසින් විනිශ්චය කරනු ලැබුව ද නො ලැබුව ද ඒ චෝදනාව තිරිසනුන් පිළිබඳ වූවක් බවත්, ආරෝපිත වූවක් බවත් පැහැදිලි වේ නම් චෝදක හික්ෂුව ම වරදෙහි පිහිටා නම් (ඕහට) සංඝාදිසේසා 'පත්තිය වේ.

10. යම් භික්ෂුවක් සමගි සංඝයාගේ හේදය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, හේදය පිණිස පවත්නා කාරණයක් හෝ දැඩිය ගෙන සිටියි ද, ඒ භික්ෂුවට සෙසු භික්ෂූන් විසින් මෙසේ මෙසේ කිය යුත්තේ ය. “ඇවැත්නි, සමගි සංඝයාගේ හේදය පිණිස උත්සාහ නොකරව. හේදය පිණිස පවත්නා කාරණයක් හෝ දැඩිව ගෙන නොසිටුව, ඇවැත්නි, පියවි සංඝයා සමග එක්වනු මැනව. සමගි සංඝයා ප්‍රීතිමත්ය, අවිවාදය, සමාන පාමොක් උදෙසීම ඇත්තේය, සුවසේ වාසය කරන්නේ ද එහෙයිනි. මෙසේ පියවි භික්ෂූන් විසින් අවවාද කරනු ලබන්නා වූ යථෝක්ත භික්ෂුව පෙර සේ ම දැඩිව සිටී නම් ඒ දෘෂ්ටිය දුරුකරනු සඳහා පියවි භික්ෂූන් විසින් තෙවරක් ම අවවාද දිය යුත්තේ ය. ඉදින් තෙවැනි වරටත් භික්ෂුවකු ලබන ඒ භික්ෂුව සිය අදහස් හළේ නම් මැනවි. නො හළේ නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
11. සංඝභේදයට උත්සාහ කරන භික්ෂුවට පක්ෂ වූ භේදකරන්නා වූ භික්ෂුවක් හෝ දෙදෙනෙක් තිදෙනෙක් හෝ ඇතැයි (සිතමු). ඒ භික්ෂූහු ද මෙසේ පවසත්. “ඇවැත්නි යථෝක්ත භික්ෂුවට කිසිවක් නොකියවු. ඔහු විනයවාදිය, ධර්මවාදිය. අපගේ කැමැත්ත ද රුචිය ද ඔහු දනී. (එසේම) කියයි. ඒ අනුවද ක්‍රියාකරයි. අපගේ අදහස ද එය ම ය” කියයි. පියවි භික්ෂූන් විසින් ඒ භික්ෂූන්ට ද මෙසේ කියයුත්තාහු වෙති. “ඇවැත්නි, එසේ නොකියවු. යථෝක්ත මහණ අධර්මවාදිය, අවිනයවාදිය. ඔහු හැමද සංඝභේදය රුචි නොකරනු මැනව. පියවි සංඝයා සමග එක්වනු මැනව. සමගි සංඝතෙමේ ප්‍රීතිමත්ය. අවිවාදය. සමාන පාමොක් උදෙසීම ඇත්තේය. සුවසේ වාසය කරන්නේ ද එහෙයිනි. මෙසේ පියවි භික්ෂූන් විසින් අවවාද කරනු ලබන්නාවූ ඒ භික්ෂූහු පෙර සේ ම දැඩිව සිටීත් නම්, ඒ දෘෂ්ටිය දුරු කරනු සඳහා තෙවරක් ම අවවාද දියයුත්තාහ. ඉදින් තෙවන වරටත් භික්ෂුවකු ලබන්නා වූ ඒ භික්ෂූහු සිය අදහස් හළේ නම් මැනවි. නොහළේ නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
12. යම්කිසි භික්ෂුවක් අකීකරු වෙයි. සෙසු භික්ෂූන් විසින් ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි ඇතුළත් ශික්ෂා පදයන්හි පිහිටා අවවාද

කරනු ලබන කල්හි ද ඔහු (තමා) අවවාද නොකටයුත්තෙකැ'යි කියයි. “ඇවැත්නි, ඔබවහන්සේ හොඳක් හෝ නරකක් හෝ මට නොකියනු මැනවි. මම ද ඔබවහන්සේට හොඳක් හෝ නරකක් නොකියමි. එහෙයින් මට අනුශාසනා නොකරවු” යයි තමා අනුශාසනා නොකටයුත්තකු කොට සලකයි. මෙබඳු භික්ෂුවට සෙසු භික්ෂුන් විසින් මෙසේ කිය යුතුය. “ඇවැත්නි, තමා නො කියයුත්තකු කොට නොසලකනු මැනව. හුදෙක් කිය යුත්තකු කොට ම සලකනු මැනව. ඔබ ද භික්ෂුන්ට විනයානුකූලව කියන්න. සෙසු භික්ෂුහු ද ඔබට විනයානුකූලව කියති. එය එසේම විය යුතුය. මක්නිසාද ඔවුනොවුන්ගේ අනුශාසනාවෙන්, ඔවුනොවුන් ඇවතින් නඟා සිටුවීමෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිස වැඩෙන්නේ ද, එහෙයිනි. මෙසේ පියවි භික්ෂුන් විසින් අවවාද කරනු ලබන කල්හි ද ඒ භික්ෂුව පෙර සේ ම දැඩිව සිටිනම්, ඒ දෘෂ්ටිය දුරු කරනු සඳහා තෙවරක්ම අවවාද දිය යුත්තේය. ඉදින් තෙවන වරටත් භික්ෂුවකු ලබන්නේ සිය අදහස හළේ නම් මැනවි. නොහළේ නම් (ඕනට) සංඝාදිසේසාපත්තිය වේ.

13. යම් භික්ෂුවක් දායකයන්ගේ ශ්‍රද්ධාව දූෂණය කරමින් පහත් පැවතුම් ඇතිව යම් කුලයක් හෝ ගමක් ඇසුරු කොට වාසය කෙරේ. ඔහුගේ ලාමක හැසිරීම් හා එයින් දූෂිත වූ කුල ද දකින්නටත් අසන්නටත් ලැබේ. (එසේ ඇති කල්හි) පියවි භික්ෂුන් විසින් ඒ භික්ෂුවට මෙසේ කිය යුතු වෙයි. “ඔබ වනාහි දායකයන්ගේ ශ්‍රද්ධාව දූෂණය කරන්නෙකි. ලාමක හැසිරීම් ඇත්තෙකි. ඔබගේ ලාමක පැවතුම් හා එයින් දූෂිත වූ කුල ද දකින්නටත් අසන්නටත් ලැබේ. එබැවින් මෙහි සිටීමෙන් වැඩක් නැත. මේ ආරාමයෙන් ඉවත්ව යව'යි කියායි. මෙසේ දන්වනු ලැබූ ඒ භික්ෂුව “මෙබඳුම ආපත්තියක් මුල්කොට සමහර අය (ආරාමයෙන්) බැහැර කරති. සමහර අය බැහැර නො කරති. මේ භික්ෂුහු ඡන්දයෙන් අගතියට ගියහ. ද්වේෂයෙන්, හයෙන් හා මෝහයෙන් අගතියට ගියහ'යි කියා නම්, පියවි භික්ෂුන් විසින් යලිත් ඕනට මෙසේ කියයුතු වෙයි. “මේ භික්ෂුහු

ජන්දයෙන් අගතියට නො ගියහ. ද්වේෂයෙන් හයෙන් හා මෝහයෙන් අගතියට නො ගියහ. ඔබ වනාහි කුලදූෂණය කරන්නෙකි. ලාමක හැසිරීම් ඇත්තෙකි. ඔබගේ ලාමක පැවතුම් හා එයින් දූෂිත කුල ද දකින්නටත් අසන්නටත් ලැබේ. (එබැවින්) මෙහි සිටීමෙන් වැඩක් නැත. මේ ආරාමයෙන් ඉවත්ව යව'යි කියායි. භික්ෂූන් විසින් මෙසේ කියනු ලබද්දීත් පෙර සේ ම සිටී නම් නැවත තෙවරක් දක්වා දැන්විය යුතුයි. තුන්වැනි වර භික්ෂුවකු ලබන්නේ සිය ලාමක හැසිරීම් අත්හලේ නම් මැනවි. නොහලේ නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

ඇවැත්නි, තෙළෙස් සඟවෙසෙස් ඇවැත් උදෙසන ලදී. (ඔවුන් අතුරෙන්) ශික්ෂාව ඉක්මවූ කෙනෙහි ම ඇවතට පැමිණෙන සඟවෙසෙස් නවයකි, තෙවැනිවර අවවාදයෙන් පැමිණෙන සඟවෙසෙස් සතරකි. භික්ෂුවක් කිසියම් ඇවැතකට පැමිණ යම් දින ගණනක් සඟවාගෙන සිටී ද, එපමණ දවස් ඒ භික්ෂුව විසින් නොකැමැත්තෙන් වුවද පිරිවෙස්¹⁴ විසිය යුතුය. විසූ පිරිවෙස් ඇති මහණ විසින් ෫ සයක් භික්ෂූන්ට බුහුමන් සඳහා මානත්¹⁵ පිළිපැදිය යුතුය. මානත් පිරීමෙන් අනතුරුව විසිනමකින් සම්පූර්ණ වූ සීමාවෙක්හි (පියවි භික්ෂුවක් වශයෙන්) සංඝයාට ඇතුළත් විය යුතුය. එයින් එකතමකින් හෝ අඩු වූ මහා සංඝතෙමේ එබඳු භික්ෂුවක් සංඝයාට ඇතුළත් කර ගනී නම් ඔහු ඇතුළත් නො වූයේ ම වේ. සීමාවෙහි වූ භික්ෂූහු නින්දා ලැබිය යුත්තාහු වෙති. මේ සඟවෙසෙස් ඇවතින් නැගී සිටීමේ පිළිවෙතයි.

මේ සංඝාදිසේසා'පත්තීන්හි ලා ඔබ අතින් විචාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? දෙවැනි වරද විචාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? තෙවැනි වර ද විචාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? මේ තෙළෙස් සඟවෙසෙස්හි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවාහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමිද, එහෙයිනි.

තෙවැනි සංඝාදිසේස උද්දේසයයි.

ද්විවිධ අනියතා'පත්ති

ඇවැත්ති අනතුරුව ද්විවිධ අනියතා'පත්ති¹⁶ උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුවක් භික්ති ආදියෙන් මුවහ වූ, මෙමුඛ සේවනයට සුදුසු වූ, රහසිගත වූ තැනක හුදකලා වූ ස්ත්‍රියක සමග හිඳියි. ඇදහිය යුතු වදන් ඇති උචැසියක්¹⁷ එය දැක පරිජී, සඟවෙසෙස්, පවිති යන තුන් ආපත්තීන් අතුරෙන් යම්කිසි ඇවතකින් චෝදනා කරයි. භික්ෂුව තමා හුන්බව ප්‍රතිඥාකරන්නේ නම්, යථෝක්ත ත්‍රිවිධ ආපත්තීන් අතුරෙන් උචැසිය චෝදනා කරන්නේ යම් ඇවතකින් ද එයින් ආරෝපනය කටයුත්තේය. මේ ආපත්තිය භික්ෂුවගේ ප්‍රතිඥාවෙන් කළ යුතු බැවින් අනියත නම් වේ.
2. ආසනය භික්ති ආදියෙන් මුවහ නො වූවක් වෙයි. මෙමුඛ සේවනයට ද නුසුදුසුය. එහෙත් ස්ත්‍රියක හා අසභ්‍ය ව්‍යවහාරයෙන් කථා කිරීමට ප්‍රමාණය. යම් භික්ෂුවක් හුදකලා වූ ස්ත්‍රියක සමග එබඳු ආසනයක හිඳියි. ඇදහිය යුතු වචන ඇති උචැසියක් එය දැක සඟ වෙසෙසින් හෝ පවිතියෙන් හෝ චෝදනා කරයි. භික්ෂුව තමා හුන් බව ප්‍රතිඥා කරන්නේ නම්, ඒ ද්විවිධ ආපත්තීන් අතුරෙන් උචැසිය චෝදනා කරන්නේ යම් ආපත්තියකින් නම් එයින් ආරෝපනය කළයුතු වෙයි. මේ ආපත්තිය ද භික්ෂුවගේ ප්‍රතිඥාවෙන් කළයුතු හෙයින් අනියත නම් වේ.

ඇවැත්ති, අනියත ඇවැත් උදෙසන ලදි. මේ අනියතා'පත්තීන්හි ලා ඔබ අතින් විචාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? දෙවැනි වර ද විචාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? තෙවැනි වර ද විචාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? මේ ද්විවිධ අනියතා'පත්තියෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමිද, එහෙයිනි.

සිව්වැනි අනියත උද්දේසයයි.

තිස් නිසඟි ඇවැත්

පළමුවන සිවුරු වග

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ තිස් නිසඟි¹⁸ ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. සිවුරක් කොට නිමි කල්හි ද කඩින සිවුර උද්ධරණය¹⁹ වූ කල්හි ද භික්ෂුව විසින් දසදිනක් තුළ අතිරේක සිවුරක් දැරිය හැකිය. එය ඉක්මවන්නාහට නිසඟි පවිති වේ.
2. සිවුරක් කොට නිමි කල්හි ද කඩින සිවුර උද්ධරණය වූ කල්හි ද සංඝයාගේ නියමයක් නැතිව තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව එක රැයකුදු ගතකරන්නේ නම් ඕහට නිසඟි පවිති වේ.
3. සිවුරක් කොට නිමි කල්හි ද කඩින සිවුර උද්ධරණය වූ කල්හි ද භික්ෂුවකට නො කල් විවරයක්²⁰ ලැබේ. ඉදින් කැමති නම් භික්ෂුව විසින් පිළිගත හැකිය. පිළිගෙන එයින් වහා සිවුරක් කරවිය යුතුය. සිවුරකට ද නොසැහේ නම් අඩුව සම්පූර්ණකර ගැනීම සඳහා බලාපොරොත්තු සහිතව (නො ඉටා) මාසයක් තැන්පත් කර ගත හැකිය. බලාපොරොත්තුව ඇතත් මාසයකින් මත්තෙහි තබා ගන්නා හට නිසඟි පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් නොනෑ වූ භික්ෂුණියක ලවා පරණ සිවුරක් සෝදා නම්, පඬුපොවා නම්, අපුල්ලා නම්, (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් නොනෑ වූ භික්ෂුණියක අතින් (සුළු දෙයකට) හෝ මාරුකර ගැනීමක් නැතිව සිවුරක් ගනී නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් නොනෑ වූ ගෘහපතියකු හෝ ගෘහණියක අතින් සොරුන් විසින් පැහැර ගත් කල්හි හෝ දිරාගොස් විනාශ වූ කල්හි හැර නොකල්හි සිවුරක් ඉල්ලාගනී ද ඕහට නිසඟි පවිති වේ.
7. නොනෑ වූ ගෘහපතියෙක් හෝ ගෘහණියක් බොහෝ සිවුරු වලින් භික්ෂුවක් පුදයි. ඒ භික්ෂුව විසින් අඳනය හා

පොරෝනය පමණක් ඉවසිය හැකිය. ඉන් වැඩියත් සිවුරු පිළිගනී නම් ඕනට නිසඟි පවිති වේ.

8. නොනෑ වූ ගෘහපතියකු විසින් හෝ ගෘහණියක විසින් මේ මුදලින් සිවුරක් මිලදී ගෙන අසවල් භික්ෂුවට දෙන්නෙමි'යි භික්ෂුවක් උදෙසා සිවුරු මුදලක් එකතු කරන ලද්දේ වෙයි. ඒ භික්ෂුව (දායක දායිකාවන් විසින්) සිවුර පැවරීමටත් පළමුව ඔවුන් කරාගොස් ඒ මුදලින් මෙබඳු සිවුරක් මිලට ගෙන පුදව'යි හොඳ සිවුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් එහි ලා විධාන කරයි ද එබඳු විධානයකින් සිවුරක් ලබන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.

9. නොනෑ වූ ගෘහපතියන් දෙදෙනකු හෝ ගෘහණියන් දෙදෙනකු විසින් මේ මුදලින් සිවුරක් මිලට ගෙන අසවල් භික්ෂුවට පුදන්නෙමු'යි යම් භික්ෂුවක උදෙසා වෙන වෙන සිවුරු මුදල් එකතු කරන ලද්දේ වෙයි. ඒ භික්ෂුව ද (දායක දායිකාවන් විසින්) සිවුරු පැවරීමටත් පළමුව ඔවුන් කරාගොස් ඒ වෙන වෙන එකතු කළ මුදලින් මෙබඳු සිවුරක් මිලට ගෙන පුදව'යි හොඳ සිවුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් එහි ලා විධාන කරයි ද, එබඳු විධානයකින් සිවුරක් ලබන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.

10. රජ, රජඇමති, බමුණු, ගොවි යනාදී මොවුන්ගෙන් කෙනෙක් මේ මුදලින් සිවුරක් මිල දී ගෙන අසවල් භික්ෂුවට දෙවයි කියා දූතයකු අත සිවුරු මිලක් එවති. දූතයා ද භික්ෂුන් වෙත අවුත් 'වහන්ස! ඔබ උදෙසා මේ සිවුරු මිලය ගෙනෙන ලදි. මෙය පිළිගනු මැනවැ'යි කියයි.

එවිට ඒ භික්ෂුව විසින් "මිත්‍රය අපි සිවුරු මිල නොපිළිගනිමු. අවශ්‍ය වූ විටෙකදී සිවුරක් පිළිගන්නෙමු'යි කියයුතු වෙයි. ඉදින් ඒ දූතයා ඔබ වහන්සේගේ කිසියම් කැපකරුවකු ඇද්දැයි විචාරණ ලද නම් ආරාමිකයකු හෝ උපාසකයකු මොහු අපගේ කැපකරු යයි දැක්විය යුතුයි.

දූතයා ද ඔහු සිවුරු ගෙනදෙන බවට ගිවිස්වා භික්ෂුන් වෙතද ගොස් 'වහන්ස! ඔබ දැක්වූ කැපකරුවා සිවුරු ගෙනදෙන බවට

ගිවිස ගන්නා ලදී. අවශ්‍ය වූ විටෙක එහි යනු මැනව. ඔහු සිවුරු ගෙන දේව්'යි කියයි. සිවුර අවශ්‍ය වූ භික්ෂුව කැපකරු කරා ගොස් (එක්වරකින් නොදේ නම්) දෙතුන් වරක් ඉල්ලිය යුතුය. එය සිහිකරවිය යුතුය. දෙතුන්වර ඉල්ලේදීත් සිවුරු සැපයේ නම් මැනවි. නො එසේ නම්, සවෙනි වර දක්වා එහි ගොස් නිශ්ශබ්දව සිටිය යුතුය. මෙසේ සිවුරු උදෙසා සිටින කල්හිත් නො ලැබේ නම්, සත්වැනි වරද වැයම් කරන්නාට ලැබෙන සිවුර නිසඳිය යුත්තේ ය.

(ඉල්වීමෙනුත්, උදෙසා සිටීමෙනුත්), සිවුරු නොලැබූ භික්ෂුව සිවුරු මිල එවූ අය වෙත ගොස් හෝ දූතයකු හෝ යවා, “ඔබ අප උදෙසා එවූ සිවුරු මිලයෙන් වැඩක් නොවීය. එය විනාශ වියනොදී ගෙන්වා ගත යුතුය”යි දැන්විය යුත්තේ ය. මේ ඒ පිළිබඳ පිළිවෙතයි.

පළමුවන සිවුරු වගයි.

දෙවැනි එළලොම් වග

1. යම් භික්ෂුවක් කොසෙය්‍ය නූල් මිශ්‍ර කිරීමෙන් එළලොම් ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් හුදු කළු එළලොම් වලින් ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
3. අළුත් ඇතිරියක් කරවන භික්ෂුව විසින් (ඊට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයෙන්) දෙකොටසක් කළු එළලොම් ද තුන්වැනි කොටස සුදු එළලොම් හා සිව්වැනි කොටස පඬුවන් එළලොම් ද ගත යුතුය. මේ නියමය ඉක්මවා අළුත් ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
4. අළුත් ඇතිරියක් කරවූ භික්ෂුව විසින් එය සය අවුරුද්දක් පාවිච්චි කළ යුතුය. ඉදින් ඒ ඇතිරිය කිසිවකුට දී හෝ නොදී හෝ සංඝයා ගේ කැමැත්තක් නැතිව ඉන් මෙපිට නැවත අළුත් ඇතිරියක් කරවන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.

5. හිඳගැනීම සඳහා අළුත් ඇතිරියක් කරවන භික්ෂුව විසින් එය දුර්වර්ණ කිරීම පිණිස පරණ ඇතිරියෙන් සුගත් වියතක් පමණ කොටසක් කපාගත යුතුය. මෙසේ පරණ ඇතිරියෙන් කොටසක් නොයොදා අළුත් ඇතිරියක් කරවන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
6. මඟට පිළිපත් භික්ෂුවකට එළලොම් ලැබේ යයි (සිතමු.). කැමති නම් එය පිළිගත හැකිය. ගෙනයාමට කැපකරුවකු ද නැති නම් තුන් යොදුනක සිය අතින් ම ගෙනගිය හැකිය. කැපකරුවකු නැතිව එය ඉක්මවා සියතින් ම එළලොම් ගෙනයන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් නොනෑ වූ භික්ෂුණියක ලවා එළලොම් සෝදවා නම් සායම් කරවා නම්, හෝ අවුල් හරවා නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් රන්රිදී ගනී ද, අනිකකු ලවා ගන්වාද, ගෙනැවිත් තබන ලද්දක් හෝ සිතින් ඉවසා ද, (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුවක් නොයෙක් අයුරින් රන් රිදී කහවනු ගනුදෙනු කෙරේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් පා සිවුරු ආදී අනිකුත් දැයින් නොයෙක් ගනුදෙනු කෙරේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.

දෙවැනි එළලොම් වගයි.

තුන්වැනි පාත්‍ර වග

1. දසදිනක් තුළ අතිරේක පාත්‍රයක් දැරිය හැකිය. එය ඉක්ම වන්නා වූ භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් පිළියම් පහකින් අඩු පාත්‍රයක් තිබියදී අළුත් පාත්‍රයක් ඉල්වා ගනී නම් ඕහට නිසඟි පවිති වේ. ඒ භික්ෂුව විසින් ඉල්ලාගත් පාත්‍රය භික්ෂුන් හමුවෙහි නිසඳිය යුත්තේය. භික්ෂුහු ද තම පිරිසෙහි වූ අන්තිම භික්ෂුවගේ පාත්‍රය දෙමින් 'මෙය බිඳෙන තුරු පාවිච්චි කරනු මැනවැ'යි කිය යුත්තේය. මේ පාත්‍රය නිසඳීමේ පිළිවෙතයි.

3. ගිලන් භික්ෂුවක් විසින් අනුභවකටයුතු වූ ගිතෙල්, වෙඬරු, තලතෙල්, මීපැනි, උක්සකුරු යන පස් බෙහෙත් පිළිගෙන සත් දිනක් තුළ සුරක්ෂිතව තබාගෙන අනුභව කළ හැකිය. සත්වැනි දින ඉක්මවන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
4. ග්‍රීෂ්ම සෘතුවේ අන්තිම මාසය තුළ වැසි සඵව සොයා ගත යුතුය. එම සෘතුවේ ම අන්තිම අඩමස තුළ පටන් එය පාවිච්චි කළ හැකිය. ඉන් මෙපිට වැසිසඵවක් සොයන්නා හට ද පරිභෝග කරන්නා හට ද නිසඟි පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් වෙනත් භික්ෂුවකට තමා ම සිවුරක් දී පසුව එය නොසතුවු සිත් ඇතිව කුපිතව පැහැරගනී ද අනිකකු ලවා හෝ පැහැරගන්නා ද නිසඟි පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් තමා ම නූල් ඉල්වාගෙන නො නෑ නොපැවරූ, රෙදි වියන්නන් ලවා සිවුරක් වියවාද ඕහට නිසඟි පවිති වේ.
7. නොනෑවූ ගෘහපතියෙක් හෝ ගෘහණියක් යම්කිසි භික්ෂුවක් උදෙසා වියන්නන් ලවා සිවුරක් වියවයි. (ආයකයන්) සිවුර පැවරීමටත් පළමුව ඒ භික්ෂුව වියන්නන් කරා ගොස් “මේ සිවුර වියන්නේ මා සඳහාය. එහෙයින් දිගු කරවු, පළල් කරවු, සනව නූල් එලා ලවු, නූල් සමසේ එලා ලවු, හොඳින් මැද වියව්, අපි ද තොපට යමක් දෙන්නෙමු”යි එහිලා අධික විධානයට පැමිණියේ යටත් පිරිසෙයින් පිණිසාන පමණකුත් ඒ සඳහා දුන්නේ නම් නිසඟි පවිති වේ.
8. වස් පචාරණයට දසදිනක් තබා භික්ෂුවට ඉක්මන් කටයුත්තක් සඳහා පුදන ලද සිවුරක් ලැබෙයි. ඒ බව දත් භික්ෂුව විසින් පිළිගත යුත්තේය. එසේ පිළිගෙන (නො ඉටා) සිවුරු කරන කාලය පැමිණෙන තෙක් තැන්පත් කර ගත හැකිය. ඉන් මත්තෙහිත් තබාගන්නා භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
9. සැක කටයුතු වූ ද භය සහිත වූ ද අරණ්‍ය සේනාසනවල වාසය කරන භික්ෂුව සොරු ආදීන්ගෙන් භය සහිත නම් පෙරවස් වැස ඉල්මස මැදිපෝය දක්වා කාලය තුළ තුන් සිවුරෙන් එකක් ඇතුළුගෙහි තැබිය හැකිය. මෙබඳු අවස්ථාවක තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව සිටිනු කැමති භික්ෂුව විසින් එසේ විසිය යුත්තේ ඊ සයක් පමණි. සංඝයාගේ

නියමයක් නැතිව ඉන් මත්තෙහින් තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව වසන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.

10. යම් භික්ෂුවක් සංඝයාට අයත් ලාභය දැන දැන තමාට පිරිනමා ගනී නම් නිසඟි පවිති වේ.

තුන්වැනි පාත්‍ර වගයි.

ඇවැත්නි, තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත් උදෙසන ලදි. එහි ලා ඔබ අතින් විචාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විචාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විචාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද, මේ තිස්නිසඟි පවිතියෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද එහෙයිනි.

නිසඟි පවිති නිමියේය.

දෙයානුවක් පවිති ඇවැත්

පළමුවැනි මුසාවාද වග

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ දෙයානුවක් පවිති²¹ ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. දැන දැන බොරුකීමෙහි පවිති වේ.
2. ජාතිය, කුලය ආදිය ගටා බිණීමෙහි පවිති වේ.
3. භික්ෂූන් අතර සමගිය බිඳෙන අයුරු කේලාම් කීමෙහි පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් අනුසම්පන්නයකු හා පාලිධර්මය පදයෙන් පදය උසුරුවා ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් අනුපසම්පන්නයකු හා දෙතුන් රැයකට වඩා එක සෙනසුනක වෙසේ ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් ස්ත්‍රියක සමග එක සෙනස්නක වෙසේ නම් පවිති වේ.

7. යම් භික්ෂුවක් නුවණැති මිනිසකු නැතිව හුදකලාව සිටි ස්ත්‍රියකට වචන හතර පහකට වඩා බණ කියා නම් පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් අනුපසම්පන්නයකුට තමා කෙරෙහි වූ උතුරු මිනිස් දම් කියා ද පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුවක් වෙනත් භික්ෂුවක් පිළිබඳ වූ සඟවෙසෙස් ඇවතක් සංඝයාගේ නියමයක් නැතිව අනුපසම්පන්නයකුට කියා නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් නො කැප පොළොව සාරා ද අනිකකු ලවා හෝ සාරවා ද පවිති වේ.

පළමුවැනි මුසාවාද වගයි.

දෙවැනි භූතගාම වග

1. වැඩෙන ගහ කොල සිඳීමෙන් විනාශ කිරීමෙන් පවිති වේ.
2. සංඝයා අතර විවාළ දෙය හැර අනිකක් කීමෙහි ද, නිශ්ශබ්දව හිඳීමෙන් සංඝයා වෙහෙස කරවීමෙහි ද පවිති වේ.
3. ගැරහීමෙහි, අගුණ කීමෙහි පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් ඵලිමහන් තැනක තැබූ ඇඳ, පුටු, බිසි ආදී සඟසතු බඩු නිසිපරිදි තැන්පත් නොකර අනිකකු ලවා හෝ තැන්පත් නො කරවා ආරාමිකයකුට ද නො දන්වා බැහැර ගියේ ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් සඟසතු අරමක සයනයක් අතුරා හෝ අතුරවා සිට (නැවත යනු කැමැතිව) එය නො හකුලා නම් අනිකකු ලවා හෝ නොහකුළවා නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් සඟසතු අරමකට ගියේ එහි තමාට පළමුව පැමිණි භික්ෂුවකගේ මහළු බව ගිලන් බව ආදී දුර්වල බව දැන දැනත්, මෙයින් මොහුට කරදර වෙයි, ඉවත්ව යන්නේ යයි සලකමින් ඔහු හා ගැටේ ද තල්ලුකර දමා ද එබඳු ගිලන් බවකින් තොරව සයනය පැහැර ගත් ඕනෑම පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් කිපියේ නො සතුටු සිත් ඇත්තේ වෙනත් භික්ෂුවක සඟසතු අරමකින් බැහැර කරා ද කරවා ද පවිති වේ.

8. යම් භික්ෂුවක් සඟසතු අරක මතුමහල්තලයෙහි (යන්තමට) විට්ටමකට සවිකළ පා ඇති ඇඳක හෝ පුටුවක පරීක්ෂාවක් නැතිව නිදාගනී නම් හෝ හිඳගනී නම් ඕහට පවිති වේ.
9. ලොකු අරමක් කරවන භික්ෂුව විසින් උච්චස්ස ශක්තිමත්වීම සඳහාත්, ආලෝක සිදුරු වැසියාම සඳහාත් (නැවත නැවත මැටි) ආලේප කළයුතු වේ. වහළ ද තණකැරලි එක පිට එක සිටින පරිදි දෙතුන්වරක් සෙවිලිකළ යුතුය. තණ ගැට නැති බිමක පිහිටා එය විධාන කළයුතු වේ. දෙතුන් වරකට වඩා මැටි ගැසීම, වහළ සෙවිලි කිරීම හෝ තණ ගැට නැති බිමක සිට විධානය කළ ද එම භික්ෂුවට පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් දැන දැන ප්‍රාණීන් සහිත ජලය තණ හා මැටි මතුයෙහි ඉසී ද අනුන් ලවා හෝ ඉස්වා ද පවිති වේ.

දෙවැනි භ්‍යගාම වගයි.

තෙවැනි භික්ෂුනෝවාද වග

1. යම් භික්ෂුවක් (භික්ෂූන් විසින්) සම්මත නො කරන ලදුව භික්ෂුණීන්ට අවවාද කෙරේ නම් පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් (භික්ෂූන් විසින්) සම්මත කරන ලදුවත් හිරුබට කල්හි භික්ෂුණීන්ට අවවාද කෙරේ නම් පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුවක් මෙහෙණවරකට අවුත් නො කල්හි භික්ෂුණීන්ට අවවාද කෙරේ නම් පවිති වේ. භික්ෂුණියක් ගිලන් වූවා නම් එය කාලයයි.
4. යම් භික්ෂුවක් “මේ භික්ෂූහු විවරාදි ආමිෂ ලාභය කැමැත්තෙන් භික්ෂුණීන්ට අවවාද කරන්නාහු යයි” කියා නම් ඕහට පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් නො නෑ වූ භික්ෂුණියකට සුඵදෙයකින් හෝ මාරුකර ගැනීමක් නැතිව සිවුරක් දෙයි නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් නො නෑ වූ භික්ෂුණියකගේ සිවුරක් ගෙත්තම් කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් වාහනයකින් යායුතු තරම් සැක සහිත වූද භය සහිත වූද කාලයක මිස නො කාලයෙක්හි භික්ෂුණියක සමග

දීර්ඝ මාර්ගයකට පැමිණියේ යටත්පිරිසෙයින් තමාහුන් ගමින් අතින් ගමකට හෝ යේ ද පවිති වේ.

8. යම් භික්ෂුවක් ගඟකින් එතරවීම පිණිස ගඟ හරහා යාමකදී හැර උඩුගං බලා හෝ යටිගං බලා යන නැවකට භික්ෂුණියක හා එක්ව නැගේ නම් පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුවක් මුලදී හෝ ගිහියන් විසින් පිළියෙළ කිරීමක් නැතිව හුදෙක් භික්ෂුණියක විසින් පිසන ලද පිණ්ඩපාතය දැන දැන අනුභව කෙරේ නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් භික්ෂුණියක සමග හුදකලාව රහසිගතව හිඳී නම් පවිති වේ.

තෙවැනි භික්ෂුන්ගේවාද වගයි.

සිව්වැනි බොජුන් වග

1. නොගිලන් භික්ෂුව විසින් ආගන්තුකාදීන් සඳහා ශාලාවක එළවූ දානය²² එක් දිනක් ම අනුභව කළ යුතුය. ඉන් මත්තෙහි අනුභව කරන්නා හට පවිති වේ.
2. නුසුදුසු කාලයෙහි ගණභෝජනය²³ පිළිගන්නා වූ භික්ෂුවට පවිති වේ. ගිලන් කාලය, සිවුරු දෙන කාලය, සිවුරු කරවන කාලය, දීර්ඝ ගමනකට පිළිපත් කාලය, නැව් නගින කාලය, බොහෝ භික්ෂූන් රැස්වන කාලය හා භික්ෂූන්ට දන්දෙන කාලය ද ගණ භෝජනයෙහි ලා සුදුසුය.
3. ගිලන් කාලය, සිවුරු දෙන කාලය, හා සිවුරු කරවන කාලය හැර පරම්පර භෝජනය²⁴ පිළිගත් භික්ෂුවට පවිති වේ.
4. ගෙදරකට පැමිණි භික්ෂුවකට (ගෙහිමියන් විසින්) කැවුම් හෝ අග්ගලා වලින් හෝ පවරණ ලද නම් එය කැමතිවන ඔහු විසින් දෙතුන් පාත්‍රයක් පුරා පිළිගත හැකිය. ඉන් මත්තෙහි පිළිගන්නාහට පවිති වේ. දෙතුන් පාත්‍රයක් පුරාගත් භික්ෂුව එය ගෙනගොස් භික්ෂූන් සමග බෙදා වැළඳිය යුතුය. මේ ඒ පිළිබඳ පිළිවෙතයි.

5. යම් භික්ෂුවක් වැළඳුයේ, භෝජනය ද පවාරණය කරන ලද්දේ²⁵ විනයානුකූලව ඉතිරි කර නොගත් කැයුතු හෝ බුදියයුතු දැයක් අනුභව කෙරේ නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් චෝදනා කරන අදහස ඇතිව වැළඳු භෝජනය ද පවාරණය කළ භික්ෂුවකට ඒ බව දැන දැනත් විනයානුකූලව ඉතිරිකර නොගත් කැයුතු බුදියයුතු දෙයින් පවරා ද, මෙය අනුභව කරවයි කියාද (ඒ ඇදහූ) භික්ෂුව වැළඳු කෙණෙහි පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් කැයුතු බුදියයුතු දැයක් විකාලයෙහි අනුභව කරන්නේ ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් සන්නිධි කොට²⁶ තැබූ කැයුතු බුදියයුතු දැයක් අනුභව කෙරේ නම් පවිති වේ.
9. නොගිලන් භික්ෂුවක් ගිතෙල්, මී, වෙඬරු, උක්සකුරු, තලතෙල් යන පස් බෙහෙත් ද දියගොඩ මස්, කිරි හා දී ආදි ප්‍රණීත ආහාර ද තමන් සඳහා ඉල්ලාගෙන වළඳා නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් දැහැටි පැන් හැර (කිසිවකු විසින්) නො පිළිගැන්වූ අහරක් වළඳා නම් පවිති වේ.

සිව්වැනි බොජුන් වගයි.

පස්වැනි අවේලක වග

1. යම් භික්ෂුවක් නග්නයකට හෝ පිරිවැජියකට හෝ පිරිවැජියකට සිය අතින් කැයුතු බුදියයුතු දැයක් දේ නම් පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් වෙනත් භික්ෂුවකට 'එව ඇවැත්නි, ගමෙහි පිඬු පිණිස හැසිරෙමු'යි කියයි. පිඬු හැසිරීමෙන් පසුව යම් පිණිසාහාරයක් දෙවා හෝ නොදෙවා හෝ (තමන් අනාවාරයක හැසිරෙනු පිණිස) ඇවැත්නි, ඔබ සමග විසීම, කථා කිරීම හෝ කරදරය. හුදකලා වූ මට සැපයයි කියා ඒ භික්ෂුව පලවන්නේ ද ඕනට පවිති වේ.

3. යම් භික්ෂුවක් අඹුසැමියන් දෙදෙනකු ඇති ගෙයක ඇතුළට වැදී හිඳියි ද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් ස්ත්‍රියක සමග පිළිසන් අසුනෙක්හි රහසිගතව හිඳී නම් පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් ස්ත්‍රියක සමග හුදකලාව රහසිගතව හිඳියි නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් (දායකාදීන් විසින්) නිමන්ත්‍රණය කරන ලදුව හෝ පැවරූ හෝජන ඇතිව ද ආරාමස්ථ භික්ෂුවකට නො දන්වා සිවුරු දෙන කාලයෙහි හා සිවුරු කරන කාලයෙහි හැර අනිත් කාලයෙහි උදේ හෝ සවස හෝ ගමට වැද ගෙවල ඇවිදී ද ඕනට පවිති වේ.
7. නො ගිලන් භික්ෂුව විසින් භාරමාසයක් බෙහෙතින් කරන පැවරීම ඉවසිය හැකිය. භාරමාසයකින් පසුව නැවත කරන පැවරීම හෝ නිත්‍ය පැවරීම හෝ ඉවසිය නො හැකිය. මේ නියමය ඉක්මවා බෙහෙත් ඉවසන නො ගිලන් භික්ෂුවට පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් සුදුසු කරුණකදී හැර යුද පිණිස නික්මුණු සිව්‍රග සෙනග බැලීමට යේ ද ඕනට පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුවකට සිව්‍රග සෙනග තුළ කිසියම් කටයුත්තක් ඇත්නම් දෙතුන් රැයක් කඳවුර සමග විසිය හැකිය. ඉන් මත්තෙහින් වසන භික්ෂුවට පවිති වේ.
10. යුද කඳවුරෙහි දෙතුන් දිනක් වසන භික්ෂුව යුද්ධ කරන තැන, භටයන්ගේ පෙරෙට්ටුව, බළසෙන් නවත්වන තැන් හා බළ ඇණි ද බැලීම සඳහා නො යා යුතුය. යන්නාහට පවිති වේ.

පස්වැනි අවේලක වගයි.

සවැනි සුරාපාන වග

1. රහමෙර පීමෙහි පවිති වේ.
2. ඇඟිලිවලින් කිති කැවීමෙහි පවිති වේ.
3. දිය කෙළියෙහි පවිති වේ.

4. ශික්ෂාවන්ට හෝ අවවාද කළවුන්ට ගැරහීමෙහි පවති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් වෙනත් භික්ෂුවක බියගන්වා නම් පවති වේ.
6. නො ගිලන් භික්ෂුවක් ගිනිතපිනු කැමතිව පහන් දැල්වීමාදී හේතුවක් නැතිව ගිනි දල්වාද, අනිකකු ලවා දල්වාද පවති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් ස්නාන කාලය හැර අඩමසක් ඇතුළත නහා නම් පවති වේ. ග්‍රීෂ්ම සෘතුවේ අන්තිම මාස එකහමාර හා වස්සාන සෘතුවේ පළමුවැනි මාසය වශයෙන් පැවති දෙමස් පසළොස් දවස ද, දාහගතිය ඇති කාලය, ගිලන් කාලය, දිග් මගකට යායුතු කාලය හා දූවිලි සහිත වාතය ඇති කාලය ද ස්නානය කළයුතු කාලයෝයි.
8. අළුත් සිවුරක් ලැබූ භික්ෂුව විසින් එය දුර්වර්ණ කිරීම පිණිස නිල්පාට හෝ මඩපාට හෝ කළුපාට හෝ ගත යුතුය. මේ වර්ණ ත්‍රයෙන් එක ද වර්ණයක් නොගන්වා අළුත් සිවුරක් පරිභෝග කරන භික්ෂුවට පවති වේ.
9. යම් භික්ෂුවක් භික්ෂු, භික්ෂුණි, සික්ඛමානා, සාමණේර, සාමණේරීන්ට තමා ම සිවුරක් පවරා පසුව ඒ පැවරීම අවලංගු නොකොට පරිභෝග කෙරේ නම් පවති වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් වෙනත් භික්ෂුවකගේ පාත්‍රයක්, සිවුරක්, නිසිදනයක්, ඉඳිකටු ගුලාවක් හෝ පටියක් යටත් පිරිසෙයින් සිනා පිණිස වුවද සඟවා නම් අනිකකු ලවා හෝ සඟවා නම් පවති වේ.

සවැනි සුරාපාන වගයි.

සත්වැනි සප්පාණක වග

1. යම් භික්ෂුවක් දැන දැන සතකු දිවි තොර කෙරේ නම් පවති වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් දැන දැන ප්‍රාණින් සහිත වතුර පරිභෝග කෙරේ නම් පවති වේ.

3. යම් භික්ෂුවක් විනයානුකූලව සමථය වූ අධිකරණයක් ඒ බව දැන දැන නැවත විනිශ්චය පිණිස අධිකරණයට ගනී ද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් දැන දැන භික්ෂුවකගේ සඟවෙසෙස් ඇවතක් සඟවා ද ඕහට පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් විසිවයසින් අඩු පැවිද්දකු උපසපන් කෙළේ නම් ඔහු ද උපසපන් බවට නො පැමිණේ. සීමාවෙහි භික්ෂුහු ද නින්දා කටයුත්තාහු වෙති. උපාධ්‍යාය භික්ෂුවට පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් දැන දැන හොර වෙළඳකු සමග සාකච්ඡා කොට දීර්ඝමගකට පිවිසියේ යටත්පිරිසෙයින් ගමකින් අනික් ගමකට හෝ යේ ද ඕහට පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් ස්ත්‍රියක සමග සාකච්ඡා කොට අදන්මගකට පිළිපන්නේ යටත්පිරිසෙයින් ගමකින් අනිත් ගමකට හෝ යේ ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් “යම් මේ ධර්ම රැසක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් අන්තරාය කරයයි වදාරණ ලද නමුත් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නාහට අන්තරාය පිණිස නො පවතී, ධර්මය අනුව එය මම දනිමි”යි ද කියා නම්, සෙසු භික්ෂූන් ඔහුට මෙසේ කියයුතු වන්නේය. “ඇවැත්නි, එසේ නොකියව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභිභවනය නොකරව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගැරහීම සුදුසු නොවෙයි. මක්නිසාද, උන්වහන්සේ එසේ නොවදාරණ ලද්දේ ය. එහෙයිනි. ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් මේ ධර්ම කෙනෙක් අන්තරායකරයයි වදාරණ ලද නම් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නාහට අන්තරාය පිණිස පවත්නේ මය”. මෙසේ පියවි භික්ෂූන් විසින් කියනු ලබද්දීත් යථෝක්ත භික්ෂුව ඒ මතයම ගෙන සිටී නම් තුන්වරක් ම කිය යුතුය. තෙවැනි වර ඒ දෘෂ්ටිය හළේ නම් මැනවි. නො හළේ නම් පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුවක් බුදුරජාණන් වහන්සේට නුගුණ කියන්නා වූ පැමිණි ඇවතට පිළියම් නො කළා වූ ලාමක දෘෂ්ටීන් අත් නොහළා වූ භික්ෂුවක සමග ධර්මාමිෂ සම්භෝගය පවත්වා ද, උපෝෂ්ඨාදි සංඝකර්ම කෙරේ ද, එක ගෙහි හෝ ශයනය කෙරේ ද ඕහට පවිති වේ.

10. යම් සාමනේරයෙක් “භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් මේ ධර්ම රැසක් අන්තරායකරය”යි වදාරණ ලද නමුත් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නාහට අන්තරාය පිණිස නො පවතී, ධර්මය අනුව එය මම දැනිමි’යි කියා නම් භික්ෂූන් විසින් ඔහුට මෙසේ කියයුතු වන්නේය. “සාමනේරය, එසේ නො කියව. උන්වහන්සේට අභිභවනය නො කරව. භාග්‍යවතුන්වහන්සේට ගැරහීම සුදුසු නොවෙයි. මක්නිසාද, උන්වහන්සේ එසේ නොවදාරණ ලද හෙයිනි. එම්බා සාමනේරය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් මේ ධර්ම කෙනෙක් අන්තරායකරයයි වදාරණ ලද නම් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නාහට අන්තරාය පිණිස පවත්නේ ම ය. මෙසේ භික්ෂූන් විසින් ඔහුට කියනු ලබද්දීත් යථෝක්ත සාමනේර නම ඒ මතයම ගෙන සිටිනම්, නැවත ඒ භික්ෂූන් විසින් අද පටන් තොප ශාස්තෘන් වහන්සේ නොඇදහිය යුත්තේය. දෙතුන් රැසක් වුවද භික්ෂූන් සමග නොවිසිය යුත්තේ ය. එහෙයිනි කැමති තැනක යව’යි කියයුතු වන්නේය. යම් භික්ෂුවක් ඒ බව දැන දැනත් තෙරපන ලද එබඳු සාමනේරයකු නළවා ද, උවටැන් කරවා ගනී ද, සම්භෝගය පවත්වා ද, එක ගෙයි ශයනය හෝ කෙරේ ද ඕනට පවිති වේ.

සත්වැනි සප්පාණක වගයි.

අටවැනි සහධම්මික වග

1. යම් භික්ෂුවක් පියවි භික්ෂුවක විසින් විනයානුකූලව අවවාද කරනු ලබන කල්හි ඇවැත්නි, මම අතින් ව්‍යක්ත විනයධරයකු අතින් නො විචාරා මේ ශික්ෂාපදයෙහි ලා නොහික්මෙන්නෙමි’ යි කියා නම් පවිති වේ. භික්ෂීම කැමති භික්ෂුව විසින් වස්තු නිදානාදිය දතයුතුය. පිළිවිසය යුතුය. ප්‍රශ්න කටයුත්තේය. මේ එහි ලා පිළිපැදිය යුතු වතයි.
2. යම් භික්ෂුවක් පාමොක් උදෙසන විට “(ඇවැත්නි,) මේ කුඩා වූද ඉතා කුඩා වූද සිකපද උදෙසීමෙන් කවර වැඩක්ද?

හුදෙක් ඒවා කුකුස පිණිසත්, වෙහෙසීම හෝ මනෝවිලේඛය හෙවත් සිත කිරී ගැසීම පිණිසත් පවත්නේ ය. එහෙයින්”යි කියා නම් සිකපදයන්ට නින්දා කිරීමෙහි පවිති වේ.

3. යම් භික්ෂුවක් අඩමසක් පාසා පාමොක් උසුරුවනු ලබන කල්හිත්, “ඇවැත්නි, මේ විනය කොටස් පෙළෙහි ආයේලු, පෙළට ඇතුළත්ලු, සෑම අඩමසකට වරක් උදෙසාලු, එහෙත් මා දැන ගත්තේ දැන්මය”යි කියා නම්, සීමස්ථ භික්ෂුන් විසින් එබඳු භික්ෂුවක් දෙතුන් වරෙක දක්නා ලද්දේ නම් ඕහට ඒ නොදැනීම පමණකින් නිදහස් වීමක් නොවේ. ඒ භික්ෂුව එම වරදෙහි ලා යම් ඇවතකට පැමිණියේ නම් ඊට සුදුසු දඬුවම් කරවිය යුතුය. එසේම ඇවැත්නි, පාමොක් උදෙසන විට ඔබ අර්ථ වශයෙන් මෙනෙහි නො කරන්නෙහිය. එය ඔබට අලාභයකි. මිනිසත් බව දුලබ යයි ඕහට මෝහාරෝපන කර්මය කරවිය යුත්තේය. නැවතත් මුළාවෙන් දොඩන භික්ෂුවට පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් කුපිතව නො සතුටු සිත් ඇතිව වෙනත් භික්ෂුවකට පහර දේ නම් පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් කුපිතව නො සතුටු සිත් ඇතිව වෙනත් භික්ෂුවකට පහර දීමේ අදහසින් අත් පා ඔසවා ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් හේතු රහිත වූ සඟවෙසෙස් ඇවතකින් භික්ෂුවකට චෝදනා කෙරේ නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් “මොහොතකට හෝ මොහුට කරදරයක් ඇති කරන්නෙමි”යි සිතා අනිත් කාරණයක් නැතිව ම කුකුස් උපදවා නම් පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් දබර කරන, කෝළාහල කරන, විවාදයට බැසගත් භික්ෂුන්ගේ කථාබස් අසමි”යි සිතා ඔවුන්ගේ කථා ඇසෙන දුර ප්‍රමාණයේ අනිත් කාරණයක් නැතිව ම සිටී නම් පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුවක් අපලෝකනාදි විනය කම්යන්ට ඡන්දය දී පසුව දොස් කියා ද පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් සංඝයා පිළිබඳ වූ විනිශ්චයක් පැවැත්වෙද්දී ඡන්දය නො දී හුනස්නෙන් නැගී යේ ද ඕහට පවිති ඇවැත් වේ.

11. යම් භික්ෂුවක් සමඟි සංඝයා සමග භික්ෂුවකට සිවුරක් දී පසුව සංඝික ලාභය විශ්වාසයන්ට (හිතවතුන්ට) පිරිනමන්නේය'යි දෙපස් කියා ද පවිති වේ.
12. යම් භික්ෂුවක් දැන දැන සඟසතු දැය පුද්ගලයකුට පවරා ද පවිති වේ.

අටවැනි සහධම්මික වගයි.

නවවැනි රත්න වග

1. යම් භික්ෂුවක් අභිෂික්ත ක්ෂත්‍රිය රජ කෙනකුගේ යහන්ගබ්බාවට වදිනු කැමතිව රජු හා දේවිය පිටතට නොනික්මී කල්හි කලින් කරන ලද දැන්වීමක් ද නැතිව ඵලිපත ඉක්මවා ද පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් රුවන් හෝ රුවන් යයි සම්මත වූ දැයක් ආරාමය හෝ ආවාසය තුළදී හැර ඔසවා ගනී ද, අනිකකු ලවා හෝ ගන්වා ද පවිති වේ. මෙය අයිතිකරු ගෙනයේවා'යි සිතා ඵවැනි දෙයක් ආරාමය හෝ ආවාසය තුළදී ඔසවා හෝ අනුන් ලවා ඔසවා හෝ තැබිය හැකිය. මේ ඒ පිළිබඳ පිළිවෙතයි.
3. යම් භික්ෂුවක් අවශ්‍ය ඉක්මන් කටයුත්තකදී හැර (ආරාමස්ථ) භික්ෂුවකට නොදන්වා නොකල්හි ගම් වදී නම් පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් මාළු ආදී ඇටයකින් හෝ ඇත් දළයකින් හෝ මුව ආදී අඟකින් හෝ ඉදිකටු ගුලාවක් කරවා නම් හේදනක පවිති වේ. හෙවත් එය බිඳ දමා දෙසිය යුතු පවිතිය වේ.
5. අළුත් ඇඳක් හෝ පුටුවක් කරවන භික්ෂුව විසින් යට විට්ටම හැර සුගත් අඟලෙන්²⁷ අඟල් අටක් පා ඇතිව කරවිය යුතුය. එය ඉක්මවන්නාහට ඡේදනක පවිති වේ. (සිඳ දමා දෙසියයුතු පවිතිය වේ.)
6. යම් භික්ෂුවක් ඇඳක හෝ පුටුවක පුළුන් ගවසා නම් (කුෂන් කරයි නම්) උද්භාලනක පවිති වේ. (පුළුන් උදුරා දැමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු පවිති වේ.)

7. නිසිදනයක් කරවන භික්ෂුව විසින් ප්‍රමාණලෙස කරවිය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් සුගත් වියතින් දෙවියනකි. පළලින් වියත් එකහමාරකි. දහවලුව වියනකි. එය ඉක්මවන්නා හට ඡේදනක පවිති වේ. (සිඳ දැමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු වූ පවිතිය වේ.)
8. කුෂ්ට රෝගාදියක් වසා අඳින රෙද්දක් කරවන භික්ෂුව විසින් එය ප්‍රමාණ ලෙස කරවිය යුතුය. දිගින් සුගත් වියකින් වියත් සතරක් හා පළලින් වියත් දෙකක් විය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. මෙය ඉක්මවන්නා හට ඡේදනක පවිති වේ. (ඉරා දැමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතුවූ පවිතිය වේ.)
9. වැසි සඵවක් කරවන භික්ෂුව විසින් එය ප්‍රමාණ ලෙස කරවිය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් සුගත් වියතින් සයකි. පළලින් දෙවියත් හමාරකි. මේ නියමය ඉක්මවන්නා හට ඡේදනක පවිති වේ. (ඉරා දැමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු පවිතිය වේ.)
10. යම් භික්ෂුවක් සුගත් සිවුර තරම් සිවුරක් හෝ ඊට වඩා ලොකු සිවුරක් හෝ කරවා නම් ඡේදනක පවිති වේ. (ඉරා දැමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු පවිතිය වේ.) මේ සුගතයන් වහන්සේලාගේ සිවුරේ ප්‍රමාණයයි. දිගින් සුගත් වියතින් වියත් නවයකි. පළලින් වියත් හයකි.

නවවැනි රත්න වගයි.

ඇවැත්නි, මේ දෙයානුවක් පවිති ඇවැත් උදෙසන ලදි, එහිලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේ ද? පිරිසුදු ද? මේ දෙයානුවක් පවිති ඇවැත්හි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දතාව පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද, එහෙයිනි.

පවිති ඇවැත් නිමියේය.

චතුර්විධ පාරිදේසනීය ආපත්ති

ඇවැත්ති, අනතුරුව මේ චතුර්විධ පාරිදේසනීය ආපත්ති²⁸ උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුවක් ඇතුළු ගමට පිවිස නො නෑ වූ භික්ෂුණියකගේ අතින් කෑ යුතු බුදිය යුතු දැයක් සියතින් පිළිගෙන වළඳා නම් එබඳු භික්ෂුව විසින් “ඇවැත්ති, ගැරහිය යුතු වූ යෝග්‍ය නොවූ, නැවත අනුන්ට දෙසිය යුතු වූ ඇවතකට පැමිණියෙමි” යි (භික්ෂුන් හමුවෙහි) ඇවැත් දෙසිය යුතුය.
2. භික්ෂුහු දායක කුලයෙකිහි ආරාධනා ලැබ ගොස් වළඳමින් සිටිති. එහිදී භික්ෂුණියක් මෙහි බත් දෙව, මෙහි හොඳි බෙදව, මෙහි වාඤ්ජන බෙදව’යි විධාන කරමින් සිටී නම් එහි සිටි භික්ෂුන් විසින් “නැගණිය, භික්ෂුන් වළඳා අවසන් වනතුරු තොප මෙයින් ඉවත්ව යව’යි ඉවත්කළ යුතුය. වළඳමින් සිටි එක ද භික්ෂුවකටවත් ඇය ඉවත් කිරීමට නොවැටහුනි නම් ඒ භික්ෂුන් විසින් “ඇවැත්ති, ගැරහිය යුතු වූ අයෝග්‍ය වූ නැවත අනුන්ට දෙසිය යුතු වූ ඇවතකට පැමිණියෙමි’යි (භික්ෂුන් හමුවෙහි) ඇවැත් දෙසිය යුතුය.
3. යම් නො ගිලන් භික්ෂුවක් සේබ සම්මුතිය²⁹ ලැබූ ගෙවලට කලින් නො පවරණ ලද්දේ ම එළඹ කෑ යුතු බුදිය යුතු දැයක් සියතින් පිළිගෙන වළඳා නම් ඒ භික්ෂුව විසින් “ඇවැත්ති, ගැරහිය යුතු වූ යෝග්‍ය නොවූ නැවත අනුන්ට දෙසිය යුතු වූ ඇවතකට පැමිණියෙමි’යි භික්ෂුන් හමුවෙහි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි.
4. යම් නො ගිලන් භික්ෂුවක් සැක සහිත වූද හය සහිත වූද අරණ්‍ය සෙනසුන්හි වසමින් කලින් නො හඳුනන කෙනකුගෙන් කෑයුතු බුදිය යුතු දැයක් සියතින් පිළිගෙන වළඳා නම් ඒ භික්ෂුව විසින් “ඇවැත්ති, ගැරහිය යුතු වූ යෝග්‍ය නොවූ නැවත දෙසිය යුතු වූ ඇවතකට පැමිණියෙමි’යි භික්ෂුන් හමුවෙහි ඇවැත් දෙසිය යුතුය.

ඇවැත්නි, මේ පාරිදේසනිය ධර්මයෝ සිව්දෙන උදෙසන ලදහ. එහිලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද? පිරිසිදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසිදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසිදු ද? මේ පාරිදේසනිය ආපත්තින්හිලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසිදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසිදු බව කොට සලකමිද, එහෙයිනි.

පාරිදේසනිය ඇවැත් නිමියේය.

සේඛියා සිකපද

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ (හික්මියයුතු) සේඛියා සිකපද³⁰ උදෙසනු ලැබේ.

1. භාත්පසින් වටකොට අඳනය අඳිමි'යි හික්මිය යුතුය.
2. භාත්පසින් වටකොට සිවුර පොරවමි'යි හික්මිය යුතුය.
3. සුපිළිසන්ව ඇතුල් ගමෙහි යමි'යි හික්මිය යුතුය.
4. සුපිළිසන්ව ඇතුල් ගමෙහි හිඳිමි'යි හික්මිය යුතුය.
5. සංවර ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි යමි'යි හික්මිය යුතුය.
6. සංවර ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි හිඳිමි'යි හික්මිය යුතුය.
7. පහත හෙලූ ඇස් ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි යමි'යි හික්මිය යුතුය.
8. පහත හෙලූ ඇස් ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි හිඳිමි'යි හික්මිය යුතුය.
9. කැසපට ගන්වා ඇතුල් ගමෙහි නොයමි'යි හික්මිය යුතුය.
10. කැසපට ගන්වා ඇතුල් ගමෙහි නොහිඳිමි'යි හික්මිය යුතුය.

පළමුවැනි පරිමණ්ඩල වගයි.

1. මහ හඬින් සිනාසෙමින් ඇතුල්ගමෙහි නො යෙමි'යි හික්මිය යුතුය.
2. මහ හඬින් සිනාසෙමින් ඇතුල්ගමෙහි නො හිඳිමි'යි හික්මිය යුතුය.
3. ශබ්ද නො කොට ඇතුල් ගමෙහි යමි'යි හික්මිය යුතුය.
4. ශබ්ද නො කොට ඇතුල් ගමෙහි හිඳිමි'යි හික්මිය යුතුය.

5. කය සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
6. කය සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො හිඳිමි'යි හික්මිය යුතුය.
7. අත් සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
8. අත් සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො හිඳිමි'යි හික්මිය යුතුය.
9. හිස සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.

දෙවැනි උප්පත්තික වගයි.

1. උකුලෙහි අත තබා ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
2. උකුලෙහි අත තබා ඇතුල් ගමෙහි නො හිඳිමි'යි හික්මිය යුතුය.
3. හිස වැසුම් ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
4. හිස වැසුම් ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි නො හිඳිමි'යි හික්මිය යුතුය.
5. විච්ඡා හෝ ඇඟිලි බිම අනිමින් ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
6. අතින් හෝ වස්ත්‍රයකින් දනහිස් බැඳගෙන ඇතුල් ගමෙහි නො හිඳිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
7. සිහි ඇතිව පිඬු පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
8. පාත්‍රය යන හැඟීම ඇතිව පිඬු පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
9. බතින් සතරෙන් කොටසක් වාසඤ්ජන ඇතිව පිඬු පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
10. පාත්‍රයේ ඇතුල් මුවවිට හා සමව පිඬු පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.

තෙවැනි බ්‍රහ්මකත වගයි.

1. සිහි ඇතිව පිඬු වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
2. පාත්‍රය යන හැඟීම ඇතිව පිඬු වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
3. පාත්‍රයෙහි තම පැත්තෙන් පටන් ගෙන පිඬු වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
4. බතට සුදුසු වාසඤ්ජන සහිතව පිඬු වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
5. බතේ මුදුනෙන් අනා පිඬු නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.

6. බොහෝ ලබාගනු කැමතිව සුපයක් හෝ වාණිජනයක් බතින් නො වසම්'යි හික්මිය යුතුයි.
7. නො ගිලන්ව සුපයක් හෝ බතක් හෝ තමන් සඳහා ඉල්ලාගෙන නො වළඳම්'යි හික්මිය යුතුයි.
8. ගරහනු කැමතිව අනුන්ගේ පාත්‍රය දෙස නො බලම්'යි හික්මිය යුතුයි.
9. ඉතා මහත් බත් පිඬු නො කරම්'යි හික්මිය යුතුයි.
10. හාත්පසින් ගුලිකොට බත් පිඬුකරම්'යි හික්මිය යුතුයි.

සිව්වැනි සක්කව්ව වගයි.

1. බත් පිඬු මුවට නො ලං වනතුරු මුව නාරිම්'යි හික්මිය යුතුයි.
2. වළඳන අතර සියලු අත මුඛයෙහි නො හෙළම්'යි හික්මිය යුතුයි.
3. මුවතුළ ආහාර ඇතිව කථා නො කරම්'යි හික්මිය යුතුයි.
4. බත්පිඬු මුවතුළට විසිකරමින් නො වළඳම්'යි හික්මිය යුතුයි.
5. බත්පිඬු කඩ කඩා අනුභව නො කරම්'යි හික්මිය යුතුයි.
6. (වඳුරන් මෙන්) හක්කෙහි බත්පුරවා නො වළඳම්'යි හික්මිය යුතුයි.
7. අත ගසා දමමින් නො වළඳම්'යි හික්මිය යුතුයි.
8. බත්හුළු විසුරුවමින් නො වළඳම්'යි හික්මිය යුතුයි.
9. (තොලෙන් පිටතට) දිව තෙරවමින් නො වළඳම්'යි හික්මිය යුතුයි.
10. චපු චපු යන ශබ්ද ඇති වන සේ නො වළඳම්'යි හික්මිය යුතුයි.

පස්වැනි කබල වගයි.

1. සුරු, සුරු යන ශබ්ද ඇති වන සේ නො වළඳම්'යි හික්මිය යුතුයි.
2. අත ලෙවකමින් නො වළඳම්'යි හික්මිය යුතුයි.
3. පාත්‍රය ලෙවකමින් නො වළඳම්'යි හික්මිය යුතුයි.

4. දිවෙන් තොල් ලෙවකමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
5. ඉඳුල් සහිත අතින් පැන් භාජනය නො පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
6. බත්හුළු සහිත පාත්‍රය සේදූ ජලය ඇතුල් ගමෙහි හෝ ඇතුල් ගෙයි නො දමමි'යි හික්මිය යුතුයි.
7. කුඩයක් දරා සිටි නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
8. සැරයටියක් ගත් නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
9. ශස්ත්‍රයක් ගත් නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
10. ආයුධයක් ගත් නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.

සවැනි සුරු සුරු වගයි.

1. ලී සෙරෙප්පු පයලූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
2. වහන් පයලූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
3. රථයකට නැගුනා වූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
4. ඇඳක නිදන නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
5. අතින් හෝ වස්ත්‍රයකින් දෙදන බැඳ සිටින නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
6. හිස් වෙළුම් සහිත නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
7. හිසවසා පෙරවි නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
8. තමා බිම හිඳ අසුනක සිටි නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.

9. තමා පහත් අසුනක හිඳ උස් අසුනක හුන්නාවූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
10. තමා සිටියේ හුන්නාවූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
11. තමා පසුපස යමින් ඉදිරියෙහි යන්නාවූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
12. තමා නො මගින් යමින් නියම මගින් යන නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
13. තමා නො ගිලන්ව, සිටගෙන මලමුත්ත නො කරමි'යි හික්මිය යුතුයි.
14. නො ගිලන්ව නිල්තණ බිමක මලමුත්ත නො කරමි'යි කෙළ නො ගසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
15. නො ගිලන්ව ජලයේ මලමුත්ත නො කරමි'යි කෙළ නො ගසමි'යි හික්මිය යුතුයි.

සත්වැනි පාදකා වගයි.

ඇවැත්නි, මේ සේබියා ඇවැත් උදෙසන ලදී. මෙහි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ පන්සැත්තෑ සේබියා ඇවැත්හි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදුබව කොට සලකම් ද, එහෙයිනි.

සේබියා සිකපද නිමියේය.

සප්ත අධිකරණ සමථ ධර්ම

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ සප්ත අධිකරණ සමථ ධර්ම උදෙසනු ලැබේ.

උපන් උපන් අධිකරණයන්ගේ සංසිද්ධි පිණිස ව්‍යාපසමනය කරනු පිණිස i. සම්මුඛ විනය,³¹ ii. සතිවිනය³² හා iii. අමුල්ල විනය³³ දිය යුතුය. iv. ප්‍රතිඥා³⁴ v. යෙහුයාසිකා³⁵ vi. තස්ස

පාපියාසිකා³⁶ හා vii. තිණවත්ථාරක³⁷ යන විනය දඬුවම් වලින් සමථය කටයුත්තේය.

ඇවැත්නි, මේ සප්තවිධ අධිකරණ සමථ ධර්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහි ලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ සත් අධිකරණ සමථ ධර්මයන්හි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමිද, එහෙයිනි.

අධිකරණ සමථ නිමියේය.

ඇවැත්නි, නිදානය උදෙසන ලදී. එසේ ම සිව්පරිඡ් ඇවැත්, තෙළෙස් සඟවෙසෙස් ඇවැත්, දෙවැදෑරුම් අනියත ඇවැත්, තිස් නිසඟිපවිති ඇවැත්, දෙයානුවක් පවිති ඇවැත්, සතර පාට්ඨේසනිය ඇවැත්, පන්සැත්තෑවක් හික්මිය යුතු වත්, හා ශප්තවිධ අධිකරණ සමථ ධර්ම ද උදෙසන ලදී. මෙතෙක් හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි ආවාඩු එහි ඇතුළත් වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිකපද අඩමසක් පාසා උදෙසිය යුතු බවට පැමිණේ. සමගි වූද සතුටු වූද විවාද නො කරන්නා වූද, සියල්ලන් විසින් ඒ ඒ සිකපදයෙහි ලා හික්මිය යුතුයි.

පස්වැනි විස්තර උද්දේසයයි.

හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂය නිමියේය.

සිංහල භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය

නිදානෝද්දේසය

නමෝ තස්ස භගවතො අරහතෝ සම්මා සම්බුද්ධස්ස

හැමදාම, පහන් දැල්වීම, පැන් එළවීම හා අසුන් පැනවීම යන මේ කටයුතු පොහොය කිරීම පිළිබඳ “පූච්ඡකරණ” යයි කියනු ලැබේ.

ජන්දය හා පිරිසුදු බව ගෙන ඊම, සෘතුකීම, භික්ෂුණින්ගේ සංඛ්‍යාව හා ඔවුන්ට අවවාද දීම යන මේ කටයුතු පොහොය කිරීම පිළිබඳ “පූච්ඡකාත්‍ය” යයි කියනු ලැබේ.

වාතුද්දසී ආදි උපෝසථය, සුත්තුද්දේස උපෝසථයට ප්‍රමාණවත් භික්ෂුණින් ඇති බව ඔවුන් සමාන ආපත්තිවලට නොපැමිණි බව හා සීමාවෙන් ඉවත් කළ යුතු කෙනකුත් නැති බව යන සිව්අගිත් යුක්ත නම් එය පොහොය කිරීමට “සුදුසු කාලයයි” කියනු ලැබේ.

පූර්වකරණ, පූර්වකාත්‍ය නිමවා දෙසන ලද ඇවැත් ඇති සමගි වූ භික්ෂුණි සංඝයාගේ අවසරයෙන් පාමොක් උදෙසීමට ආරාධනය කරමු.

“ආයඨාවරුනි, භික්ෂුණි සංඝතෙමේ මා කියන්නක් අසාවා. අද පුණ්ණ්‍යසි පොහෝ දවසයි. ඉදින් සංඝයාගේ පොහොය කිරීමට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සංඝ තෙමේ පොහොය කරන්නේය. පාමොක් උදෙස්නනේ ය.

සංඝයා විසින් කළයුතු වූ පූර්වකාත්‍ය කොට නිමවන ලදද? (එසේ නම්) ආයඨාවරුනි, පිරිසුදු බව පළකරවු. පාමොක් උදෙසන්නෙමි. අප සියල්ලෝ ම එක්වත්ව සාවධානව එය අසමු. මෙනෙහි කරමු. යමකුට පැමිණි ආපත්තියක් ඇත්නම් එය ප්‍රකාශ කළ යුත්තේය. පැමිණි ආපත්තියක් නැතිකල්හි නිශ්ශබ්ද විය යුතුයි. නිශ්ශබ්ද

වීමෙන් ආයුෂ්මත්තු පිරිසුදු වූහ'යි දැනගනිමි. යම් සේ ඔබ වෙන් වෙන්ව විවාලා වූ (මට) එය විසඳීමක් වන්නේ ද එහෙයිනි.

එසේම මෙබඳු පිරිසක තුන්යලක් නැවත නැවත ඇසීමක් වේ. යම් භික්ෂුවක් තුන්වරක් නැවත නැවත අසනු ලබද්දීත් (තමා කෙරෙහි) ඇති ආපත්තිය සිහිකරමින් එය ප්‍රකාශ නො කරයිද, ඕනට සම්පජාන මුසාවාදය වේ. ආයුෂාවරුනි, දැන දැන බොරුකීම වූ කලී අන්තරායකර දෙයකැ'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද්දේය. එහෙයින් පිරිසුදු බව බලාපොරොත්තු වන්නා වූද ආපත්ති සිහිකරන්නා වූද භික්ෂුණිය විසින් පැමිණි ආපත්ති ප්‍රකාශ කළ යුතු වෙයි. එසේ ප්‍රකාශ කිරීම භික්ෂුණියගේ (ධ්‍යානාධිගමය සඳහා) පහසුවන්නේ ද, එහෙයිනි.

ආයුෂාවරුනි, නිදානය දක්වන ලදී. එහි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේ ද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ නිදානයෙහි ලා ආයුෂ්මත්තු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමිද, එහෙයිනි.

පළමුවැනි නිදානෝද්දේසය යි.

අට පරිඡ් ඇවැත්

මේ භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි අට පරිඡ් ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

(1, 2, 3 හා 4 වැනි පරිඡ් ඇවැත් භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

5. යම් භික්ෂුණියක් රාහි අදහස් ඇත්ති එබඳු වූ පුරුෂයකු විසින් කරන ගෙලෙන් යට දණින් උඩ සිරුර ඇල්ලීම, පිරිමැදීම, අතින් ගැනීම, ස්පර්ශ කිරීම හා පෙළීම හෝ ඉවස ද ඇය පරිඡ් වූවා වෙයි. (පියවි මෙහෙණන් සමග) සහවාසයට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. මේ උබ්භජාණු මණ්ඩලික නම් පරිඡ් ඇවැතයි.

6. යම් භික්ෂුණියක් වෙනත් භික්ෂුණියක පරිඡ්ඤා ඇවතකට පැමිණි බව දැන දැනත් ඇයට චෝදනා නො කෙරේ, අනිකකුට ද නොදන්වයි. ඒ පරිඡ්ඤා අවන් මෙහෙණ ද සිවුරු හරි, නැතහොත් සිවුරෙහි හෝ සිටී. කළුරිය හෝ කෙරේ. එසේත් නැතහොත් තීර්ථකාරාමයකට හෝ යේ ද ඒ බව ද දත්තා වූ යට කී මෙහෙණ “ආයථාවනි, මේ මෙහෙණ මෙබඳු තැනැත්තියක බව මම මුළුදීම දනිමි. එහෙත් චෝදනා නො කෙළෙමි. කිසිවකුට ද නොදැන්විමි”යි කියා නම් පරිඡ්ඤා වෙයි. (පියවි මෙහෙණන් සමග) සහවාසයට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. මේ වජ්ජපටිච්ඡාදික නම් පරිඡ්ඤා ඇවතයි.

7. යම් භික්ෂුණියක්, සමගි සංඝයා විසින් දැහැමිව, විනයානුකූලව, ශාස්තෘ අනුශාසනය අනුව, උක්ෂේපනිය කර්මයෙන් බැහැර කරන ලද්දා වූ එහෙයින් අනාදර වූ, පිළියම් රහිත වූ, යහළුවන් නැත්තා වූ ද කිසියම් භික්ෂුවක් අනුව පවතීද, අවවාද හෝ පිළිගනීද, පියවි භික්ෂුණින් විසින් ඒ මෙහෙණට මෙසේ කියයුත්තේය. නැගණියනි, මේ භික්ෂුව සමගි සංඝයා විසින් දැහැමිව, විනයානුකූලව, ශාස්තෘ අනුශාසනය නො ඉක්මවා, තෙරපන ලද්දෙකි. එහෙයින් සංඝකර්මයෙහි අනාදරය, පිළියම් රහිතය, සමාන සංවාසයක් ද නැත්තේය. නැගණියනි, ඔහු අනුව නො යව, අවවාද හෝ නො පිළිගනුව’යි කියයි. මෙසේ කියනු ලබද්දීත් ඒ මෙහෙණ පෙර සේ ම දැඩිව සිටී නම් එය දුරු කිරීම පිණිස තෙවරක් ම කිය යුතුය. තෙවැනි වර දැඩි බව හළේ නම් මැනවි. නො හළේ නම් ඇය පරිඡ්ඤා වෙයි. (පියවි මෙහෙණන් සමග) සහවාසයට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. මේ උක්ඛිත්තානුවත්තක නම් පරිඡ්ඤා ඇවතයි.

8. යම් භික්ෂුණියක් රාගී අදහස් ඇතිව එබඳු වූ ම පුරුෂයකුගේ i. අත හෝ ii. සිවුරු කෙළවර අල්වාගැනීම ඉවසා ද iii. සමීපයෙහි සිටී ද, iv. කථා කරයි ද v. කලින් සලකුණු කළ තැනකට හෝ යේ ද vi. පුරුෂයකුගේ ඊම හෝ බලාපොරොත්තු වේද vii. මුවහ වූ තැනකට හෝ වදී ද viii. අනාවාරය සේවනය පිණිස කය හෝ පුරුෂයාට එළවා ද ඇය පරිඡ්ඤා වෙයි. (පියවි මෙහෙණන් සමග)

සහවාසයට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. (වෙන වෙන කරුණු අටකින් පරිච්ඡයට පැමිණිය හැකි හෙයින්) මේ අවධිවත්ථුක නම් පරිච්ඡ ඇවතයි.

ආයඨාවරුනි, අට පරිච්ඡ ඇවැත් උදෙසන ලදි. යම් භික්ෂුණියක් මේ පරිච්ඡ ඇවැත් අතර යම් යම් පරිච්ඡ ඇවතකට පැමිණියේ ද ගිහි කල්හි මේ පරිච්ඡයට පැමිණීමෙන් පසුවත් පියවි භික්ෂුණීන් සමග සහවාසයක් නො ලබයි. පරිච්ඡ වූවා වෙයි. පැවිද්දට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. මේ පාරාජිකා'පත්තීන්හි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදුද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ අටපරිච්ඡ ඇවැත්හි ලා ආයඨාවරු පිරිසුදු වූවාහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද එහෙයිනි.

දෙවැනි පාරාජික උද්දෙසයයි.

සතළොස් සඟවෙසෙස් ඇවැත්

ආයඨාවරුනි, අනතුරුව සතළොස් සඟවෙසෙස් ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුණියක් ගැහැටියකු හෝ ඔහු පුතකු සමග දාසයකු කම්කරුවකු යටත් පිරිසෙයින් ශ්‍රමණ පිරිවැජියකු සමග මානි වූවා විවාදයට බැස ගත්තී වේ ද ඇයට පටිමාපත්තික වූද (ඉක්මවූ කෙණෙහි ම ඇවතට පැමිණෙන සුළු) නිස්සාරණිය වූද (භික්ෂුණී සංඝයා කෙරෙන් නෙරපා දැමිය යුතු) සඟවෙසෙස් වේ.

2. යම් භික්ෂුණියක් රජුට හෝ භික්ෂුණී සංඝයාට හෝ නො දන්වා ලෝක සාසනික කටයුතු කරන සේවා සංගමයකට, රාජකීය සේනාවකට හෝ නො දන්වා පෙර පැවිදි වූවක හැර වධයට සුදුසු වූ, එයින් ප්‍රසිද්ධ වූ සොර ස්ත්‍රියක් උපසම්පන්න කෙරේද ඇය පටිමාපත්තික වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.

3. යම් භික්ෂුණියක් හුදකලාව අතින් ගමකට යේ ද, ගගක් හෝ තරණය කෙරේ ද, රාත්‍රියක් ගත කෙරේ ද, භික්ෂුණින්ගෙන් තනිව හෝ වෙසේ ද, ඇය පඨමාපත්තික වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.

4. යම් භික්ෂුණියක්, සමගි සංඝයා විසින් දැහැමිව, විනයානුකූලව, ශාස්තෘ අනුශාසනය නො ඉක්මවා නෙරපන ලද භික්ෂුණියක ඒ විනය කර්ම කළවුන්ට නො දන්වා ඔවුන්ගේ අදහස් ද නො දැන භික්ෂුණි සංඝයා කෙරෙහි ලා ඇතුළත් කරගනී ද ඇය පඨමාපත්තික වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.

5. යම් භික්ෂුණියක් රාහි අදහස් ඇතිව එබඳු වූ ම පුරුෂයකු අතින් කෑ යුතු බුදිය යුතු දැයක් සියතින් පිළිගෙන වළඳා නම් ඇය පඨමාපත්තික වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.

6. යම් භික්ෂුණියක් මෙසේ කියයි. “ආයඨාවරුනි, මේ පුරුෂයාගේ රාහි අදහස් ඇති බැවින් හෝ නැති බැවින් තොපට වැඩක් නැත. මක්නිසාද? තොප හැම රාහි අදහස් නැත්තවුන් හෙයින්. එහෙයින් ආයඨාවරුනි, කැයුතු බුදියයුතු දැයක් මොහු තොපට දෙන්නේ නම් සියතින් පිළිගෙන අනුභව කරවු”යි කියයි. ඇය ද පඨමාපත්තික වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.

(7, 8, 9 වැනි සඟවෙසෙස් භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ 5, 8, 9 වැනි සඟවෙසෙස් අයුරුයි.)

10. යම් භික්ෂුණියක් කුපිතව නො සතුටු සිත් ඇතිව “මම බුදුන් අත් හරිමි. දහම් හා සඟුන් අත් හරිමි. ශික්ෂා අත්හරිමි. කිම ශාක්‍ය දුහිතෘ වූ භික්ෂුණිහු පමණක් ම භික්ෂුණිහු වෙත් ද? ලජ්ජනී වූ කුකුස් ඇත්තා වූ ශික්ෂාකාමිනී වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහුද වෙති. මම ඔවුන් කෙරෙහි පැවිදිව බඹසර හැසිරෙමි”යි කියා ද, ඇයට සෙසු

භික්ෂුණින් විසින් මෙසේ කියයුතු වෙයි. “ආයථාවනි, කෝපයෙන් හා නො සතුටින් මෙසේ කථා නො කරව. ශාසනික ප්‍රතිපදාවෙහි සිත් අලවව. නව ලොව්තුරු දහම් සසර දුක් කෙළවර කිරීමට සුදුසු පරිදි වදාරණ ලද්දේ ද එහෙයිනි. බහුසර හැසිරෙව’යි කියායි. මෙසේ කියනු ලබද්දීත් ඒ භික්ෂුණිය තම දෘෂ්ටිය දැඩිව ම ගෙන සිටී නම් එය දුරු කරනු පිණිස තුන්යලක් ම කියයුතු වෙයි. තෙවැනි වර දැඩි බව දුරුකළා නම් මැනවි. නොකළා නම් තෙවැනි වර ඇවතට පැමිණිය හැකි වූ ද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණේ.

11. යම් භික්ෂුණියක් අධිකරණයකින් පරාජිත වූවා නොසතුටු සිත් ඇතිව මෙසේ කියයි. “මේ භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙන් අගතියට ගියාහ. ද්වේෂයෙන් මෝහයෙන් හා බියෙන් අගතියට ගියාහ”යි කියයි. ඇයට සෙසු භික්ෂුණින් විසින් “ආයථාවෙනි, එසේ නොකියව”යි දැන්විය යුතුයි. එසේ දන්වනු ලබද්දීත් පෙර සේ ම දැඩිව සිටී නම් එය දුරු කිරීම පිණිස තෙ වරක් ම කිය යුතුය. තෙවැනි වර දැඩි බව දුරුකළා නම් මැනවි. නො කළා නම් තෙවැනි වර ඇවතට පැමිණිය හැකි වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණේ.

12. යම් භික්ෂුණි පිරිසක් ගිහියන් හා මුසුව, ලාමක හැසිරීම් ඇතිව එයින් ම ප්‍රසිද්ධ වූවාහු භික්ෂුණි සංඝයාට අපහාස ගෙන දේද, ඔවුනොවුන් කුඳු මහත් වරද වසා ගනිත් ද සෙසු භික්ෂුණින් විසින් ඔවුනට මෙසේ කියයුතු වෙයි. “ආයථාවෙනි, තොප ගිහියන් හා මිශ්‍රය. ලාමක හැසිරීම් ඇත්තෙහිය. එයින් ම ප්‍රසිද්ධය. එහෙයින් භික්ෂුණි සංඝයාට අපහාස ගෙන දෙති. වරද වසාගෙන සිටිති. ආයථාවනි, ගිහියන් හා මුසුව වාසය නො කරව. යුෂ්මතුන්ගේ කායචිත්ත විවේකය ම භික්ෂුණි සංඝයා වර්ණනා කරති” කියායි. මෙසේ කියනු ලබද්දීත්, ඒ භික්ෂුණිහු පෙර සේ ම දැඩි බව ගෙන සිටිත් නම් එය දුරු කරනු පිණිස තුන්යලක් ම කියයුතුය. තෙවැනි වර දැඩිබව දුරුකළා නම් මැනවි. නො කළා නම් යාවතතියක වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

13. යම් භික්ෂුණියක් මෙසේ කියයි. “ආයථීවෙනි, තොප මුසුව වාසය කරවු. වෙන්ව නො වසවු. භික්ෂුණි සංඝයා අතට පව්ටු හැසිරීම් ඇති, එයින් ප්‍රසිද්ධ වූ භික්ෂුණි සංඝයාට අපහාස ගෙන දෙන, එසේ ම ඔවුනොවුන්ගේ වරද සඟවා ගෙන සිටින්නාවූ, අන්‍ය භික්ෂුණිහුද සිටිති. එහෙත් සංඝයා ඔවුන්ට කිසිවක් නො කියති. අවඥා මුඛයෙන් පරිභව මුඛයෙන්, ක්‍රෝධයෙන් හෝ තොප දුර්වල බැවින් නැතහොත් බියගැන්වීමේ කැමැත්තෙන් තොපට ම මුසුව වාසය නො කරවු. වෙන්ව වසවු” යයි කියති. පව්ටු හැසිරීම් ඇතැ”යි ද එයින් ප්‍රසිද්ධයයි ද කියති. භික්ෂුණි සංඝයාට අපහාස ගෙනදෙන බවත්, ඔවුනොවුන් වරද වසා සිටින බව ද කියත්” යනුයි. සෙසු භික්ෂුණින් විසින් ඇයට එසේ නො කිය යුතු බව දැන්විය යුත්තේය. එසේ කියනු ලබද්දීත් ඒ භික්ෂුණිය පෙර සේ ම දැඩිව සිටී නම් එය දුරුකරනු පිණිස තෙවරක් ම දැන්විය යුතුය. තෙවැනි වර ඒ දෘෂ්ටිය දුරුකළා නම් මැනවි. නො කළා නම් තෙවැනි වර ආපත්තියට පැමිණිය හැකිවූ ද නිස්සාරණිය වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

(14, 15, 16, 17 වැනි සඟවෙසෙස් භික්ෂුප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ 10, 11, 12, 13 වැනි සඟවෙසෙස් අයුරුයි.)

ආයථීවරුනි, සතළොස් සඟවෙසෙස් ඇවැත් උදෙසන ලදී. එයින් පටිමාපත්තික සඟවෙසෙස් නවයකි. යාවතතියක සඟවෙසෙස් අටකි. මේ ආපත්තීන්ගෙන් යම් යම් ඇවතකට පැමිණි භික්ෂුණිය විසින් භික්ෂු භික්ෂුණි යන උභතෝ සංඝයා වෙත පසළොස් දිනක් පක්ෂමානත පිරිය යුතුය. මානත් පිරීමෙන් අනතුරුව විසිනමකින් සම්පූර්ණ වූ භික්ෂුණි සංඝයා ඇති සීමාවෙක්හි (පියවි භික්ෂුණියක වශයෙන්) සංඝයාට ඇතුළත් විය යුතුයි. එක නමකින් හෝ අඩුව මහා සංඝ තෙමේ එවැනි භික්ෂුණියක සංඝයාට ඇතුළත් කර ගනී නම් ඇය ඇතුළත් නො වූවා වෙයි. සීමාවෙහි වූ භික්ෂුණිහු ද නින්දා ලැබිය යුත්තාහු වෙති. මේ සඟවෙසෙස් ඇවතින් නැගී සිටීමේ පිළිවෙතයි.

ආයතීවරුනි, මේ සඟවෙසෙස් ඇවැත්හි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? ආයතීවරු මේ තෙළෙස් සංඝාදිසේසාපත්තිනි ලා පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද එහෙයිනි.

තෙවැනි සංඝාදිසේස උද්දේසයයි.

නිස් නිසඟි පවිති ඇවැත්

ආයතීවරුනි, අනතුරුව නිස් නිසඟි පවිති ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුණියක් අධිෂ්ඨානයට ප්‍රමාණවත් අතිරේක පාත්‍රයක් තබා ගනී නම් නිසඟි පවිති ඇවැත් වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් නො කල්හි ලැබුණු සිවුරක් කාලවිවරයකැයි සිතා බෙදවා නම් නිසඟි පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් වෙනත් භික්ෂුණියක සමග සිවුරකින් සිවුරක් මාරුකරගෙන පසුව ඔබේ සිවුර ඔබ ම ගනුව. මගේ සිවුර මට දෙවයි තමා සතු සිවුර ආපසු ගනී නම් අනිකකු ලවා හෝ ගන්වා නම් ඇයට නිසඟි පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් යම්කිසි දෙයක් ඉල්වා (එය නො පොහොනා බැවින්) නැවතත් අනිකකුගෙන් ඉල්ලා නම් නිසඟි පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් හඟවා අනිකක් ගන්නී නම් නිසඟි පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද සඟසතු පිරිකරකින් අනිකක් ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද තමා ඉල්වාගත් සඟසතු පිරිකරකින් අනිකක් ඉල්ලා ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද තමා ඉල්ලා ගත් ගණයාට අයිති වූ පිරිකරකින් අනිකක් ඉල්ලා ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.

9. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද ගණයාට අයත් වූ තමා ඉල්ලා ගත් පිරිකරකින් අනිකක් ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද පුද්ගලයකුට අයත්වූ තමා ඉල්ලාගත් පිරිකරකින් අනිකක් ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.

පළමුවැනි පත්ත වගයි.

1. ශීත කාලයෙහි පෙරවිය යුතු බර පොරෝණයක් ඉල්ලන භික්ෂුණිය විසින් උපරිමය සොළොස් කහවණුවක් වටිනා පොරෝණයක් ඉල්ලිය යුතුය. ඊට වඩා වටිනාකම් ඇති පොරෝණයක් ඉල්ලන භික්ෂුණියට නිසඟි පවිති වේ.
2. උෂ්ණ කාලයෙහි පෙරවියයුතු සැහැල්ලු පොරෝණයක් ඉල්ලන භික්ෂුණිය විසින් උපරිමය කහවණු දහයක් වටිනා පොරෝණයක් ඉල්ලිය යුතුය. ඊට වඩා වටිනාකම් ඇති පොරෝණයක් ඉල්ලන භික්ෂුණියට නිසඟි පවිති වේ.

(3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 වැනි නිසඟි පවිති භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

දෙවැනි විවර වගයි.

(තෙවැනි ජාතරූප වග ද භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

ආයඨාවරුනි, තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත් උදෙසන ලදී. එහි ලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේද පිරිසිදු ද? දෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද පිරිසිදු ද? තෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද පිරිසිදු ද? මේ තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත්හි ලා ආයඨාවරු පිරිසිදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසිදු බව කොට සලකම් ද එහෙයිනි.

නිසඟි පවිති යි.

එක්සිය හැටහයක් පවති ඇවැත්

ආයතීවරුනි, අනතුරුව එක්සිය හැටහයක් (166) ක් පවති ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුණියක් ලුහු කා නම් පවති වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් දෙකිසිලි, යෝනි පෙදෙස වැනි සම්බාධ ස්ථානයන්හි ලෝම උගුළුවා නම් පවති වේ.
3. යෝනි ප්‍රදේශය (මහනෙල් පෙත්තකින් වුවද) තැලීමෙහි පවති වේ.
4. මට්ට්ටි ලාකඩමය දෙයක් හෝ අන්දෙයක් යෝනි මාර්ගයෙහි යවා නම් පවති වේ.
5. පස්සාව මාර්ගය ජලයෙන් පිරිසිදු කරනු කැමති භික්ෂුණිය විසින් දැගුලක් පමණ ගැඹුරට පිරිසිදු කටයුතුයි. ඒ සීමාව ඉක්මවන භික්ෂුණියට පවති ඇවැත් වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් දන් වළඳනා භික්ෂුවකට පැන් එළවීමෙන් හෝ පවන් සැලීමෙන් උවටැන් කරන්නී ද පවති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් තමා ඉල්ලා හෝ අනුන් ලවා ඉල්ලවා තමා බැඳ හෝ අනිකකු ලවා බැඳවා, කොටා හෝ කොටවා, පිස හෝ පිසවා අමු ධාන්‍යයක් වළඳා නම් පවති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් මලමුත්‍ර කැළිකසල හෝ ඉඳුල් ආදිය භික්ති ප්‍රාකාරාදියෙන් පිටතට දමා නම් හෝ දමවා නම් පවති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් මලමුත්‍ර කැළිකසල හෝ ඉඳුල් ආදිය නිල්වන් තණබිමක දමා නම් හෝ දමවා නම් පවති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් නැටුම්, ගැයුම් හෝ බෙර වැයුම් දැකීම පිණිස යා නම් පවති වේ.

පළමුවැනි ලඝුන වගයි.

1. යම් භික්ෂුණියක් පහනක් නැති අඳුරු රාත්‍රියක පුරුෂයකු සමග හුදකලාව සිටී ද කථාබස් හෝ කෙරේ ද පවති වේ.

2. යම් භික්ෂුණියක් භික්ති ආදියෙන් වැසුණු ආවරණ ස්ථානයෙක්හි පුරුෂයකු සමග හුදකලාව සිටී ද කථාබස් හෝ කෙරේ ද පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් අභ්‍යාවකාශයෙහි පුරුෂයකු සමග හුදකලාව සිටී ද කථාබස් හෝ කෙරේ ද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් මහා වීථියක කුඩා වීථියක හෝ වීථි සන්ධියක පුරුෂයකු සමග හුදකලාව සිටී ද කථාබස් හෝ කෙරේ ද දෙවැනි මෙහෙණක ඉවතට හෝ යවා ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් උදය කාලයේ ගෙවලට ගොස් ගෙහිමියන්ට නො දන්වා නැගී යේ ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් සවස් කාලයේ ගෙවලට ගොස් ගෙහිමියන් නො විචාරා අසුන්හි හිඳගනී ද, සැතපේ ද පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් සවස් කාලයේ ගෙවලට ගොස් ගෙහිමියන් නො විචාරා යහනක් අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳගනී ද සැතපේ ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් වරදවා ගැනීමෙන් හෝ වරදවා කල්පනා කිරීමෙන් අනිකකු හට ගරහා නම් පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් තමා හෝ අනිකකු පිළිබඳ ව නිරයෙන් හෝ බඹසරින් (පරදු තබා) දිවුරා නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් තමාට ම වධ කර ගනිමින් අධා නම් පවිති වේ.

දෙවැනි අන්ධකාර වගයි.

1. යම් භික්ෂුණියක් නිර්වස්ත්‍රව ස්නානය කෙරේ ද පවිති වේ.
2. නාන කඩයක් කරවන භික්ෂුණිය විසින් එය ප්‍රමාණවත් ලෙස කරවිය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් සුගත වියතින් වියත් සතරකි. පළලින් වියත් දෙකකි. එය ඉක්මවන්නී ඡේදනක පවිති ඇවැත් වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් වෙනත් භික්ෂුණියක ගේ සිවුරක් ලිහා හෝ ලිහවා පසුව එය හතර පස්දිනක් හැර කරදර ආදියක් නැතිව ම ගෙත්තම් නො කෙරේද? අනුන් ලවා හෝ ගෙත්තම් කිරීමට උත්සාහ නො කෙරේ ද පවිති වේ.

4. යම් භික්ෂුණියක් භික්ෂුණීන්ට අයත් පස් සිවුරු මාරුකර හඳිමින් දින පහක් ඉක්මවා ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් උපසපන් භික්ෂුණියකගේ පස් සිවුරු අතරින් යම් සිවුරක් හිමියන් නො පිළිවිස ගෙන දරා නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් භික්ෂුණී සංඝයාගේ විවරලාභයට අන්තරාය කෙරේ නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් විනයානුකූලව කරන සිවුරු බෙදීම වළක්වා ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් ගිහියකුට පිරිවැර්ජයකුට හෝ පිරිවැර්ජයකට භික්ෂුණීන්ට අයත් සිවුරක් දේ ද පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් දුර්වල සිවුරක් ලැබීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් විවර කාලය ඉක්මවා ද පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් විනයානුකූල වූ කඨිනෝද්ධාරය වළකා ද පවිති වේ.

තෙවැනි නග්න වගයි.

1. යම් භික්ෂුණීන් දෙදෙනෙක් එක ඇඳක එකට සැතපේ නම් පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුණීන් දෙදෙනෙක් එක ඇතිරියෙහි එක පොරෝණයක් පෙරවගෙන සැතපේ ද පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් දැන දැන වෙනත් භික්ෂුණියකට කරදර අපහසු ගෙන දේද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් තමන් සමග ජීවත්වන රෝගයකින් දුකට පත් වූ ශිෂ්‍ය භික්ෂුණියකට උවටැන් නො කෙරේ ද, උවටැන් කරවීම පිණිස හෝ උත්සාහවත් නො වේ ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් වෙනත් භික්ෂුණියකට තම ආවාසය දී, පසුව කුපිතව නො සතුටු සිත් ඇතිව එයින් බැහැර කෙරේ ද අනුන් ලවා හෝ බැහැර කරවා ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් කුදුමහත් කටයුතුවලින් ගිහියන් සමග මිශ්‍රව වසන්නී නම් සෙසු භික්ෂුණීන් විසින් ඇයට මෙසේ කියයුතු වෙයි. “ආයතීවනි, ගිහීන් හා මිශ්‍රව වාසය නො කරව. ගිහි සංසර්ගයෙන් වෙන්ව විවේකීව සිටීම භික්ෂුණී සංඝතෙමේ

පසසයි” කියායි. මෙසේ කියනු ලබද්දීත් එකී භික්ෂුණිය සිය ලාමක හැසිරීම් නොහළා නම් එය දුරු කරනු පිණිස තෙවරක් ම කිය යුතුය. තෙවැනි වර ලාමක හැසිරීම් දුරුකළා නම් මැනවි. නොකළා නම් පවිති වේ.

7. යම් භික්ෂුණියක් සැකසහිත යයි ප්‍රසිද්ධ වූ බිය සහිත වූ තම රටෙහි යෙහෙළි භික්ෂුණියකගෙන් තොරව හැසිරේ නම් පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් සැක සහිත යයි ප්‍රසිද්ධ වූ බිය සුළු වූ තම රටින් පිටත යෙහෙළි භික්ෂුණියකගෙන් තොරව හැසිරේ නම් පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් වස් සමාදන් වූ කාලය තුළ දේශචාරිකාවෙහි යෙදේ ද පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් වස් පචාරණයෙන් පසුව යටත් පිරිසෙයින් පස් හය යොදුනක් වත් දේශ චාරිකාවෙහි නො යෙදුනී නම් පවිති වේ.

සිව්වැනි තුවට්ට වගයි.

1. යම් භික්ෂුණියක් රජුන්ගේ ක්‍රීඩා ශාලාවකට, විත්‍රාගාරයකට, ආරාමයකට, උයනකට හෝ පොකුණකට බැලීම සඳහා යේ ද පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් ප්‍රමාණය ඉක්මවා කරන ලද ඇඳක් පුටුවක් හෝ ඇත් අස් රූ සටහන් යොදා කළ පළඟක් හෝ පරිභෝග කෙරේ ද පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් නූල් කට්ටි නම් පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් ගිහියන්ට වතාවත් කෙරේ නම් පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් “ආයථාවරුනි, මෙහි එව. මේ අධිකරණය විසඳව”යි කියනු ලබද්දීත් මැනවැයි පිළිගෙන පසුව කිසියම් කරදර ආදියක් නැත්තේ ම එය නොවිසඳයි ද අනුන් ලවා හෝ විසඳීමට උත්සාහ නො කෙරේ ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් ගිහියකුට පිරිවැර්ජයකුට හෝ පිරිවැර්ජයකට කෑ යුතු බුදිය යුතු දැයක් සියතින් දේ ද පවිති වේ.

7. යම් භික්ෂුණියක් ඔසප් කාලයෙහි පරිභෝග කටයුතු වූ සිවුර අත් නො හැර (සතරවැනි දින ද) පරිභෝග කෙරේ නම් පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් දොරකවුළු ඇති ආවාසය, ආරක්ෂා පිණිස අනිකකුට පාවා නො දී දේශ වාරිකාවෙහි යෙදුනි නම් පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් හස්ත ශිල්පාදී ලෝකික වූ තිරශ්චීන විද්‍යාවක් තමා ප්‍රගුණ කෙරේ නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් හස්ත ශිල්පාදී ලෝකික වූ තිරශ්චීන විද්‍යාවක් අනුන්ට ප්‍රගුණ කෙරේ නම් පවිති වේ.

පස්වැනි චිත්තාගාර වගයි.

1. යම් භික්ෂුණියක් දැන දැන භික්ෂූන් ඇති අරමකට නො පිළිවිස පිවිසියේ ද පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් භික්ෂුවකට ආක්‍රෝශ පරිභව කෙරේ ද පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් කුපිතව භික්ෂුණි සංඝයාට පරිභව කෙරේ ද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් ආරාධනා ලැබ හෝ පචාරණය කරන ලදුව වැළඳිය යුතු දැයක් වළඳා ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් කුලයන් (දායකයන්) පිළිබඳ මසුරු බව ඇත්තී ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් භික්ෂූන් වසන අරමකට ළං නො වූ ආවාසයක වස් එළඹියා නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් වස් වැස උභතෝ සංඝයා කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් යන තුන් කරුණෙන් පචාරණය නො කෙරේ ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් ගරුධර්ම³⁸ ඇසීම පිණිස හෝ පොහොය කිරීමාදී විනයකර්ම කිරීම පිණිස නො යේ ද පවිති වේ.
9. අඩමසක් පාසා භික්ෂුණිය විසින් ගරුධර්ම ඇසීම හා පොහොය විවාරීම භික්ෂු සංඝයාගෙන් බලාපොරොත්තු විය යුතුයි. එය ඉක්මවන භික්ෂුණියට පවිති වේ.

10. යම් භික්ෂුණියක් ප්‍රසඬ (නාභියෙන් යට දණ මඩලෙන් උඩ) පෙදෙසෙහි හටගත් ගවු වක් හෝ වණයක්, සංඝයාට හෝ ගණයාට හෝ නො දන්වා පුරුෂයකු සමග ඔවුනොවුන් බිඳවා ද, සෝදා ද, බෙහෙත් ගල්වා ද, බඳී ද ලිහා හෝ හරීද පවිති වේ.

සවැනි ආරාම වගයි.

1. යම් භික්ෂුණියක් ගැබ්ණියක උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් කිරිපොවන්නියක උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් දැවුරුද්දක් තුළ සයාකාර ශික්ෂාවන්හි³⁹ නො භික්ෂුණු සික්ඛමානාව උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් දැවුරුද්දක් තුළ සයාකාර ශික්ෂාවන්හි භික්ෂුණු එහෙත් සංඝයා විසින් සම්මත නො කළ සික්ඛමානාව උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් ගිහි බවට ගියා වූ ද දොළොස් වසක් සම්පූර්ණ නො වූ ද සික්ඛමානාවක් උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් දොළොස් වසක් පිරුණු, ගිහි බවට ගිය, දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන්හි ද නොභික්ෂුණු සික්ඛමානාව උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් දොළොස් වසක් පිරුණු, ගිහි බවට ගිය, දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන් හි ලා භික්ෂුණු (එහෙත්) සංඝයා විසින් සම්මත නො කළ සික්ඛමානාව උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් තමා සමග වසන සික්ඛමානාව උපසම්පදා කරවා දැවුරුද්දක් තුළ උද්දේසනාදිය නො උගන්වා ද අනුන් ලවා හෝ නො කරවා ද පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් තමා උපසම්පදා කරනු ලැබූ උපාධ්‍යාය භික්ෂුණිය දැවුරුද්දක් ඇසුරු නො කරන්නී ද පවිති වේ.

10. තමා සමග වසන සික්ඛමානාව උපසම්පන්න කරවා යටත් පිරිසෙයින් පස් හය යොදුනක් වත් ගෙන නො යේ ද අනුන් ලවා හෝ ගෙන්වා නො යවන්නී ද පවිති වේ.

සත්වැනි ගර්භිණී වගයි.

1. යම් භික්ෂුණියක් විසිවයස් නො පිරුණු කන්‍යාභාවයෙහි සිටි සික්ඛමානාවක උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් සපිරුණු විසිවයස් ඇති කන්‍යාභාවයෙහි සිටි සික්ඛමානාව දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන්හි නො හික්මවන ලද්දේ උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් සපිරුණු විසිවයස් ඇති කන්‍යාභාවයෙහි සිටි සික්ඛමානාව දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන්හි හික්මවන ලදුව ද සංඝයා විසින් සම්මත නො කරන ලද්දේ උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් (තමා උපසම්පන්න බවෙන්) දොළොස් වසක් නො පිරුණි, සික්ඛමානාවක උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් (තමා උපසම්පන්න බවෙන්) දොළොස් වස් පිරුණි, සංඝයා විසින් සම්මත නො වූවා සික්ඛමානාවක උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් “ආයඨාවනි, ඔබට සික්ඛමානාව උපසම්පදා කිරීමෙන් ප්‍රයෝජන නැතැ”යි කියද්දී යහපතැ’යි පිළිගෙන පසුව දෙස් කියන්නී නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක්, ආයඨාවනි, ඔබ මට සිවුරක් දෙන්නී නම් උපසම්පදා කෙරෙමි’යි කියා පසුව කරදරාදියක් නැතිව ම ඇය උපසම්පදා නො කෙරේ ද අනුන් ලවා හෝ නො කරවා ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් “ආයඨාවනි, ඔබ මට දෙවර්ෂයක් උපස්ථාන කරන්නී නම් උපසම්පදා කෙරෙමි”යි කියා පසුව කරදරාදියක් නැතිව ම උපසම්පදා නො කෙරේ ද අනුන් ලවා හෝ නො කරවා ද පවිති වේ.

9. යම් භික්ෂුණියක් පුරුෂයකු හෝ තරුණයකු හා එකතු වූ සැඩපරුෂ වූ ඔවුන්ට ශෝකය ගෙනදෙන සුළු සික්ඛමානාවක් උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් මව්පියන් හෝ සැමියන් විසින් නො අනුදන්නා ලද සික්ඛමානාවක උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
11. යම් භික්ෂුණියක් පරිවාසික ඡන්දය දීමෙන් සික්ඛමානාවක උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
12. යම් භික්ෂුණියක් අවුරුද්දක් පාසා උපාධ්‍යව උපසම්පදා කරවා නම් පවිති වේ.
13. යම් භික්ෂුණියක් එක අවුරුද්දක සික්ඛමානාවන් දෙදෙනකු උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.

අටවැනි කුමරිභූත වගයි.

1. යම් භික්ෂුණියක් නො ගිලන්ව කුඩයක් හෝ වහන් සඟලක් දරා නම් පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් නො ගිලන්ව රථයකින් යේ නම් පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් ඉඟටිය වෙළුන හවඩියක් පාවිච්චි කෙරේ නම් පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් ස්ත්‍රී අහරණ පාවිච්චි කෙරේ නම් පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් සුවඳ සුණු ගා ස්නානය කෙරේ ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් සුවඳ කැවූ තලමුරුවට ඇඟ ගා ස්නානය කෙරේ ද පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් භික්ෂුණියක ලවා ඇඟ අතුල්ලා ගනී ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් සික්ඛමානාවක ලවා ඇඟ මැඬවීම කරවා ද පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් සාමණේරියක ලවා ඇඟ මැඬවීම කරවා ද පවිති වේ.

10. යම් භික්ෂුණියක් ගෘහණියක ලවා ඇඟ මැඬවීම කරවා ද පවිති වේ.
11. යම් භික්ෂුණියක් භික්ෂුවකගේ ඉදිරිපිට නො විවාරා අසුනක වාඩිවේ ද පවිති වේ.
12. යම් භික්ෂුණියක් අවසර නො දුන් භික්ෂුවකගෙන් ප්‍රශ්න විවාරා ද පවිති වේ.
13. යම් භික්ෂුණියක් තනවසා බඳින සිවුර (හැට්ටය) නැතිව ගමට වදී ද පවිති වේ.

නවවැනි ඡත්තුපාහණ වගයි.

(මෙයින් ඉතුරු වූ දසවැනි මුසාවාද වග, එකොළොස් වැනි භූතගාම වග, දොළොස් වැනි භෝජන වග, තෙළෙස්වැනි චාරිත්‍ර වග, තුදස්වැනි ජෝති වග, පසළොස්වැනි දිට්ඨිවග හා සොළොස්වැනි ධම්මික වග ද තතියානුසාවණය ද භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

පවිති ඇවැත් එකසිය හැටහය මෙතෙකින් නිමියේය.

පාටිදේසනීය ඇවැත් අට

ආයඨාවරුනි, අනතුරුව පාටිදේසනීය ඇවැත් අට උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුණියක් නොගිලන්ව ගිතෙල් ඉල්ලාගෙන වළඳා නම් ඇය විසින් “ආයඨාවනි, ගැරහිය යුතු වූ අයෝග්‍ය වූ නැවත දෙසිය යුතු වූ ඇවතකට පැමිණියෙමි”යි භික්ෂුණින් හමුවෙහි ඇවැත් දෙසිය යුත්තේය.
2. -8, යම් භික්ෂුණියක් නොගිලන්ව i. ගිතෙල් ii. තලතෙල් iii. මීපැණි iv. උක්සකුරු v. ගොඩ මස් vi. දියමස් vii. කිරි හා viii. දී ඉල්ලාගෙන වළඳා නම් ඇය විසින් “ආයඨාවනි, ගැරහිය යුතු වූ අයෝග්‍ය වූ නැවත දෙසිය යුතු වූ ඇවතකට පැමිණියෙමි”යි භික්ෂුණින් හමුවෙහි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි.

(තනියානු සාවණය යට දැක්වූ අයුරුයි.)

පාරිදේසනීය ඇවැත් අට මෙතෙකින් නිමියේය.

(පන්සැත්තුවක් සේබියා සිකපද හා ශප්ත අධිකරණ සමඟ ධර්ම ද හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

ආයතීවරුනි, නිදානය උදෙසන ලදි. එසේම අට පරිඡ් ඇවැත්, සතළොස් සඟවෙසෙස් ඇවැත්, තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත්, එකසිය හැටහයක් පවිති ඇවැත්, අටක් පාරිදේසනීය ඇවැත්, පන්සැත්තුවක් සේබියා සිකපද හා ශප්තවිධ අධිකරණ සමඟ ධර්ම ද උදෙසන ලදි. මෙතෙක් හික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි ආවා වූ එහි ඇතුළත් වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිකපද අඩමසක් පාසා උදෙසිය යුතු බවට පැමිණේ. සමගි වූද සතුටු වූ ද, විවාද නොකරන්නා වූද සියල්ලන් විසින් ඒ ඒ සිකපදයෙහි ලා හික්මිය යුතුයි.

විස්තාර උද්දේසයයි.

හික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය නිමියේය.

උපග්‍රන්ථය

1. දින වශයෙන් පොහොය තුනකි. වාතුද්දසී, පණ්ණරසී හා සාමග්ගී වශයෙනි. සෘතුවකට පෝය අටක් වේ. එයින් තුන්වැනි, සත්වැනි පොහෝ දින වාතුද්දසී නම්නුත් ඉතිරි සය පණ්ණරසී නම්නුත් හැඳින්වේ. මෙසේ අවුරුද්දකට වාතුද්දසී පොහෝදින සයක් ලැබෙන අතර පණ්ණරසී පොහෝ දින අටළොසක් ලැබේ. සියලුම පොහෝ දින සුවිස්සකි. පැලවිය, දියවක, තියවක, ජලවකාදී විසින් තිටී තුදුසක් පිරීමෙන් වාතුද්දසියත්, පසළොසක් පිරීමෙන් පණ්ණරසියත් ලැබේ. පොහොය කිරීමේදී වාතුද්දසී දිනයක් නම් “අජ්ජු පොසථො වාතුද්දසො” කියාද, පණ්ණරසී දිනයක් නම් “අජ්ජු පොසථො පණ්ණරසො” කියාද යොදාගත යුතුය.

සාමග්ගී උපෝසථයට දින නියමයක් නැත. යම් දිනක හේද වී ගිය හික්ෂු සංඝයා ස්වකීය සාමග්‍රිය පතා එක්වී පොහොය කෙරෙත් නම් ඒ සාමග්ගී පොහොයයි. එයට වාතුද්දසී හෝ පණ්ණරසී බවක් අවශ්‍ය නොවේ. “අජ්ජු පොසථො සාමග්ගී” යි යොදාගත යුතුය.

2. i. උපෝෂථ දිනය, ii. පොහොය කිරීමට ප්‍රමාණවත් හික්ෂුන් ඇතිබව iii. ඔවුන් සභාගාපත්තිවලට නොපැමිණිබව හා iv. සීමාවෙහි බැහැරකළ යුතු කිසිවකු නැතිබව, යන සිව් කරුණු සම්පූර්ණ වීමෙන් පොහොය කිරීමට කාලය එළඹේ.

3. පොහොය කිරීම දින වශයෙන් තුනක් බව මූලදී (අංක1) දැක්වීමු. කරන්නන්ගේ වශයෙන් ද සංඝ, ගණ හා පුද්ගල යි උපෝෂථ තුනකි. සංඝ උපෝෂථයට යටත් පිරිසෙයින් හික්ෂුන් සිව්නමක් සීමාව තුළ සිටිය යුතුය. ගණ උපෝෂථයට ද හික්ෂුන් තුන් නමක් හෝ දෙනමක් සිටිය යුතුය. පුද්ගල උපෝෂථය වනාහි එක ම හික්ෂුවක් ඉටා ගැනීමෙන් කරගන්නා උපෝෂථයකි.

කළයුතු ආකාරය වශයෙන් ද උපෝෂ්ඨ තුනකි. සුත්තුද්දේස පාරිසුද්ධි හා අධිට්ඨාන නමිනි. සුත්තුද්දේස යනු ප්‍රාතිමෝක්ෂය දෙසීම ය.

එයද -

1. නිදානය දෙසා ඉතිරි කොටස අසා ඇති පරිදි සිහිකර ගැනීම,
2. නිදානය හා සිව්පරිඡ් දෙසා ඉතිරි කොටස අසා ඇති පරිදි සිහිකර ගැනීම
3. නිදානය, පරිඡ් හා සඟවෙසෙස් දෙසා ඉතිරි කොටස අසා ඇති පරිදි සිහිකර ගැනීම.
4. නිදානය, පරිඡ්, සඟවෙසෙස් හා අනියතාපත්ති දෙසා ඉතිරිය අසා ඇති පරිදි සිහි කර ගැනීම.
5. නිදානය පටන් මුළුල්ලේම දෙසීම යයි ආකාර පහකි.

පාරිශුද්ධිය යනු පිරිසිදු බව කීමයි. උපෝෂ්ඨාගාරයට හික්ෂුන් තෙනමක් රැස්වූ කල ඒ තිදෙනාන වහන්සේ අතරින් ස්ථවිර හික්ෂුව ඤාත්තියද පිහිටුවා පසුව “පාරිසුද්ධො අහං අවුසො (හන්තෙ) පරිසුද්ධො” ති මං ධාරවෙ” ආදී නයින් ඔවුනොවුන් තම තමන්ගේ පිරිසිදු බව ප්‍රකාශ කටයුත්තේ ය. ප්‍රාතිමෝක්ෂය දෙසීමක් නැත. සීමාවට දෙනමක් රැස් වූ කල “ඤාත්තිය” නොතබා කියන ලද පරිදි පාරිශුද්ධිය පමණක් ඔවුනොවුනට ආරෝචනය කළ යුත්තේ ය. අධිෂ්ඨානය එකම හික්ෂුවකගේ උපෝෂ්ඨය වේ. “අජ්ජ මෙ උපොසථො පණ්ණරසො” යි වශයෙන් ඉටා ගත යුතු යි.

4. පාමොක් යනු සීලයට නමකි. අපායාදි දුක්චලිත් හා අත්තානුවාදාදි භයෙන් ද ආරක්ෂා කරන හෙයින් සීලයට එනම් වේ. එය දක්වන ග්‍රන්ථය ද උපචාර වශයෙන් ප්‍රාතිමෝක්ෂය යි කියනු ලැබේ.

5. කරුණු නවයකින් පූර්ව කෘත්‍යය සම්පූර්ණ වේ. i. ඇමදීම, ii, පහන් දැල්වීම, iii. අසුන් පැනවීම, iv. පැන් එළවීම, v. ඡන්දය හා

vi. පිරිසිදු බව ගෙන ඊම, vii. සෘතුකීම, viii. හික්ෂුන් ගණන් ගැනීම හා ix. හික්ෂුණින්ට අවවාද දීම ද වේ.

(මෙහි v සහ vi එකක් වශයෙන් ගැනීමෙන් කරුණු අටකට ගොනු කරන අවස්ථා ද ඇත.)

6. පාමොක් දෙසීමේදී තම තමන් ඒ ඒ සත් ඇවැත් කඳුවලින් පිරිසිදු බව කීම ය. දේශක හික්ෂුව විසින් නිදානාදි පරිච්ඡේදයක් පාසා එහි අවසන හික්ෂුන්ගේ පිරිසිදු බව තෙවරක් ම විචාරණු ලැබේ. එහිදී ඇවැත් නැති නම් නිශ්ශබ්ද වීමෙන් තම පිරිසිදු බව පළ වේ.

7. පරිජීවීම නම් කෙලෙසුන් විසින් පරදනු ලැබීමයි. එතැන් සිට ඔහු හික්ෂුත්වයෙන් සලකනු නො ලැබේ. ගිහියකු වැනි ය.

8. අධිශීලය නම් උපසම්පදාශීලය යි. ශීලයන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨ ශීලය හෙයින් ඊට අධි ශීලය යි කියනු ලැබේ.

9. කරුණු සයකින් යුක්තව කරන ප්‍රතික්ෂේපයෙන් උපසම්පදාව ප්‍රතික්ෂේප වේ. i. උකටලී වූ සිත, ii. ගිහිබව පතම්”යි ඇ විසින් කිය යුතු බව, iii. එය වර්තමාන කාලයෙන් ම කිය යුතු බව iv. වචනයෙන් ම ප්‍රකාශ කළ යුතු බව, v. සිහි ඇත්තකු ඉදිරියෙහි කීම හා vi. ඒ ඇසිල්ලෙහි ම ඔහු දැන ගැනීම ද යන සය යි.

10. මිනිස් දහමට වැඩි වූ ගුණදම් උත්තරී මනුෂ්‍යධර්ම නම් වේ. දසකුසල් මිනිස් දහම ය. ඉන් මත්තෙහි වූ ධ්‍යාන මාර්ග ඵලාදිය උතුරු මිනිස් දම් ය.

11. සාංසාරික පැවැත්ම තිලකුණට නගා බලන යෝගාවචර හික්ෂුවට තමා ධ්‍යාන මාර්ග ඵලාදියට නොපැමිණ ම පැමිණියෙමි”යි වැරදි අදහසක් උපදී. එය අධිමානයය. එබඳු හැඟීමකින් තමා කෙරෙහි මාර්ගඵලාදිය ඇතැ”යි කියන්නකුට උතුරුමිනිස් දම් පලකිරීමෙන් පරිජී නොවේ.

12. ඇවතින් පිරිසුදු බව පතන භික්ෂුවට මුල මැද අග යන තුන් තැන්හිදී ම සංඝයාට අවශ්‍ය වන හෙයින් මේ ඇවැත් තෙළෙසට සංඝාදිසේස (සඟවෙසෙස්) යයි කියනු ලැබේ. මේ ගරුකාපත්තියට පැමිණි භික්ෂුව ඉන් මිදීම සඳහා මුලදී පිරිවෙස හා මැද දී මානන ලබා ගැනීම සඳහාත් අවසන අඛ්‍යානය සඳහාත් සංඝයාගේ පිහිට අවශ්‍ය ය.

13. සුගත් වියන මැදුම් පිරිමියකුගේ අතින් වියත් තුනකි. වඩු රියනින් රියන් එකහමාරකි.

14. සඟ වෙසෙස් ඇවතට පැමිණි භික්ෂුව එය සඟවාගෙන සිටීමේ වරදින් මිදීම සඳහා වින්ද යුතු දඬුවම “පිරිවෙස්” නම්. පැමිණි ඇවැත් ගණනට හා සඟවාගෙන සිටි දින ගණනට පිරිවෙස් පිරිය යුතු ය. දින ගණන් හා ආපත්ති සංඛ්‍යා අමතක නම් උපසම්පදා වූ දිනය පටන් පිරිවෙස සමාදන් වූ දිනය දක්වා මේ දඬුවම විඳිය යුතු ය. පිරිවෙස ආකාර විසින් සතරකි. i. අපට්ච්ඡන්ත, ii. පට්ච්ඡන්ත iii. සුද්ධන්ත හා iv. සමෝධාන නමිනි.

15. භික්ෂුන්ට ගරු කිරීම මානත්ත (මානත්) නම්. ඇවැත් සඟවා සිටි භික්ෂුව කලක් පරිවාසයෙන් ද දඬුවම් විඳ පසුව මානන ද පිරිය යුතු ය. මෙය රැකිය යුත්තේ සත්දිනක් තුළ පමණි. ඊට පසුව ඔහු අඛ්‍යානයට සුදුස්සකු වෙයි. මානන ද සිව් අයුරුය. i. පට්ච්ඡන්ත, ii. අපට්ච්ඡන්ත, iii. පක්ඛ හා iv. සමෝධාන විසිනි.

(පිරිවෙස හා මානන රකින භික්ෂුව ඒ රකින කාලය තුළ සෙසු භික්ෂුන්ගේ අභිවාදනාදිය ලැබීමට සුදුස්සෙක් නොවේ. ඔවුන් දුටුවට අසුනෙන් නැගී ගරු කළ යුතු ය. උපසම්පදාදී විනයකර්ම වලට සහභාගී වීමට නො හැකි ය. පිණ්ඩපාතාදි වත් සමාදන් වීමක් ද නො වේ. පියවි භික්ෂුන් ඉදිරියෙන් යාම් ඊම් හෝ යටත් පිරිසෙයින් හෙරණුන් අතින් වුවද උවටැත් ගැනීම තහනම් ය. අනතුරකදී හැර අරමින් බැහැර යාමට ද නො හැකි ය.)

16. අනියත යනු අවිනිශ්චිත යන තේරුම යි. භික්ෂුවකගේ පැවැත්ම පාරාජිකාවකට සංඝාදිසේසයකට හා පවිතියට ද සාධාරණ නම් කවරකින් දඬුවම් දිය යුතු දැයි නිශ්චයක් නොවන හෙයිනි. එය දුටු සෝවාන් කෙනකු වැනි විශ්වාස කටයුතු කෙනකුගේ ප්‍රතිඥාව පරිදි ආපත්ති ආරෝචනය කටයුතු ය.

17. සෝවාන් ඵලයට පැමිණි ආයඝී ශ්‍රාවිකාව විශ්වාස කටයුතු වචන ඇත්තියකි.

18. තමන් සතු අකැප දෙයක් භික්ෂූන්ට දී ඇවැත් දෙසා ගැනීම නිසඟි පවිති වලින් දැක්වේ. එය සංඝයාට හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයකුට දිය හැකිය. ඔව්හු එය නිස්සජ්ජනය කළ භික්ෂුවට ආපසු පවරා දිය යුතු ය. එසේ දීම යුතුකමක් මෙන් ම නොදුන හොත් විනය වරදකට ද අසුවන බැවිනි.

19. භික්ෂූන් විසින් අතුළ කඨින සිවුර අට වැදැරුම් හේතු අතුරෙන් එකකින් හෝ අවලංගු වේ නම් ඒ කඨිනෝද්ධාරය යි. කඨිනය ඉදිරිමයි. මසා අවසන් කිරීමෙන් හෝ කඨින බව අවලංගු වීමෙන් සිවුරක් ඇති කල්හි හෝ, මීයන් කෑමෙන් හෝ සොරුන් පැහැර ගැනීමාදියෙන් සිවුරක් නැති කල්හි නො ඉටා සිවුරක් දරණ භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.

20. කඨිනය ගත් භික්ෂුවට චීවර මාසයත්, අනතුරුව ඵලඹෙන හේමන්ත සෘතුවේ භාරමාසයත් යන පස්මාසය හැර ඉතිරි කාලය තුළ ලැබෙන සිවුරු “නොකල් සිවුරු” යි. කඨිනය නොගත් භික්ෂුවට චීවර මාසය හැර ඉතිරි එකොළොස් මාසය තුළ ලබන සිවුරු “නොකල් සිවුරු” යි.

21. “කුසල චිත්තං පාතයතී” ති පාවිත්තියං” ආයඝීමාර්ගයට බාධා කරමින් පැවති කුසල් සිත් මුවහ කරන, හෙළන බැවින් දෙයානුවක් වූ මේ ඇවැත්වලට පවිති යයි කියනු ලැබේ.

22. ආගන්තුකයන සඳහා පිළියෙළ කළ බතට “ආවසථ පිණ්ඩ” යයි කියති. එය භික්ෂූන් සඳහා පමණක් නොව මගියන්ට

ගිලණුන්ට හා වෙනත් දිළිඳුන් සඳහා ද සකස් කරන ලද්දකි. මෙසේ ආගන්තුකයන් හා දිළිඳුන් සඳහා පිළියෙල කළ දාන ශාලාවක උපසපන් භික්ෂුවකට වැළඳිය හැක්කේ දවසක් පමණකි. ඉන් මත්තෙහි වළඳන්නාහට පවිති වේ.

23. දායකයන් භික්ෂූන් හමුවට පැමිණ “ඔබ වහන්සේලාට බතින් පවරමි” යි කරන අකැප නිමන්ත්‍රණයකින් හෝ භික්ෂූන් දායකයන් වෙත ගොස්, “අපට බත් දෙව” යි ඉල්ලන අකැප විඤ්ඤත්තියකින් ලැබූ භෝජනයක් සිටි නමක්ව හෝ වෙන වෙන ම හෝ ගොස් වළඳා ද එයට ගණභෝජනය යයි කියනු ලැබේ.

24. ආරාධිත ක්‍රමය ඉක්මවා වැළඳීම පරම්පර භෝජනය යි. ඇරයුම් එකක් දෙකක් හෝ කීපයක් ලැබූ භික්ෂුව මුලින් පිළිගත් ඇරයුම්වලට පස් දැහැමියන් හෝ නො යවා පසුව පිළිගත් ආරාධනය ඉවසා ගොස් වළඳා නම් ආරාධිත ක්‍රමය වෙනස් වූවා වේ. ඊට පරම්පර භෝජනය යි කියති.

25. මෙහි පචාරණය නම් ප්‍රතික්ෂේපය යි. වළඳමින් සිටි භික්ෂුවක් වෙත එළ වූ භෝජනය පිළිගන්වන්නහු අත්පස සිටියදී හිස සැලීමාදියෙන් හා වචනයෙන් හෝ ප්‍රතික්ෂේප කරයි නම් භෝජනය පචාරණය කෙළේ වේ. විනයානුකූලව ඉතිරි කර නො ගත් භෝජනයක් හැර වෙන කිසි ම දැයක් ඒ දවස තුළ අනුභව කරනු නො වටී.

26. සන්තිධිය යනු තැන්පත් කොට තැබීම ය. භික්ෂුව පිළිගත් යාවකාලික හෝ යාමකාලික වූ කැයුතු පියයුතු දැයක් තැන්පත් කොට තබා එක රැයක් ගතවීමෙන් සන්තිධි වේ. එය වළඳන්නාහට පවිති වේ.

27. සුගත් අඟල මැදුම් පිරිමියකුගේ අතින් අඟල් තුනකට සමාන ය. එබඳු සුගත් අඟලෙන් අඟල් අටක් වඩුරියනින් එකකි. තවත් තැනක මැදුම් පිරිමියකුගේ රියන සුගත් අඟලට සමාන යයි ද සඳහන් වේ. විමසිය යුතු තැනකි.

28. පාට්‍රිකාපතිකයා'පත්ති ද දෙසා ගැනීමෙන් පිරිසිදු බවට පැමිණෙන ඇවැත් කොටසකි. ගැරහිය යුතු බැවින් අසප්‍රාය බැවින් වරදට හේතු වූ ඇවැත් කොටස් “සො” හං හන්තෙ පාට්‍රිකාපතිකයාපත්තිං ආපජ්ජං තා තුම්හ මූලෙ පට්‍රිකාපතික” විසින් දෙසනු ලැබේ.

29. සේධ නම් මාර්ග ඵලයන්ට පැමිණි ආයාසියෝ ය. ඔව්හු ඒ සඳහා හික්මෙන බැවිනි. යම් කිසි කුලයක් ශ්‍රද්ධාවෙන් දියුණු වූවත් ධනයෙන් දුප්පත් නම් එබඳු කුලවලට හික්මු සංඝයා ‘සෙධ’ සම්මුතිය ප්‍රදානය කෙරෙති. සෙධ සම්මුතිය ලත් කුලයකින් ආරාධනයක් නො ලැබ ආමිසයක් පිළිගැනීම නොවේ.

30. සෙබ්බා යනු හික්මිය යුතු යන තේරුම යි. හික්මුවක් විසින් හික්මිය යුතු වාරිත්‍ර ක්‍රම දැක්වීම් වශයෙන් වදාළ සිකපද කොටසකි. ඒ ඒ සිකපද උල්ලංඝනය කිරීමෙන් දුකුළා ඇවැත් වේ.

31. සංඝයා, ධර්ම, විනය හා ආපත්තියට පැමිණි හික්මුව ද යන සිව්කරුණු හමුවෙහි විසඳිය යුතු අධිකරණය “සම්මුඛ විනය”යි.

32. හේතුරහිත ශීල විපත්ති ආදියෙන් චෝදනා කරනු ලැබූ “දබ්බමල්ල පුත්ත” වැනි රහතුන්ට දිය යුතු අධිකරණ වෙසෙසකි, “සති විනය.”

33. ගර්හ හික්මුව වැනි උමතු වූ හික්මුන්ට දියයුතු විනය ක්‍රමය “අමුල්ල විනය” නමින් දැක් වේ.

34. අනියතාපත්තීන්හි කී පරිදි උචාල හික්මුව වැනි හික්මුන්ට ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඥාව අනුව දිය යුතු විනය කර්මය “ප්‍රතිඥා” නම්.

35. යම් විනය කර්මයකදී ධර්මවාදී හික්මුන් වැඩිපුර සිටිත් නම් එබඳු අධිකරණ සමථයට “යෙභ්‍යාසසික” යයි කියනු ලැබේ.

36. ලාමක ඇවැත් වලින් වැඩිහිටි භික්ෂුව පාපී සංඛ්‍යාවට ගැනේ. එබඳු පාපී භික්ෂූන් උදෙසා නියමිත විනය ක්‍රමය “තස්ස පාපියාසිකා” නම් වේ.

37. යම් අධිකරණයක් පිළිබඳව කරුණු සෙවීමේදී එය සංඝයාගේ හේදය පිණිස පවතී නම් එබඳු අධිකරණය ගුරුයක් තණුවලින් වසා දමා යටපත් කිරීමක් මෙන් නවතා දමා ද විනිශ්චය නොකෙරේ ද ඊට තිණවත්ථාරකයයි කියනු ලැබේ.

(මේ සත්විධ සමථ ධර්ම මගින් ඒ ඒ අධිකරණ විසඳිය යුතු ක්‍රමය මෙසේ ය.)

විවාදාධිකරණය = සම්මුඛ විනයෙන් හා යෙහුයාසිකාවෙන් ද,

අනුවාධිකරණය = සම්මුඛ විනයෙන් සති විනයෙන් අමුල්හ විනයෙන් හා තිණවත්ථාරකයෙන් ද,

ආපත්තාධිකරණය = සම්මුඛ විනයෙන් ප්‍රතිඥාවෙන් හා තිණවත්ථාරකයෙන් ද,

කිව්වාධිකරණය = සම්මුඛ විනයෙන් ද විසඳිය යුතු ය.)

38. ගරුධර්ම අටකි. ඒවා භික්ෂුණින් විසින් පිළිපැදිය යුත්තේ ය.

1. භික්ෂුණිය තම උපසම්පදාවෙන් සියයක් වස් ඉක්මවා සිටිය ද එදවස් උපසපත් වූ භික්ෂුවට වැන්ද යුතු ය. ගරුබ්‍රහ්මන් දැක්විය යුතු ය.
2. භික්ෂූන්ගේ ආරාමයකට ආසන්න වූ මෙහෙණවරක විසිය යුතු ය.
3. අඩමසක් පාසා භික්ෂූන් කරා එළඹ පොහෝ විවාළ යුතු ය. අවවාද ලබා ගත යුතු ය.
4. වස් විසූ භික්ෂුණිය උභතෝ සංඝයා කෙරෙහි පාවාරණය කළ යුතු ය.

5. ගරු ධර්මයන්ගෙන් පිරිසිදු බව කැමති භික්ෂුණිය අඛණ්ඩ මානව පිරිය යුතු ය.
6. දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන්හි භික්ෂිය යුතු ය. අනතුරුව උභතෝ සංඝයා කෙරෙහි උපසම්පදා බව ලැබිය යුතු ය.
7. මොනම කරුණකද වත් භික්ෂුන්ට නින්දා පරිභව නො කළ යුතු ය.
8. භික්ෂුණින් භික්ෂුන්ට අවවාද නො කළ යුතු ය. භික්ෂුණිහු භික්ෂුන්ගෙන් අවවාද ලබා ගත යුතු ය.

39. සයාකාර ශික්ෂාව නම් i. සතුන් මැරීම හෝ හිංසා නො කිරීම, ii. සොරකම් නො කිරීම, iii. බඹසර හැසිරීම, iv. බොරු නො කීම, v. රහමෙර නො බීම, vi. විකාලයෙහි නො වැළඳීම.

උපග්‍රන්ථය නිමිශේ ය.

1. සංඝාදිසෙසා (සීහල) ↑
2. අනාරබ්භං (සීහල පොත්ථකෙසු) ↑
3. සාරබ්භෙ (සීහල පොත්ථකෙසු) ↑
4. වත්ථුං (සීහල) ↑
5. නිට්ඨිත විවරස්මිං පන (සීහල) ↑
6. උත්තරිං (සීහල, සයාම) ↑
7. පාරිවත්තකා (මරම්ම) ↑
8. විවරචෙතාපනං (සයාම) ↑
9. පටිග්ගණ්හාම (මරම්ම) ↑
10. ඔරෙන චෙ භික්ඛු (සීහල) ↑

11. භාරතබ්බානි (ඉතිපි පාඨො) ↑
12. උත්තරිං (සීහල) ↑
13. එළකලොම වග්ගො (සීහල) ↑
14. නිස්සජ්ඣබ්බො (සීහල) ↑
15. පච්ඡා කුපිතො (සීහල) ↑
16. වියති (සීහල) ↑
17. කත්තික තෙමාසි පුණ්ණමං (සීහල) ↑
18. උත්තරිං (සීහල) ↑
19. භික්ඛුසම්මතියා (සංයාම) ↑
20. පථවිං (මරම්) ↑
21. පාතව්‍යතාය (සීහල) ↑
22. සහසා අභිනිසීදෙය්‍ය වා (සීහල) ↑
23. ආමිසහෙතු භික්ඛු (සීහල) ↑
24. භික්ඛුං එවං වදෙය්‍ය (සීහල) ↑
25. විසිවනාපෙකො (සීහල) ↑
26. අපච්චුද්ධාරකං (සීහල, සංයාම) ↑
27. අකටානුධම්මෙන (මරම්ම) ↑

28. පරෙ (සිහල) ↑
29. විවණ්ණකෙ (සිහල) ↑
30. බො ආවුසො (සිහල) ↑
31. අජානාමි (සිහල) ↑
32. භියොයාති (ඉතිපි පාඨො) ↑
33. අට්ඨි (සිහල) ↑
34. උප්පාදෙය්‍ය (ඉතිපි පාඨො) ↑
35. උපස්සුති (සිහල) ↑
36. මුද්ධාභිසිත්තස්ස (ස්‍යාම) ↑
37. අනිහතරතනකෙ (සිහල) ↑
38. සෙනාසනෙසු විහරන්තො (සිහල) ↑
39. ථුපතො (සිහල) ↑
40. කම්මකරෙන (සිහල) ↑
41. පච්චක්ඛාමි - (සිහල) ↑
42. පාපුරණං (සිහල-ස්‍යාම) ↑
43. ජතුමට්ඨකෙ (සිහල) ↑
44. සංඝාට්ඨාරං (ස්‍යාම) ↑

45. වස්සං වූට්ඨා (මරම්ම) [↑](#)
46. භික්ඛුනිං එවං වදෙය්‍ය (සීහල) [↑](#)
47. සිංහල කොටසේ සංඛ්‍යා සටහන් උප ග්‍රන්ථයෙන් බලන්න. [↑](#)